

# Giới thiệu Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma

Thất phu vô tội, hoài bích có tội. Nàng không làm hại ai nhưng vì trong tay có bảo vật nên bị người hại. Nàng Vân Lam vì trong tay nắm một cuốn Nghịch Thiên Tàn Lục mà cậu ruột của nàng, ép nàng đến mức tự sát.

Có lẽ ông trời thương xót, cho nàng sống lại, nhưng ở một thế giới khác và một thân thể khác.

Sau khi xuyên không đến Thịnh Thiên đại lục nương vào thân thể của tiểu thư tướng phủ được gửi nuôi ở Trúc Thanh Am trên núi bên người liền có thêm một muội muội, thân thể của hai nàng là một bí ẩn mà khi giải mã lại đem đến vô vàng bất ngờ và những hồi âm mưu máu tanh, để rồi nàng có nguyện tin tưởng hân mà đem tâm giao ra không khi kiếp trước đến cả người thân ruột thịt cũng không màng tình thân mà ra tay bức tử nàng, liệu khi đứng trên đỉnh cao của thế giới khi xoay người lại người vẫn luôn đứng - phía sau dõi theo nàng có phải là nam nhân tà mị kia không...

## Cảnh 1

- Tỷ tỷ hân muốn cướp muội về làm áp trại phu nhân!
- Dao nhi không cần nói nhiều với chúng trực tiếp...thiên hân..

## Cảnh 2

- Tỷ phu tỷ tỷ bị người đùa bỡn..
- Dao nhi trực tiếp "mời" hân đến làm khách Âm Thiên Cung đi..

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 1: Sự thật tàn nhẫn

"Đoàng" một tiếng sấm xé không lẫn nữa lại vang lên, lũ chim chóc hoảng loạn cất cánh bay đi tránh xa nơi nguy hiểm ấy. Trong một căn nhà hoang có vài thân ảnh vây xung quanh một cô gái, nàng lung lay thân thể sắp ngã của mình đứng dậy, bộ quần áo thuần trắng giờ lúc này đã nhuộm thành màu đỏ yêu mị, trong đôi mắt xinh đẹp tràn đầy vẻ kinh ngạc nhìn người trung niên nam tử trước mặt, người nàng ngày ngày kêu một tiếng cậu.

- Tại sao...?

Vân Báo ngoan lệ trừng nàng, tựa như mãnh thú nhìn con mồi. Hân xoa xoa khẩu súng lục trong tay rồi nhếch mép cười âm lãnh, mắt lạnh liếc nhìn nàng:

- Tại sao ư? Vì Nghịch Thiên Tàn lục a, cậu ta cũng muốn có nó, ta cả về huyết thống lẫn thiên phú đều xuất chúng tại sao ta không xứng có được, chị lại đi truyền cho một con nhóc miệng còn hôi sữa như người, người bảo ta làm sao phục, ta không phục.

"Đoàng" lại một phát đạn ghim vào người, Vân Lam đau đớn lùi lại phía sau, đôi môi tái nhợt do mất quá nhiều máu, tay phải nàng đưa lên che lên miệng vết thương, cố gắng áp chế máu chảy ra. Nàng thật hối hận khi bỏ bộ thiết châm ở nhà, nếu có thiết châm trong tay mấy vết thương này căn bản không làm khó được nàng.

- Cậu hãy dừng lại đi.

- Cầm miệng, người mau mau đem Tàn lục giao ra.

Vân Báo hét lên, hân không cam lòng nhìn tàn lục một lần nữa rồi khỏi tay hân, bao nhiêu cố gắng có cả máu và nước mắt hân đổ ra nhưng vẫn không thay đổi được quyết định của chị, hân vì tàn lục mà đã thẳng tay giết anh rể, bức chị uống thuốc độc và bây giờ đang từng chút ép cháu mình vào con đường chết. Nhưng hân không hối hận, vì có được tàn lục mọi chuyện hân làm điều không sai.

- Xin lỗi cậu, ta không thể.

- Tốt rất tốt, rượu mời không uống người muốn uống rượu phạt đây mà.

Vân Báo giọng cao khẩu súng lục, nhắm vào đầu Vân Lam, hân đã không còn kiên nhẫn nữa rồi, hân bày mưu tính kế lâu như vậy làm sao có thể đến bước cuối cùng này mà dừng tay lại, thật đáng thương, hân cũng không tốt như nàng nghĩ.

- Trước khi chết ta chỉ muốn hỏi có phải...có phải cậu giết mẹ?

Nói đến đoạn sau nàng tựa như bị rút hết khí lực, nàng thật không muốn tin vào sự thật tàn nhẫn này. Trước kia mẹ luôn nói mẹ chỉ mong nàng sống an

ồn, nếu một ngày cậu ép nàng giao ra tàn lục hãy đưa cho cậu mà bảo vệ tính mạng tránh xa tranh phong của gia tộc nhưng nàng thật không hiểu tại sao cậu lại như vậy.

- Đúng vậy, nếu chị đã bắt nhân với ta thì cũng không thể trách ta bất nghĩa được, vì tàn lục ta thấy hoàn toàn xứng đáng, từ xưa đến nay con đường cường giả phải giẫm lên thi thể của người khác mà đi ta cũng không ngoại lệ.

- Người...Cho dù chết ta cũng sẽ không để tàn lục rơi vào tay người.

"Bùm" tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên trong phạm vi 5m mọi thứ đều trở thành mảnh phế tích, kể cả thân ảnh của Vân Lam.

- Ngu xuẩn, tức chết ta!

Vân Báo đứng lên, hân giờ phút này chặt vật vô cùng, khắp người là vết thương lớn nhỏ so với Vân Lam còn ghê rợn hơn, cũng may hắn có chuẩn bị nếu không sẽ cùng nàng chôn cùng. Bất quá nàng chết rồi tung tích tàn lục cứ như vậy mà biến mất, hắn không cam lòng, không cam lòng, một màu xanh thẫm từ đồng tro bụi lóe lên ghim thẳng vào người Vân Báo, đồng tử hắn mở to không thể tin cả đời hắn tranh phong xuống tay tàn nhẫn với người thân chỉ vì muốn phong quang vào người không ngờ hôm nay cứ như vậy mà ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 2: Xuyên qua

Tựa như đã trải qua hàng thế kỉ Vân Lam mới bắt đầu cảm thấy đau mà tỉnh lại, mí mắt nặng trĩu, khắp thân thể đau buốt làm nàng hít vào một ngụm khí. Trong ngực nàng có một thân thể mềm mại bắt đầu cựa quậy, nàng khó khăn mở mắt, ánh sáng mãnh liệt chiếu thẳng vào làm nàng lại phải nhắm mắt lần nữa, qua nhiều lần như vậy nàng mới chính thức thấy rõ tình cảnh hiện tại.

- Ưm...tỷ tỷ người sống lại rồi thật tốt quá...híc híc.

Giờ nàng mới biết thứ mềm mại trong ngực mình là một cô bé chừng 11,12 tuổi, có một gương mặt phấn nộn trông rất đáng yêu đang cọ cọ vào người nàng mà khóc. Vân Lam đưa tay vuốt nhẹ mái tóc rối của cô bé:

- Ngoan đừng khóc, em gái nói cho chị biết đây là đâu vậy?

Nàng từ lúc tỉnh dậy đã phát hiện có chuyện không đúng, rõ ràng nàng đã tự sát nhưng tại sao lại còn sống, nơi này núi rừng hoang vu tựa như thời nguyên sơ và cô bé trước mặt từ cách ăn nói đến trang phục đều rất khác lạ giống như nàng đã...xuyên. Trời ạ sao cái vận này lại rơi trên người nàng chứ, đồng ý là nó đã giúp nàng được sống lại, nhưng mà...nơi này là cái chỗ quái quỷ nào cơ chứ.

- Tỷ tỷ người bị làm sao vậy a?

- Ách...Ta rất tốt, em gái mau trả lời chị nha!

Cô bé đưa tay lau nước mắt, đôi mắt long lanh đầy ánh sáng như ánh sao.

- Đây là khu vực gần Trúc Thanh Am, đêm qua chúng ta bị người đuổi giết nên phải chạy ra đây nha, nhưng mà...nhưng mà bọn người xấu kia vẫn làm tỷ bị thương.

- Thì ra là vậy.

Vân Lam mím môi, nén cảm giác đau đớn trên người mà ngồi dậy, nàng đưa mắt nhìn quanh, nơi này rừng âm u hẻo lánh như vậy sợ là khó có người đi qua, thương thế trên người lại nặng như vậy thì làm sao nàng tìm được đường ra đây nếu không xử lí tốt vết thương này không thể nghi ngờ nàng chỉ có thể bị phế a.

- Tỷ tỷ sao hôm nay tỷ lạ vậy, có phải tỷ bị đám người xấu kia làm cho mất trí hay không?

- Hum, cứ cho là vậy đi, tốt tiểu muội muội, muội tên là gì vậy? Ta là ai? Còn có đây là cái thời đại nào?

Nàng tạm thời phải làm cho mình thích nghi với thế giới này mới được, lão thiên cho nàng sinh mạng mới thì nàng phải hảo hảo mà sống, còn có đền bù cho chủ nhân thân thể nàng chiếm dụng này một công đạo nữa.

- Muội tên là Vân Tuyết Dao, tỷ tên là Vân Lam, đây là Thịnh Thiên quốc, triều đại thứ 124. Tỷ a chúng ta về Trúc Thanh Am đi!

- Muội biết đường về?

- Ân.
- Tốt đi thôi.

Vân Lam cắn răng ngồi dậy, trên người nàng không hề có một chỗ hoàn hảo. Lại còn ngất đi trong khoảng thời gian lâu như vậy, máu trên người cũng đã khô rồi, nàng quả thật là dựa vào ý chí mà chống đỡ cơ thể này thôi.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 3: Về Trúc Thanh Am

Sau bao khó khăn vừa chống đỡ cơ thể bị thương vừa tìm đường về, cuối cùng hai nàng đã về được Trúc Thanh Am. Vân Lam ngược mắt nhìn công am khép hờ, một cỗ uy nghiêm thanh tịnh bao trùm lấy nàng, Tuyết Dao vui vẻ nở nụ cười, một tầng mờ mờ trong suốt bao quanh nơi chớp mũi.

- Tỷ tỷ chúng ta mau vào thôi!

- Ừm.

Tuyết Dao đẩy cửa am đỡ Vân Lam tiến vào, một tiểu ni cô chạy ra, tươi cười với hai nàng, tiểu ni cô chỉ khoảng 10 tuổi, nét trẻ con vẫn còn trên đôi má phàn nộn của nàng.

- Lam tỷ tỷ, Dao nhi tỷ tỷ hai người trở lại rồi a!

- Huệ nhi muội mau giúp ta đỡ tỷ tỷ về phòng a, người bị thương rồi!

- Ân muội đến.

Vào đến căn phòng, nơi hai nàng thường ngày sinh hoạt thì Vân Lam chống đỡ hết nổi mà ngất đi.

Tỉnh lại lần nữa đã là buổi tối, Vân Lam cử động thân mình muốn ngồi dậy, liền phát hiện vết thương trên người đã được xử lý tốt, quần áo cũng được đổi lại, nàng đưa mắt đánh giá xung quanh. Căn phòng làm từ gỗ trầm tỏa hương nhẹ, trang trí trong phòng lấy màu trắng làm chủ đạo, rất hợp với tính cách của nàng. Chợt nàng chú ý đến phía dưới gối nằm có thứ gì đó cộm lên, khi lấy ra nàng mới sững sờ thứ này không phải là Nghịch Thiên Tàn lục thì là thứ gì nữa, nàng thật không ngờ bản thân xuyên đến đây, còn có thể mang theo Tàn lục, có lẽ nó đã mang nàng xuyên đến, chính nó đã cho nàng sống lần nữa. Nghĩ đến đây nàng không tự chủ rơi nước mắt.

- Tỷ tỷ làm sao vậy, đừng khóc a. Tỷ khóc làm muội cũng muốn khóc theo.

- Dao nhi.

Vân Lam đưa tay ôm Tuyết Dao vào ngực có lẽ lúc này nàng chỉ có một thân nhân là muội muội này thôi.

- Dao nhi đem cho tỷ cái gương.

Ồn định được tâm trạng nàng bắt đầu chấp nhận số phận, nàng phải xem diện mạo của thân thể này một chút, dù sao sau này nó sẽ là gương mặt của nàng nha.

- Tỷ tỷ đây.

Tuyết Dao đưa gương đồng cho nàng rồi ngồi bên giường hai tay chống lên má, nhìn nàng đắm đắm. Vân Lam cảm khái đúng là không thể so được với hiện đại, đến gương soi cũng không được sắc nét a. Nhìn vào gương, một tuyệt sắc mỹ mạo hiện lên làm nàng sững sờ dung mạo này cùng nàng ở hiện đại giống nhau như đúc, nàng thật nghi ngờ có phải là Thiên trêu nàng hay không a ~~~~~ Càng ngày nàng càng khó hiểu rồi! Tên họ trùng khớp kể cả dung mạo cũng không thay đổi đây rốt cục là cục diện gì?

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 4: Chuyện xưa

Sau khi vết thương trên người kết vảy đã là 3 ngày sau, Vân Lam một bộ váy trắng thuần đứng bên rừng trúc, từng cơn gió nhẹ thổi qua, lá trúc xào xạt rơi tạo nên một bức tranh duy mỹ khó tả.

- Tỷ tỷ cháo ngô của người đây.

Tuyết Dao vui vẻ bụng khay cháo ngô chạy đến, trong khoảng thời gian nàng bị thương Dao nhi là người chăm sóc nàng. Nhìn thân ảnh nhỏ nhắn của Dao nhi như một con hồ điệp bay đến cạnh nàng, Vân Lam khẽ cười vuốt tóc nàng.

- Đa tạ muội, chúng ta cùng ăn thôi.

- Ân.

Hai nàng ngồi xuống bàn đá bên cạnh bắt đầu ăn, Vân Lam nhớ lại đoạn trí nhớ của thân thể này, cứ mỗi lần nàng ngủ nó sẽ lút vào đầu nàng từng chút, đến hôm nay nó liền không xuất hiện nữa có lẽ nàng đã dung nhập được với đoạn kí ức này rồi. Nàng và Dao nhi là tiểu thư của phủ Đại tướng quân hai đời đều làm quan võ trong triều nên có uy vọng rất cao cũng là công thần khai quốc, phụ thân nàng là Đại tướng quân Vân Chi là người chính trực, trong phủ chỉ có chính thất không thể thiệp, đó là điều mà nàng vừa ý nhất ít ra người phụ thân này cũng rất chung tình, ông thương yêu hai nàng đến mức chỉ thiếu nước hái sao trên trời cho hai nữ nhi bảo bối, nhưng không hiểu sao 3 năm trước ông lại đem hai tỷ muội nàng đến đây, tuy mỗi tháng sẽ có nha hoàn đem đến ngân lượng cùng quần áo cho hai nàng nhưng chưa một lần ghé thăm càng khó hiểu hơn là ông còn đề ra một mệnh lệnh nếu Vân Lam nàng chưa đủ 17 tuổi tuyệt đối không được trở về phủ. Người phụ thân này có chuyện giấu giếm hai nàng.

- Tỷ tỷ có phải muội cũng có thể tu luyện võ giả giống Huệ nhi hay không?

Tuyết Dao đột nhiên nghĩ nếu nàng cũng biết võ công có phải sau này tỷ tỷ cũng không phải bị thương vì nàng nữa hay không? Nhất định nàng phải cường đại để bảo vệ tỷ tỷ. Tỷ tỷ thương nàng như vậy nhưng lúc nào cũng bị thương vì nàng đây chẳng phải là do nàng vô dụng quá hay sao?

- Ý muội nói ở Thịnh Thiên đại lục lấy võ vi tôn?

- Ân đúng vậy a. Bất quá tu luyện giả mới là cường giả chân chính, còn võ giả tuy chiếm phần đông lại không hề được coi trọng.

Vân Lam chợt nhớ đến Nghịch Thiên Tàn lục nó là bảo vật của Vân gia, cũng chỉ có người Vân gia mới có thể tu luyện vậy Dao nhi cũng có thể a.

- Muội đi theo tỷ.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 5: Tu luyện

Vân Lam đang ngẩn người trong rừng trúc nhìn lên bầu trời xanh thăm xa lạ kia, từng trận kí ức thời hiện đại ủa về tâm trí nàng chiếm cứ một góc quan trọng trong nàng.

- Tỷ tỷ người xem!

Tuyết Dao vui vẻ lật lật bàn tay kết thủ ấn khổng chế cơn gió thổi qua thổi lại trong rừng trúc.

- Dao nhi giỏi lắm!

Vân Lam cười nhẹ, nàng thật không ngờ Dao nhi có dị năng về phong thuật, cả thiên phú võ kĩ của muội ấy cũng vô cùng tốt. Sau ba tháng Huyền giai của Dao nhi đã tăng liên tục 4 phẩm từ Xích Huyền lên Thanh Huyền, có một muội vừa đáng yêu vừa tài giỏi như vậy nàng thật sự rất hạnh phúc.

Đại lục Thịnh Thiên có các cấp bậc tu luyện được phân chia rất rõ ràng, thấp nhất là Xích Huyền - Chanh Huyền - Kim Huyền-Thanh Huyền -Mặc Huyền- Lam Huyền- Tử Huyền, sau khi đạt đến Tử Huyền người tu luyện cũng miễn cưỡng có thể gọi là cao thủ. Trên Tử huyền là Thiên huyền các cấp bậc được phân chia theo từng phẩm giai riêng có tổng cộng 9 phẩm giai, mỗi phẩm giai được chia làm 3 cấp hạ cấp, trung cấp, thượng cấp. Chỉ cần đạt đến Thiên huyền mới được gọi là cường giả chân chính. Hiện tại nàng đã ở ngưỡng Lam huyền, nàng thật sự không cần phải mang theo Dao nhi trốn chạy mỗi khi đám sát thủ kia đến nữa. Nàng chắc chắn sẽ lời kẻ sau màn kia ra. Vân Lam nàng không phải dễ chọc! Nàng nhất định sẽ khiến đám người trong tối kia phải trả giá đại giới vì những chuyện họ gây ra, nhất định.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 6: Thu bạc vào tay

2 năm sau.

- Lam tỷ tỷ, Dao tỷ tỷ hai người bảo trọng a.

Huệ nhi vậy vậy tay với chiếc xe ngựa đã rời đi. Hôm nay hai nàng quyết định sẽ trở về Vân phủ, cũng sắp hết thời hạn 3 năm mà phụ thân đặt ra.

- Phu thúc thúc chúng ta sẽ đi bao lâu?

- Mất 4 canh giờ.

Dao nhi kéo tấm màn che cửa xe ngựa rồi ngồi ở ngoài đông ngắm tây nhìn thích thú đến quên trời quên đất. Vân Lam mỉm cười vì muội muội này quá đáng yêu rồi, nàng nhắm mắt tiến vào trạng thái tu luyện bây giờ nàng đang ở Tử huyền chi đỉnh, chỉ thiếu một chút là đột phá lên Thiên huyền, hai tay kết nhẹ thành thủ ấn đặt trước ngực huyền lực hùng hậu tiến vào đan điền bên trong đan điền ngưng kết thành 4 ngôi sao nhỏ, chỉ cần nàng đột phá đến Thiên huyền số ngôi sao sẽ biến mất thay vào đó trong đan điền sẽ sinh ra một khoảng không gian dành để chứa huyền lực.

- Đường này ta mở, cây này ta trồng mau mau giao bạc ra, ta sẽ cho đi qua.

- Chúng ta rất nghèo không có bạc.

Tuyết Dao nghe vậy liền nháy mắt nhấc tấm rèm che lên, chớp chớp đôi mắt linh động, thành thành thật thật trả lời, tỷ muội nàng quả thật rất nghèo nha chỉ có ờ... à vài trăm vạn lượng vàng thôi, rất nghèo đó.

- Ha ha ây nha hôm nay lão đại ta có hời rồi trong xe thể nhưng có mỹ nhân a, tiểu mỹ nhân, nàng theo ta về làm áp trại phu nhân của ta đi, nàng sẽ không cần lo thiếu bạc a.

Ha ha ha đám sơn tặc cười dâm dăng, bộ dạng thô kệch cười lên trông vô cùng dữ tợn, hất phun một bãi nước bọt xuống đất. Tuyết Dao nhăn mày rồi rầm nhìn đám sơn tặc phía dưới, nàng thật chán ghét đám người này nha.

- Tỷ tỷ có người muốn muội làm áp trại phu nhân.

Vân Lam rời khỏi trạng thái tu luyện, nhếch mày cười một tiếng, muội muội lại đùa bọn người rồi!

- Dao nhi không cần nói nhiều với chúng trực tiếp tiến đi.

- Ân tỷ tỷ hảo chủ ý nha.

Tuyết Dao giả hoạt cười một tiếng, thanh kiếm bạc trượt khỏi ống tay áo, sát khí hiện lên, thúc dục lực lượng huyền khí bao quanh người, thân ảnh vừa lóe lên đã ra tay cắt ngay cái kia của tên đầu đàn, hất đầu đón nhe răng hét lên:

- Aaa, chết tiệt, dám làm ta bị thương, các người còn đứng đó làm gì mau giết tiện nhân kia cho ta.

- Dạ lão đại.

Đám sơn tặc cũng có chút bản lĩnh tên có huyền giai cao nhất đã đạt đến Thanh huyền, Dao nhi quét mắt nhìn quanh, tụ huyền khí vào kiếm nàng xoay một vòng, đánh bay đám sơn tặc tiến lên vây lấy nàng, qua vài lần như vậy Dao nhi đã đánh cho lũ sơn tặc tan tác:

- Chết tiệt gặp ngay cao thủ rồi, mau rút lui.

Tên cầm đầu cắn răng nhịn đau hét lên với bọn thuộc hạ, cả đến mấy rương vàng bạc chúng vừa mới cướp cũng không kịp mang đi.

- Tỷ tỷ chúng ta lại có bạc!

- Thu vào.

- Phu thúc thúc tỉnh.

Lão phu xe đã sớm ngất khi thấy bọn sơn tặc. Tuyết Dao vung tay mấy rương bạc trước mắt đã thu vào nhẵn trư vật rồi, nàng cười lộ ra chiếc răng khểnh nhỏ giả hoạt chớp mắt, nhảy lên xe tiếp tục hướng Hoàng thành đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 7: Về phủ

- Tiểu thư đến!

Phu xe kéo cương ngựa dừng trước phủ. Vân Lam bước xuống ngược mắt nhìn đại môn đóng chặt trước mặt, hai con sư tử đá uy vũ trụ hai bên, Vân phủ hai nàng về rồi!

Tuyệt Dao trả hai thỏi vàng cho phu xe rồi đưa tay gõ đại môn. Một lúc sau, cửa mở ra một gã gia nô đánh giá hai nàng:

- Hai vị tìm ai?

- Chúng ta là tiểu thư của Vân phủ.

Dao nhi xoa cái bụng nhỏ nàng đói lắm rồi nha, mau mau trở vào nàng còn muốn ăn cơm.

- Ô là... đại tiểu thư, nhị tiểu thư về rồi!

Gã nô bặc xoay người vui mừng hét lên, chưa đầy một khắc sau, toàn bộ Vân phủ từ già đến trẻ lấy tốc độ ánh sáng xuất hiện ở đại môn. Tuyệt Dao chớp chớp mắt, Vân Lam giật giật khóc mắt, này thật sự quá.. quá dọa người rồi.

- Tôn nữ bảo bối mau mau đến cho gia gia nhìn một cái!

Một lão xám y hai tay run run vươn về phía hai nàng, nước mắt nước mũi cũng tuôn ra.

- Cái lão gia hỏa nhà người tránh ra!

Một lam y lão bà từ phía sau đập một cước đá bay xám y lão tử, rồi hiền hậu mở rộng tay ôm lấy hai nàng còn đang kinh ngạc.

- Mẫu thân, phụ thân hai người phải để Lam nhi và Dao nhi vào nhà đã chứ!

- Phải phải, lão bà ta đúng là hồ đồ mau mau vào nhà!

Vân Lam cùng Dao nhi được lôi kéo vào sảnh đường, lam y lão bà thân thiết kéo tay Vân Lam rung rung nước mắt:

- Tôn nữ a gọi nãi nãi một tiếng.

Vân Lam mím môi kiếp trước ngoại trừ cha mẹ ra không một ai thật tâm đối xử tốt với nàng, sau khi cha mẹ mất nàng càng thêm cô độc, nhưng khi linh hồn xuyên về đây nàng liền không còn đơn độc nữa nàng có Dao nhi bây giờ có cả Vân phủ này nữa, có lẽ lão Thiên đang đền bù cho nàng một gia đình đúng nghĩa.

- Nãi nãi!

Vân Lam nhẹ giọng gọi một tiếng, tổ mẫu mừng đến rơi nước mắt hai đứa hài tử này số khổ mà.

- Ngoan tôn nữ ngoan.

- Nãi nãi con đói.

Dao nhi bắt mãi xoa xoa cái bụng nhỏ, nàng còn chưa có ăn cơm đây.

- Dao nhi đến nướng mang con đi dùng thiện.

Mẫu thân của hai nàng là một nữ tử dịu dàng như mỹ nữ vùng Giang Nam sông nước, bà một thân bạch y phiêu dật có ba phần giống Vân Lam nhưng lại thiếu một phần giao hoạt và lạnh nhạt của Vân Lam.

- Ân.

Tuyệt Dao lôi kéo mẫu thân gấp gấp chạy về thiện phòng hành động đáng yêu làm cả Vân phủ trên dưới phì cười.

- Nữ nhi nữ nhi của ta.

Vân Lam đang xoa xoa bả vai của nãi nãi vừa nhẹ giọng trả lời câu hỏi của mọi người thì một tiếng hô của trung niên nam tử bay vào, chưa kịp định thần trước mắt nàng liền tối sầm, trung niên nam tử một thân giáp bạc đang thâm tình nhìn nàng, bộ dáng phong trần mặt mày không làm mất đi vẻ cương trực của đại tướng quân.

- Phụ...phụ thân.

Vân Lam cắn cắn môi gọi nhẹ một tiếng, một tiếng thân tình gọi ra làm phụ thân vui mừng đến rơi lệ.

- Nữ nhi ngoan, trở về thì tốt rồi.

.....Một ngày như vậy cứ trôi qua.....

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 8: Vị tỷ tỷ này thật thiếu giáo dưỡng

Hôm sau.

Vân Lam phun ra một ngụm trọc khí, trong đan điền của nàng đám ngôi sao dần trở nên mờ nhạt, đây là dấu hiệu nàng sắp đột phá chỉ còn thiếu một chút cơ hội. Không có vui đến nhảy cẫng lên mà chỉ là một nụ cười nhạt nàng sẽ sớm trở nên cường đại, đến lúc đó không cần sợ lực lượng thần bí kia, nàng sẽ bảo vệ tốt Dao nhi cùng Vân phủ. Đương lúc nàng rửa mặt một tiếng gọi vọng vào.

- Tỷ tỷ người đã dậy chưa?

- Dao nhi vào đi.

Vân Lam lấy khăn mềm lau nhẹ gương mặt, đến tủ lấy ra một bộ bạch y tay áo cùng mép váy thêu một đóa tường vân chỉ kim tuyến. Dao nhi đẩy cửa bước vào liền cầm lên lược gỗ đàn hương trên bàn trang điểm ấn Vân Lam ngồi lên ghế. Một đầu tóc đen suôn mềm dài quá lưng của nàng được Tuyết Dao nhanh nhẹn búi thành kiểu trên vân kế phức tạp, trên búi tóc cài một cây trâm từ ngọc phi thúy hình hoa đào tinh xảo đến khó tả, thỏa mãn nhìn thành quả của mình ai còn có thể búi tóc cho tỷ tỷ đẹp như nàng hừ đám nô tì kia căn bản làm không đẹp bằng nàng còn ở đó múa rìu qua mắt thợ, nằm mơ.

Vân Lam nhìn vào gương một búi tóc xinh đẹp tôn lên dung nhan tuyệt thế của nàng, suốt năm năm người hàng ngày chải đầu búi tóc cho mình cũng là Dao nhi, tuy hiện tại nương đã tìm cho hai tỷ muội nàng nha hoàn thiếp thân nhưng quả thật có chút không quen a.

- Sao hôm nay muội tìm tỷ sớm vậy?

- Hắc tỷ a chúng ta dạo phố đi!

- Được trước hết đi tìm phụ thân cùng nương trước đã!

Nha đầu Tuyết Dao này thật không thể ngồi yên vừa về phủ được một ngày liền tìm việc để chơi. Nàng quả thật hết nói nổi với tiểu muội này, ai bảo nàng lại sùng nàng đến vậy.

Vân Lam cười khẽ mặc cho Tuyết Dao lôi kéo rời phòng, hai nàng vừa ra cửa liền có hai nha hoàn tiến lên cung kính hành lễ:

- Đại tiểu thư nhị tiểu thư buổi sáng tốt!

- Ân.

Đây là hai nha hoàn mà nương đưa đến cho hai nàng, bên trái là một lam y nữ tử có dung mạo tinh xảo như tranh vẽ, trên gương mặt có chút ngây thơ trong sáng cùng Dao nhi tuổi tác tương đương, nàng ta cũng có cái tên rất êm tai - Lạc Nhi, nàng là nha hoàn của Dao nhi. Bên phải lại là một mỹ cảnh khác, bên này một tử y nha hoàn cung kính mà đứng dung nhan diễm lệ, lóe lên sự cơ trí linh hoạt- Nghiên Y nha hoàn của Vân Lam.

- Đi thôi đến tìm mẫu thân!

Vân Lam cùng Dao nhi dẫn đầu đến Thanh Uyển, phụ mẫu hai nàng hiện đang ở đây a, mẫu thân độc sủng Vân gia lại lớn như vậy nên có nhiều phòng ốc để trống, nàng thăm than Vân gia không phải lớn vừa a.

- Đại tiểu thư, nhị tiểu thư!

Một nha hoàn trung niên hành lễ với hai nàng người này vừa là vú nuôi vừa là nha hoàn thiếp thân của nương Hoàn Lam.

- Hoàn Lam cô cô đứng lên đi, phụ thân, mẫu thân đã thức chưa?

- Dạ thưa đại tiểu thư lão gia cùng phu nhân đã dậy rồi để lão nô đi thông truyền một tiếng.

Hoàn Lam xoay người trở vào Thanh Uyển, một lát sau phụ thân, mẫu thân liền bước ra hướng hai nàng vẫy vẫy tay.

- Sao lại đến tìm phụ thân, mẫu thân sớm thế?

- Nương a người cho con cùng tỷ tỷ dạo phố một chút đi.

Dao nhi làm nũng kéo tay mẫu thân- Hương Ninh, bộ đáng đáng yêu chọc người ta thương yêu.

- Thôi được rồi nhưng chỉ 2 canh giờ, hai tỷ muội con phải mang Nghiên Y cùng Lạc Nhi theo.

Vân Chi nắm tay Hương Ninh ôn nhu nói với hai nàng.

- Ăn được nha!

Dao nhi vui vẻ kéo tay Vân Lam hướng đại môn đi tới:

- Tiểu thư đợi chúng nô tì!

Ra khỏi Vân phủ bốn người các nàng liền không dùng xe ngựa, tự thân đi dạo phố đông sò tây ngó, khắp hàng quán các nàng đều dạo qua, đương lúc Dao nhi kéo một xâu mít quả xuống, thì Lạc Nhi bị một gã nha hoàn xô ngã ra đường, ả kia còn vênh vào chỉ thẳng vào mặt Lạc Nhi mà mắng:

- Cái tiện nhân nhà ngươi còn dám ra đường gặp người, nương người dạy người thật tốt a, đúng là tiện nhân liền sinh ra tiểu tiện nhân, gặp tiểu thư nhà ta không chào, va vào ta liền không xin lỗi.

- Hức ta không có va vào người là người đẩy ta.

Lạc Nhi uất ức nước nở nương nàng mắt đã lâu hôm nay lại bị nữ nhân trước mặt chửi, nàng thật ức mà.

- Lạc Nhi muội đứng lên, đừng khóc vì cái đồ ti tiện này.

Nghiên Y nổi đóa kéo Lạc Nhi đứng dậy, chuyện gia thế của Lạc Nhi nàng cũng có nghe qua, Lạc nhi là nữ nhi của phủ thượng thư nhưng vì nương nàng chỉ là di nương thất sủng nên hai mẫu tử nàng luôn bị ức hiếp, đến khi nương nàng bệnh nặng qua đời, nàng liền bị đuổi đi sau này do phu nhân thương tình thu nàng làm nha hoàn, đối xử tốt với Lạc Nhi mà chính nàng cũng đem Lạc Nhi xem thành muội muội. Lời nói của Nghiên Y làm cho vị chạnh y tiểu thư đứng đàng kia nhúm mày bất mãn, ả kia một bộ dáng cao cao tại thượng ngênh mặt lên mà cất cao giọng:

- Người tiện nhân này là nha hoàn của ai, chủ nhân người không biết dạy dỗ à...hay chính là chủ nhân người cũng một bộ dáng này!

- Người...Lâm tiểu thư xin người tự trọng là nô tì đứng ra không liên quan đến chủ nhân nhà nô tì mong người đừng loạn ngôn chửi bậy.

- Tiện tì muốn chết!

Lâm tiểu thư tức điên người giơ tay tát Nghiên Y móng tay ả bén nhọn lóe lên chút ánh sáng xanh nếu đánh lên gương mặt của Nghiên Y sợ rằng nàng sẽ bị hủy dung. Đương lúc Nghiên Y nghĩ rằng mình sẽ lãnh trọn cái tát này thì một bàn tay trắng nhuận thon dài vươn ra nắm lấy cổ tay ả vung lên ả loạng choạng sắp ngã xuống cũng may gã nha hoàn đứng lúc đỡ được.

- Là kẻ nào dám xen vào việc của ta!

- Là bản tiểu thư! Thế nào có ý kiến?

Cuồng vọng! Ngạo mạn! Nhưng đủ tư cách. Vân Lam mắt lạnh nhìn Lâm tiểu thư, nàng thật không ưa loại tiểu thư ý thế hiếp người nhất là ức hiếp người của nàng điều này chẳng khác nào đánh lên mặt nàng một bạt tay.

- Vị tỷ tỷ này thật thiếu giáo dưỡng!

Dao nhi kéo Lạc Nhi ra sau người liền tiến đến chỗ Vân Lam giảo hoạt lên tiếng.

- Người có biết tiểu thư nhà ta là ai không mà lại ăn nói với tiểu thư nhà ta như vậy!

Tên nha hoàn kia mở miệng ngậm miệng đều là "tiểu thư nhà ta" bộ dạng chó cậy chủ lên mặt, thật đáng đánh.

- Chỉ giáo cho!

- Hừ đúng là kém cỏi tiểu thư nhà ta là Lâm tiểu thư thượng thư phủ - Lâm Xảo Như, là một trong bốn vị thiên tài nữ tử của Hoàng thành, thế nào sợ?

- Chưa từng nghe qua!

Vân Lam lạnh nhạt duỗi duỗi cánh tay một ít bột phấn theo gió bay ra hướng chủ tớ Lâm gia bay đến, chưa đầy một giây cả hai ả điều khó khăn nhúm mày lại bộ dáng thống khổ nhìn... ngửa. Nực cười ta muốn xem các người nhìn được bao lâu độc phần của nàng là siêu cấp phần ngựa gãi đến chảy máu cũng không ngừng, xem như hôm nay chủ tớ hai người là người được thử đầu tiên.



- Ngứa quá, Tiểu Liên, ta ngứa quá!

- Tiểu thư nô tì cũng vậy!

Chủ tớ hai người vứt bỏ cái gì là đoan trang thực nữ mà gãi gãi khắp người, dân chúng tụ tập bắt đầu chỉ trỏ bàn tán.

- Lâm tiểu thư này thật không có mặt mũi, trước thanh thiên bạch nhật lại có hành động mất phẩm giá như vậy!

- Hàng ngày nàng ta bày ra bộ dáng cao quý bao nhiêu giờ lại khó nhìn bấy nhiêu.

...

Xảo Như mất đồ ngẫu, à rõ ràng cảm giác được tất cả chuyện này đều do nữ tử kia gây ra dù sao à cũng là võ giả Kim cấp cảm nhận cũng khá linh hoạt.

- Là nguoi, chính nguoi hạ độc ta mau giao giải được ra!

Xảo Như nhào về phía nàng, Dao Nhi giảo hoạt giờ chân ra à ta liền ngã chổng vó xuống đất bộ dáng chật vật nhận lấy một tràng cười to.

- Vị tỷ tỷ thiếu giáo dưỡng này sao thích gây chuyện vậy nhưng tỷ muội ta không thể phụng bồi a, chúng ta phải hồi phủ rồi.

Dao Nhi xoay xoay vòng tay nhảy mắt nói.

- Khoan nguoi còn nợ Lạc Nhi một lời xin lỗi!

Vân Lam nhận nhặt liếc mắt chủ tớ trước mặt, nàng thích sòng phẳng thiếu nợ phải trả a.

- Nực cười bảo ta xin lỗi mọi cái thứ nữ thất sủng sao! Nàng xứng sao?

Xảo Như vừa gầy vừa cười mỉa gương mặt cũng trở nên vặn vẹo, lúc Lạc Nhi còn ở Lâm phủ à đã không ưa mẫu tử nhà nàng rồi bây giờ bắt à xin lỗi cái tiện nhân này, nằm mơ!

- Thật thiếu giáo dưỡng mà!

Vân Lam lại phát nhẹ tay rồi cười quý dị. Lâm gia chủ tớ co rút cơ thể điên cuồng gầy khắp cơ thể máu tươi theo vết cào trào ra trông ghê rợn vô cùng. Nàng nói rồi nợ nàng thì phải có lợi tức a.

- Nhớ kĩ nguoi còn nợ Lạc Nhi lời xin lỗi!

Nói rồi 4 người liền xoay người đi bỏ lại Xảo Như phát cuồng hét lên phía sau. Vân Lam nàng không sợ chọc phiền toái đâu.

- Thật thú vị! Tiểu vuốt của tiểu miêu này cũng sắc bén vô cùng a.

Một nam tử hắc y đứng gần cửa sổ từ lâu một bộ dáng anh tuấn đến mỹ hoặc đôi mắt phượng nhếch lên mang một tia lười nhác, khóe mắt có một nốt chu sa đỏ, bạc môi kéo lên một nụ cười mê đảo chúng sinh. Từ mâu lập lòe ánh mắt tò mò nghiên cứu.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 9: Tiêu bạc

Dạo qua vài con phố nữa Dao Nhi chợt kéo nàng nói:

- Tỷ tỷ mình đến Đan Dược phường đi!

- Được.

Nàng cũng phải bỏ sung thêm vài vị dược liệu vào nhẫn trữ vật rồi, mấy dược liệu hái được trên núi kia nàng dùng cũng sắp hết rồi, ừm còn phải mua thêm một cái lò luyện đan mới nữa cái vừa rồi chịu không được tinh thần lực cường hãn của nàng cũng nổ mất rồi, haizz nghĩ lại mà xót a bạc của nàng a.

Dao Nhi run run bờ môi tỷ tỷ nàng cái gì cũng tốt chỉ mỗi tội quá mê tiền mỗi lần nhắc đến bạc tỷ lại ưu ưu phiền phiền, thật là.

- Nhị tiểu thư chuyện lúc này nô tì đa tạ người!

Lạc Nhi cung kính cúi người một cái từ nhỏ mẫu thân nàng đã dạy chịu ơn phải báo đáp, làm người phải hiên ngang!

- Không cần đa tạ đâu bây giờ người là nha hoàn chiếu cố ta, bảo vệ người là tất nhiên nhưng mà như vậy...không được tỷ tỷ chúng ta dạy Lạc Nhi cùng Nghiên Y võ công đi sau này không ai khi dễ các nàng nữa!

- Được lát về đến viện của ta.

- Dạ tiểu thư.

4 nữ tử tuyệt sắc bước vào Đan dược phòng đồng loạt mọi ánh mắt đều nhìn sang vị lão bản cười híp mắt chạy ra, nhìn chất liệu vải trên người các nàng chính là gia đình quyền quý:

- Các vị tiểu thư cần gì lão bản ta sẽ tận tâm trợ giúp!

- Lão bản phiền ông lấy cho ta trăm loại dược liệu bát phẩm!

- Được được.

Vị lão bản ngẩng người một lúc vị cô nương trước mắt này chỉ 17,18 tuổi mà đã có tài năng luyện dược bát phẩm thiên tài nha.

Chỉ một khắc trăm loại dược liệu cần dùng đã được lão bản gói lại nàng bỏ vào nhẫn trữ vật mà lòng đau như cắt 100 kim tệ a bạc của ta!

- À không biết ở đây có lò luyện đan nào phẩm cấp cao một chút không?

- Có có cô nương đợi một chút ta đem ra cho người.

Vị lão bản này làm việc thật nhanh nhay chỉ một nháy mắt đã mang ra một lò đỉnh trung cấp lại tốn thêm 50 kim tệ. Dược sư thời đại này huy hoàng thật chức nghiệp dễ hái ra tiền là đây rồi.

Ra khỏi Đan dược phòng Vân Lam lại đến Ngọc Y phòng, nàng tuy xuyên đến đây đã 3 năm nhưng vẫn không thích y phục ở thời đại này lắm cái thì đây quá cái lại mỏng quá nàng thật khó chịu vẫn là tự mình tạo ra vài kiểu đồ thì hơn:

- Khách nhân mau vào a, ngài cần gì Ngọc Y phòng của ta đáp ứng được tất cả!

Vị trung niên nữ tử dáng dấp là lão bản ở đây nhanh nhẩu chạy ra.

- Lão bản ở đây người có nhận may y phục theo bản vẽ không?

- Có a khách nhân cứ giao cho ta bản vẽ và thời hạn đảm bảo ngài vừa ý!

Vân Lam nhận bút giấy vẽ một lượt 4 kiểu quần áo giao lại cho lão bản.

- Cô nương 2 ngày sau đến lấy!

- Được ta muốn chúng là bạch y!

Vân Lam nhói lòng...bạc a, nàng đời này sống không có nhiều sở thích lắm mà yêu tiền là một trong những sở thích ít ỏi hiếm hoi đó!!

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 10: Thì ra là cung yến trong truyền thuyết

- Tiểu thư tra được rồi!

Tiếng một nha hoàn háp tấp chạy vào viện, theo sau đó là một giọng nữ réo rắt vọng ra:

- Sao tra được ả là ai?

Một nữ nhân băng kín mặt cùng tay chân nhìn như xác ướp ả ta không ai khác chính là Xảo Như nữ nhân "may mắn" được dùng phần ngựa đặc chế của Vân Lam

- Dạ ả là nữ nhi của phủ Đại tướng quân, lâu ngày ở Trúc Thanh am, vừa trở về hôm trước- Vân Lam!

- Hừ nổi nhục ngày hôm nay ta sẽ đòi lại!

Xảo Như oán độc siết chặt nắm tay ả vùng một quyền lên, không khí chợt vận vận đồng loạt các binh sứ trắng bị nén thành bột phấn rơi là tả trong không khí!

Lam Yên các.....

Vân Lam nằm dài trên tháp mềm trong lương đình nhìn ra sân nơi Nghiên Y cùng Lạc Nhi đang tu luyện không thể không nói hai người này thiên phú cực kỳ tốt chỉ vài ngày mà đã bước vào Xích huyền chi cảnh, cứ tốc độ này thì không lâu nữa hai người sẽ thành cường giả!

- Tỷ tỷ ăn lê nha!

Dao nhi đưa qua cho nàng một miếng lê ướp lạnh, cả ngày cứ ở trong phủ nàng sắp chán chết rồi a.

- Dao nhi muội đừng xỉ mặt ra nữa ta thật không muốn ăn đào rồi!

- Ách tỷ tỷ sao người lại so mặt muội với đào.

Thôi rồi tỷ tỷ của nàng lại nổi hứng trêu người, trong Phi Tinh cung ai cũng đều bị tỷ đùa quay một vòng rất khổ sở a, nay về phủ tỷ lại kéo nàng trêu đùa, không được phải lòi Âm Thiên đến để hấn làm bìa đỡ đạn a.

- Âm Thiên đi Thiên Bắc lấy tin rồi muội mau bỏ ý nghĩ kéo hấn đến đi!

Vân Lam cười khề Dao nhi thật khả ái!

- Nhị vị tiểu thư lão gia cho gọi người qua!

- Ân ta đã biết phiền Hạ ma ma dẫn đường!

Vân phủ nàng đã đi vài vòng liền nhớ rõ từng góc ngách, sở dĩ phải khách khí với ma ma này vì bà ta từ khi bước vào liền mang ánh nhìn khinh bỉ nhìn hai tỷ muội nàng, Vân Lam nàng cũng không phải người dễ trêu, cái gọi là biết người biết ta trăm trận trăm thắng nàng phi thường rõ ràng, nàng muốn xem ma ma này có ý đồ gì! Dám đánh chủ ý lên người nàng thì bà ta tự cầu phúc đi!

Tuy sát khí lượn lờ trong mắt nhưng một người từng sống nguy hiểm mà lớn lên như nàng chút che giấu này vẫn không để ai nhìn ra.

- Tiểu thư!

Nghiên Y cùng Lạc Nhi từ khi ma ma kia vào cửa liền thu lại kiếm thân thủ nhanh nhẹn liền đến bên cạnh hai tiểu thư nhà mình mà đứng, Hạ ma ma cũng không nhìn ra được gì!

Sảnh đường.....

- Phụ thân!

Hai tỷ muội nàng nhún nhẹ người hành lễ với Vân Chi.

- Lam nhi, Dao nhi mau đứng lên, đây là Tào công công, hôm nay công công có chi của hoàng thượng mà đến phủ ta!

Vân Chi thâm ý giải thích cho hai nàng, ông cũng không thích vị Tào công công này cho lắm, ông trung thành với hoàng thượng lại là đại tướng sa trường nên mắt nhìn người luôn rất chuẩn, Tào công công này đúng hơn là người của hoàng hậu a

Vân Lam nhúm mi khi hai nàng tiến vào liền có một ánh mắt bất thiện phóng tới nhìn không phải là của Tào công công hay sao? Trách hai nàng thất lễ? Hừ muốn nàng hành lễ với tên ẻo lả kia nằm mơ!

- Thì ra là Tào công công tiểu nữ gặp qua ngài!

Vân Lam không mặn không nhạt lên tiếng nhưng thân mình vẫn bất động ngồi trên ghế không có ý tứ hành lễ với hấn. Tào công công hừ nhẹ mở ra thánh chỉ rồi lạnh lạnh đứng lên đọc:

- Phụng thiên thừa vận hoàng đế chiếu viết ngày mai là thọ thần của Thái hậu lệnh các thiên kim tiểu thư vào cung góp vui, khâm thủ!

Tào công công đọc xong kéo kéo khóe miệng nhìn nàng cùng người trong sảnh phủ phục quỳ dưới đất, thật ra nói đúng hơn là ngồi, vạt váy đã che khuất đôi chân ngọc của nàng làm hấn không thể biết hành động này của nàng nếu không hấn sẽ tức đến lệch sống mũi a, Tào công công đi rồi Hạ ma ma cũng không nán lại, nếu không bà ta sẽ chết chắc, hừ dám khinh bỉ nàng không thể tha được!

- Thì ra là cung yến trong truyền thuyết a!

Vân Lam nhếch môi, màn cung yến thường thấy trong tiểu thuyết xuyên không cầu huyết đầy thôi! Nàng không sợ trời không sợ đất huống chi chỉ là một cung yến nho nhỏ! Có rắc rối nào nàng chưa gặp phải nữa!

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 11: Lại là vị tỷ tỷ thiếu giáo dưỡng kia

Ừm...

Một tiếng chớp rạch xuống từ không trung, mọi người trong Hoàng thành đảo mắt nhìn lên trời:

- Quái thật rõ ràng là không có mây tại sao lại có sấm chớp!

Một vị trung niên nam tử bán rau rì rầm mắng, trời càng ngày càng kì lạ!

- Mặc kệ a chúng ta chỉ buôn bán thôi, lo chi chuyện kì quái này!

.....

Lam Yên các.

Vân Lam cười khê cuối cùng nàng cũng đột phá Thiên huyền tuy chỉ là nhất giai hạ phẩm nhưng lần đột phá này xứng đáng a. Đúng lúc này Nghiên Y tiến vào trên tay là chậu đồng đựng đầy nước, theo sau là 4 nha hoàn khác các nàng xách thùng gỗ chứa nước nóng, hơi nước lượn lờ bốc lên.

- Tiểu thư mau chuẩn bị chúng ta phải tiến cung dự yến!

- Được!

Sột soạt..nàng cởi bỏ y phục tiến vào đục bồn (thùng tắm) ngâm mình trong nước nóng đầy cánh hoa hồng, hơi nước làm mặt nàng đỏ lên trông vô cùng diễm lệ, Nghiên Y chà lau lưng của nàng rồi cười rộ lên:

- Ấy nha vừa rồi muội thấy trời giáng tia sét có phải tiểu thư tấn chức rồi không?

- Ân đúng là ta đã tấn chức, Nghiên Y muội phải chú tâm tu luyện a thiên phú của muội rất tốt, ta tin rằng không bao lâu nữa muội sẽ vượt xa ta!

- Tiểu thư đùa muội, người nha phải nói là nghịch thiên muội có thúc ngựa chạy theo cũng không kịp!

Ha ha ha tiếng cười thanh thúy bật ra từ miệng nàng, nha đầu này vừa cơ trí vừa giáo hoạt hơn cả Dao nhi nữa có cơ hội liền trêu nàng!

Sau khi tắm xong, Nghiên Y liền cầm lược gỗ chải tóc cho nàng, Nghiên Y thuần thục búi cho nàng kiểu tóc phi tinh cảm thêm một cây trâm bạch ngọc, phần cánh hoa mẫu đơn có pha thêm màu đỏ hồng càng tôn thêm vẻ xinh đẹp của Vân Lam, nàng một thân bạch y theo thiết kế mà nàng đưa cho Tuyệt sắc phượng làm kiểu dáng càng thêm thoát tục:

- Tiểu thư người thật xinh đẹp!

Nghiên Y thốt lên quả thật tiểu thư thật tuyệt sắc a.

- Ngươi nha lại trêu đùa ta, không còn sớm nữa đi thôi.

Vân Lam ra đến đại môn liền thấy Tuyệt Dao dựa vào thành xe ngựa mà nhắm chán ngáp, Dao nhi một thân lam y phiêu mị tóc búi trêu vân cảm một kim trâm hoa mai, vừa thấy nàng liền chạy đến kêu ca.

- Tỷ a nhanh nhanh muội sắp chán chết rồi.

- Được lên xe ngựa thôi!

- Lam nhi Dao nhi cẩn thận vào cung phải...v...

Mẫu thân cùng nãi nãi tiến lên dẫn dò cho đến khi già già và Dao nhi hét lên "Sắp trễ rồi a" thì hai cỗ xe ngựa mới bắt đầu chạy về hướng hoàng cung. Già già nàng Vân Diên là cựu tướng quân nên được hoàng thượng mời dự thọ yến.

Ba khắc sau xe ngựa dừng ở cửa cung, cánh cửa son đỏ rực cùng tường thành cao ngất thể hiện sự uy nghiêm của đế vương, tỳ muội nàng ra khỏi xe ngựa liền có hai ma ma tiến đến hành lễ:

- Nhị vị tiểu thư mời theo nô tì.

- Làm phiền hai ma ma dẫn đường!

Vân Lam cười nhẹ nhõm nhả có lẽ đáp lại làm hai ma ma kia vô cùng hài lòng. Gia gia cùng phụ thân là trọng thần nên được công công đưa đến gặp hoàng thượng. Dao Nhi hứng thú nhìn quanh lâu lâu lại kéo Kim ma ma hỏi đông hỏi tây, cử chỉ đáng yêu không thể trách được. Qua hành lang cửa khúc liền đến một hành cung cửa thiếp vàng, cung Vĩnh Thọ lúc này vang lên tiếng nói cười của hoàng thượng.

- Nữ nhi Vân tướng quân Vân tiểu thư đến!

- Thần nữ tham kiến hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế, thái hậu thiên tuế thiên thiên tuế, hoàng hậu thiên tuế thiên thiên tuế!

- Bình thân!

Giọng nói trầm thấp uy nghiêm của hoàng thượng vang lên.

- Tạ chủ long ân.

Hai nàng đứng lên liền lui về bên phải đứng cùng các vị tiểu thư khác, một ánh mắt như dao găm nhìn về phía Vân Lam, nàng nâng mắt nhìn lại là Xảo Như, à một thân hồng y rực lửa tựa như một con phượng hoàng kiêu ngạo.

- Nếu các vị tiểu thư đã đến đông đủ thì khai yến.

Thái hậu giơ tay lên, sau một hồi chúc thọ cùng dâng lễ của các đại thần, Xảo Như liền cười mỉa hướng nàng một các ánh mắt oán độc liền bước ra khỏi bàn tiệc.

- Tiểu nữ xin hiến vũ góp vui cho Thái hậu.

- Chuẩn!

- Xin Thái hậu ân chuẩn Vân đại tiểu thư đàn cho tiểu nữ, nghe danh Vân đại tiểu thư cầm kì thư họa đều tinh thông nay mong Vân đại tiểu thư thỏa mãn tiểu nữ!

- Thì ra là vị tỷ tỷ thiếu giáo dưỡng hôm nọ.

Dao Nhi cười giảo hoạt thanh âm không lớn không nhỏ nói, Xảo Như tức đến run người, mọi người nghe được đều che miệng cười trộm đám tiểu thư nhà khác đều hả hê thường ngày luôn bị à khinh bỉ giờ đây thấy à bị trêu tức liền vui vẻ. Vân Lam cười rộ lên đứng dậy hướng Thái hậu.

- Vân Lam tài sơ học thiên nếu có bêu xấu mong Thái hậu cùng mọi người đừng chê trách!

- Được người đâu ban cầm.

Thái hậu phát tay với hạ nhân bên người một lúc sau trên tay người đó dâng lên một chiếc cầm bạch ngọc khắc nổi một con chu tước màu xanh biếc, đám tiểu thư thôn thức đây là Chu tước cầm mà năm xưa thất truyền một chiếc cầm cổ vô giá nay Thái hậu liền ban cho Vân tiểu thư thật hâm mộ à. Xảo Như cắn răng đây là cổ cầm mà nàng luôn ai ước hôm nay lại để Vân Lam được lợi, tức chết à mà!

Xảo Như thay ra một thân vũ y hồng sắc vòng eo nhỏ nhắn như ả như hiện trên tay kéo một đoạn hồng trù, Vân Lam đặt cầm lên đùi gãi nhẹ, rồi cất tiếng hát:

"Nước chảy về đâu, hoa lại trôi về đâu, nơi đây hoa vẫn nở nước vẫn chảy xuôi, nhưng người xưa về đâu cảnh còn người đâu mất....."

Xảo Như tức đến điên người à thật lấy đá đập chân mình mà, cố gắng phô bày ra những động tác mê người nhất, nhưng hầu như ai cũng thả hồn theo tiếng nhạc mà xem nhẹ à cả tứ hoàng tử Lãnh Tiêu Dương cũng không còn nhìn đến à nữa...

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 12: Khảo hạch luyện được sư

Sau khi thọ yến của thái hậu kết thúc tứ hoàng tử Lân Tiêu Dương liền xin chỉ tứ hôn nhưng bị các vị hoàng huynh khác ngăn cản, liền bị hoàng thượng bỏ qua, vậy nên hầu như ngày nào Tiêu Dương cũng đều bám riết lấy tỷ muội Vân Lam, hôm nay hai nàng vừa ra cửa liền kéo hai tên hộ vệ cùng chạy theo sau hai nàng, Lạc Nhi rối rắm nhìn đôi mày ngài tiểu thư Tuyết Dao của nàng đã tức đến xỉ khói rồi.

- Tứ hoàng tử tại sao ngươi lại theo sau tỷ muội ta?

Dao nhi bức mình hết lên, hôm nay khó khăn lắm tỷ muội mới rời tu luyện mà đi ra ngoài, nàng còn đang cao hứng định kéo tỷ muội đến Trang Dung phòng xem mộ chút sinh kế của tỷ muội tạo ra thì cái tên tứ hoàng tử chết tiệt này cứ bám sau lưng các nàng, tức chết mà!

- Dao nhi bốn vương vậy là đang bồi đắp tình cảm với đại tỷ của muội đó!

- Không được gọi ta là Dao nhi, chỉ có tỷ muội cùng người thân ta mới được gọi!

- Được được Dao nhi.

Aaaaaa tức quá! Đây là lần thứ n Tuyết Dao hỏi lý do, và là lần thứ n+1 nàng đổi cách xưng hô của Tiêu Dương.

- Tiểu thư Dược phòng phía trước đang tiến hành khảo hạch luyện dược sư!

Nghiên Y chạy trở về quả thật phía trước nàng chen không lọt a quá nhiều người!

Luyện dược sư là nghề cao quý và kiếm nhiều bạc nhất Thịnh Thiên quốc và cả đại lục Tranh Thanh, chỉ cần một viên đan dược dù là nhất phẩm cũng đã 1000 kim tệ rồi, tuy vậy luyện dược sư trên cái dị thể này cũng ít ỏi đến đáng thương, tu luyện giả chiếm số đông sau đó là triệu hồi ngự thú.

- Đi chúng ta đi Dược phòng!

Vân Lam xoa cằm khảo hạch à, có lẽ nàng cũng cần phải khảo hạch rồi nhỉ!

- Này Lam nhi nàng cũng muốn khảo hạch à nhưng nàng không phải luyện dược sư a.

Tiêu Dương vội vàng đuổi theo, liền nhận được một ánh mắt khinh bỉ của Dao nhi.

- Ai nói tỷ muội không phải luyện dược sư.

Khinh bỉ hất một hồi Tuyết Dao liền chạy theo sau Vân Lam vào Dược phòng.

- Nàng... nàng là luyện dược sư!

Hai bên tả hữu của Dược phòng là hai đại hán đã đạt Thanh huyền nếu đặt ở gia tộc sẽ là người có địa vị cao nhưng ở Dược phòng chỉ là hộ vệ... đây quả thật không hổ a!

- Hai vị muốn khảo hạch?

- Đúng vậy có thể phiền người dẫn đường.

- Đi theo ta.

Một đại hán xoay người đi phía trước hướng vào Dược phòng, trên đường đi có rất nhiều người xếp hàng trước một căn phòng lớn, xa xa lại vài hàng người như vậy khiến nàng thắc mắc:

- Không biết họ đây là đang làm gì?

- Họ xếp hàng để khảo hạch theo cấp bậc chỉ cần luyện dược đan dược nhị phẩm đến tứ phẩm liền gọi là Dược sĩ, luyện dược đan dược từ ngũ phẩm đến cửu phẩm thì gọi là Dược sư, còn các cấp bậc cao hơn là Thiên, Địa, Huyền, Hoàng Dược thánh, nhưng mà hầu như chưa ai đạt trình độ Địa dược thánh cả!

Vị đại hán kia cảm khái, lâu như vậy chưa ai đạt được thành tựu cao Dược phòng thật thiếu người giỏi a.

- À không biết Vân tiểu thư muốn khảo hạch cấp bậc nào?

- Ừm luyện dược sư cửu phẩm đi!

Vân Lam xoa cằm nàng dừng ở bát phẩm cũng nửa năm rồi căn cơ cùng cách thức và đan phương cửu phẩm nàng đã nắm rõ trong tay, chỉ thiếu cơ hội, nàng nghĩ lần khảo hạch này là một cái đệm tốt để nàng đột phá a!

Sở dĩ vài ngày trước nàng mua dược liệu bát phẩm đan dược cũng là nâng cao khả năng súc áp súc cùng đột phá tinh thần lực thêm một chút để chuẩn bị cho lần đột phá phẩm cấp này.

Vị đại hán kia cầm nín, dùng ánh mắt nhìn sinh vật lạ nhìn nàng, đùa gì chứ một nữ tử chưa tới 20 tuổi mà đã muốn khảo hạch luyện được sư cử phẩm chỉ có thể giải thích một là nàng chỉ phò trương thanh thế, hai là nàng có cái thực lực kia, hán cảm thấy trên người nữ tử này tỏa ra cỗ tự tin rung động lòng người bất giác hán lại hoài nghi có khi nào nàng thuộc loại người thứ 2 một cái nhân biến thái!

- Văn tiểu thư đến!

- Đa tạ.

Vân Lam ôm quyền với đại hán sau đó nhìn Dao nhi này giờ vẫn đang ngây ngốc nhìn đám người kia mà trầm mặt, sau đó liền đẩy cửa phòng đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 13: Phẩm cấp được sư

Bên trong phòng khảo hạch có một lối đi bên khán đài bên này có 3 vị lão nhân, theo thứ tự là thanh y, lam y và ngân y đang nói chuyện phiếm lâu lâu lại đỏ mặt mắng nhau, cả ba đều mang bộ dáng lão ngoan đồng trong truyền thuyết. Trên lối đi chỉ có 4 người tính thêm nàng là 5, do phẩm cấp đan được từ thất phẩm đến cử phẩm là khảo hạch cùng một phòng nên không mấy ai chú ý nhau lắm, trong 4 người liền có 2 vị lão nhân còn lại 2 người kia đều là trung niên độ tuổi, nên khi Vân Lam bước lên lối đi họ liền phóng tới ánh mắt kinh ngạc nhiều hơn là khinh thường, một oa nhi cũng đến khảo hạch cấp bậc cao với đám lão nhân bọn hán, ba vị lão đầu chịu trách nhiệm chủ trì khảo hạch thì hứng thú nhìn nàng, ngân y lão tử vuốt chòm râu bạc trắng của lão cất giọng nói:

- Nếu đã đến đủ vậy khảo hạch bắt đầu, trên đây là 4 phần dược liệu lần lượt là Tăng khí đan lục phẩm, Hồi thần đan thất phẩm, Tụ khí đan bát phẩm và Ngưng linh đan cử phẩm, các ngươi có 4 canh giờ để luyện chế, nếu thất bại chỉ được luyện lại một lần. Tốt bắt đầu đi!

Ngân y lão giả nói xong liền có năm dược đồng nâng đan lò cùng 4 thành dược liệu lên phân phát cho mỗi người. Vân Lam suy tư chốc lát liền tập trung tinh thần ngồi xuống, tập trung tinh thần, trên tay chợt lóe liền xuất hiện một ngọn lửa màu vàng thuần khiết đốt cháy đan lò, nhiệt độ trong không khí chợt tăng lên, nàng vốn có dị năng tam hệ nghịch thiên hoá- lôi- băng, vốn ba hệ năng này đều bầy xích nhau nhưng nàng không cảm thấy điều đó, tựa hồ chúng còn có thể trợ lực cho nhau nên tu vi của nàng mới tăng lên nhanh như vậy. Hóa điểm trên tay nàng thêu đốt quanh đan lò như trước rồi nàng mới thả một nhánh Bích linh thảo vào, sau khi tiêu trừ tạp chất thì mới cho tiếp dược liệu thứ hai vào qua vài lần như thế trán nàng đã rịn ra một tầng mồ hôi mỏng, tinh thần lực cường đại của nàng liên tục rót vào đan lò, thông qua thần thức nàng rốt cục nhìn thấy các loại dược liệu đã hòa tan và đang tiến hành dung hợp, lúc này nàng mới rót linh lực trong cơ thể vào đan lò, hóa điểm trên tay nàng tăng thêm độ nóng. Trong khi nàng luyện được bên kia những người khác cũng tiến hành luyện nhưng đa phần họ chọn là bát phẩm đan được, trong số đó có vị lão giả hắc cảm bảo là luyện cử phẩm đan được giống nàng, một canh giờ trôi qua bên trong đan lò trung niên nam tử lên phát ra cỗ mùi khét chứng tỏ luyện được thất bại, hán ta thở dài rồi lấy phần dược liệu khác cấp thấp hơn luyện chế. Bên này 3 lão giả trọng tài cũng vô cùng chăm chú nhìn từng động tác của Vân Lam, lâu lâu lại gật đầu tỏ vẻ tâm đắc. "Xuy" đan lò phát ra một cỗ mùi thuốc nồng đậm, nàng liền giảm nhẹ độ lửa, kéo dài thời gian dung hợp của đan dược, lão giả luyện Ngưng linh đan khóe mắt liếc nàng rồi cười mĩa, lão đẩy nhanh tốc độ luyện được rồi vươn tay vỗ nắp đan lò, ba viên đan dược màu xanh bay vào bình sứ lão chuẩn bị trước, sau đó lão kiêu ngạo vuốt chòm râu lõm chòm của mình mà đứng. Vân Lam lúc này cũng vỗ đan lò một cái thu đan dược vào bình sứ trắng rồi lạnh nhạt nhìn xung quanh.

- Được rồi! Bốn canh giờ đã hết, mọi người ngừng tay a!

Ba lão giả ngồi ở khán đài lục đục lên lối đi, ngân y lão tử cầm lên bình dược của một trung niên nam tử xoa cảm rồi công bố:

- Vinh Ất lục phẩm đan dược trung phẩm, Sinh Uy thất phẩm đan dược thượng phẩm..

Còn lại nàng và lão giả bên kia, hắc bảo lão tử cầm lên bình sứ của nàng rồi mở nút một mùi thơm nồng làm người ta sáng khoái tinh thần.

- Kim Kỳ cử phẩm đan dược thượng phẩm số lượng 3.

- Vân..Vân Lam cử phẩm đan dược...tuyệt phẩm số lượng 4.

Tĩnh lặng..

- Thiên tài a~ trời ạ tuyệt phẩm đan dược...

Nàng bây giờ đã là dược sư rồi, vị dược sư trẻ tuổi nhất Thịnh Thiên quốc luyện được cử phẩm đan dược phẩm chất tuyệt phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 14: Cuộc thi

- Tỷ người quá suất a~

- Dao nhi à tỷ không phải nam nhân muội không được dùng từ suất!

- Ô.

Tuyết Dao thề lưỡi nhần mảy, tỷ lúc nào cũng bắt lỗi dùng từ của nàng hết, mắt mặt chết được!

- Được rồi chúng ta mau đi về a.

Vân Lam cười rộ lên, hai nha hoàn nhìn đại tiểu thư cười mà sững sờ.

- Tiểu thư người cười lên thật quá xinh đẹp!

Nghiên Y sùng bái nhìn nàng, nha đầu này càng ngày càng giỏi hoạt.

- Khảo hạch xong rồi sao?

- Thế nào tứ hoàng tử nguoi da mặt thật dày a, suốt ngày bám theo tỷ muội nhà ta!

Tiêu Dương phe phẩy quạt giấy cười chói mắt nhìn Vân Lam liền bị Dao nhi mắng.

- Vân nhị tiểu thư xin nguoi ăn nói cẩn thận!

Một hoàng y nữ tử mặt mày như họa lên tiếng chất vấn, do bức tức mà khuôn mặt vằn vẹo hung tợn mắt hết vẻ dịu dàng.

- Sao nào tứ hoàng tử chưa lên tiếng thì liên quan gì đến nguoi! A! Tứ hoàng tử không ngờ tỷ muội chúng ta vừa đi một lát nguoi liền có một tiểu mỹ nhân bên nguoi a!

Dao nhi châm chọc cười một tiếng, nàng thật chán ghét tên Tiêu Dương này a lúc nào cũng làm ra vẻ chính chắn nhưng thật sự là một hoa hoa công tử điển hình.

- Dao nhi oan uổng lắm a, nàng là biểu muội ta Lam Nhu Tuyết, nàng cũng vừa khảo hạch luyện được sư.

- Đây bản tiểu thư không muốn biết, nguoi mau đưa biểu muội gì gì đó của nguoi đi đi, đừng chắn đường tỷ muội chúng ta nữa!

Tuyết Dao hừ lạnh, đồ nữ nhân bại hoại, kinh tởm!

Vân Lam cổ quái nhìn Dao nhi nha đầu này yêu ghét thật rõ ràng nha, nhưng mà nàng thích tính cách này của muội muội. Nàng đến Thịnh Thiên quốc đã 3 năm rồi hận thù thời hiện đại nàng đã bỏ qua rồi vì Nghịch Thiên tàn lục cuối cùng cũng không rơi vào tay của người cậu độc ác kia, nàng thật cảm ơn lão Thiên cùng tàn lục đã cho nàng đến đây trả cho nàng một gia đình, một muội muội đáng yêu và một vùng trời tự do không ràng buộc.

- Tỷ tỷ chúng ta đi thôi!

- Ân.

- Đây Vân Lam, Tuyết Dao đợi ta!

- Biểu ca huynh đã hứa đưa muội đi dùng cơm mà! Biểu ca!

Nhu Tuyết kéo tay Tiêu Dương làm nũng, từ nhỏ nàng đã thích biểu ca mẫu thân cũng nói sẽ gả nàng cho biểu ca, thường ngày biểu ca luôn cười với nàng nhưng hôm nay biểu ca vừa nhìn thấy tỷ muội nữ tử kia liền nóng nảy bám theo mà lạnh nhạt với nàng, không được biểu ca là của nàng không ai được cướp mất!

- -----

Buổi sáng mùa thu gió nhẹ thổi mang theo chút hơi ẩm trong không khí, lương đình Lam Yên các, Vân Lam lười biếng như một con mèo nhỏ nằm trên nhuyển tháp, dạo này sinh ý của Tuyết sắc phường cùng Phi Tinh cung rất tốt, Âm Thiên cũng hoàn thành nhiệm vụ mà trở lại, Dao nhi nghe tin liền chạy đi tìm hần, năng lực quản người của nha đầu kia rất lớn chỉ mỗi Âm Thiên chịu được, hần lần nào cũng bị Dao nhi khi dễ suốt nửa tháng mới tha cho, giờ tốt rồi muội muội bỏ nàng ở Lam Yên các nhìn hai người Lạc Nhi cùng Nghiên Y đứng đưa trước mặt nàng, thật chán!

- Tiểu thư người đã nghe gì chưa?



- Hừm chuyện gì?

Lạc Nhi từ đầu chạy về Lam Yên các võ ngực thở hổn hển, vẻ mặt vội vàng như tìm ra tân đại lục, Vân Lam cũng phối hợp làm ra vẻ ngạc nhiên pằm nàng ta cười tươi tắn.

- Đây nha kinh thành vừa đưa tin, cuộc thi cả nước 8 năm một lần sắp diễn ra, hoàng thượng kêu gọi mọi người trong độ tuổi từ 15 đến 25 tuổi là triệu hồi sư, võ giả, luyện được sư, luyện khí sư... đến tham gia thi đấu a!

- Có chuyện này sao?

Nàng còn đang oán than không có cơ hội tăng cấp chẳng phải đây đã có rồi sao.

- Lạc Nhi muội biết được bao nhiêu về cuộc thi toàn quốc?

- Ủm muội nghe nói những người tham gia sẽ phải trải qua 3 vòng thi, vòng thứ nhất là khảo hạch sức chịu đựng rồi dựa vào đó phân chia cấp bậc, đến vòng thứ hai là thi đấu lôi đài chọn ra 20 người đứng đầu bảng và vòng cuối cùng từ 20 người chọn ra 10 người xuất sắc nhất.

Lạc Nhi vừa kể vừa hâm mộ những người có năng lực trong 10 người đứng đầu, Vân Lam hứng thú xoa cằm cơ hội thật tốt nàng nhất định sẽ nắm bắt a.

- Tiểu thư người định tham gia cuộc thi cả nước sao?

Nghiên Y vung vung tay ngắt vài ngọn cỏ chơi đùa trong tay rồi ngược lên hỏi.

- Ân, hai người các muội cùng Dao nhi cũng phải tham gia.

- Sao? Chúng nô tì cũng được tham gia ư?

Lạc Nhi cùng Nghiên Y sững sốt hai nàng chưa từng nghĩ sẽ được tham gia cuộc thi cả nước, hai nàng chỉ là nô tì không có thân phận hiển hách như những thiếu gia, tiểu thư sẽ tham gia thi đấu, các nàng sợ họ sẽ chế nhạo các nàng rồi gây phiền phức cho hai vị chủ nhân. Vân Lam sao không hiểu ý nghĩ của bọn họ chứ, cô đại đặt ra nhiều lễ nghi tiểu tiết ràng buộc con người, chuyện gì cũng dựa vào thân phận địa vị nhưng họ cũng đã quên đây là thời đại lấy võ vi tôn người không cần phải có địa vị cao chỉ cần người có năng lực cường đại người sẽ có tất cả.

- Hai nha đầu các muội không được từ chối, từ hôm nay các muội hãy tập trung tu luyện để ba tháng sau cùng tỷ muội ta tham gia cuộc thi toàn quốc!

- Ân tiểu thư.

Biết đại tiểu thư đã cương quyết hai nàng cũng không định từ chối nữa, hai nàng sẽ cố gắng tu luyện không làm mất mặt tiểu thư.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 15: Mê Vụ Sâm lâm

- Tỷ tỷ!

Tuyết Dao từ nóc nhà nhảy xuống liền nhào vào người Vân Lam như một đứa nhỏ, Nghiên Y cùng Lạc Nhi nhìn Tuyết Dao mà cười khúc khích, đại tiểu thư vừa oán nhĩ tiểu thư bỏ tỷ ấy ở Lam Yên các, giờ nhĩ tiểu thư trở lại hì xem đại tiểu thư thu thập người a.

- Nha đầu muội cũng biết trở lại a.

- Hắc hắc tỷ tỷ à muội chỉ đi ra

ngoài có một chút thôi mà, tỷ tỷ đừng không để ý đến muội có được không?

Tuyết Dao lại sử dụng công phu quán người siêu đẳng của mình chỉ một chớp Vân Lam liền cười rộ lên.

- Được muội mau dừng lại a~

Lam Yên các một mảnh vui vẻ, thì trong Lam gia viện Tuyết Ngọc là một cảnh u ám, tiếng đồ sứ vỡ nát vang lên khắp viện, một thanh y nữ tử vừa khóc vừa đập phá đồ đạc, đập đến một mồi nàng liền ngã lên tháp mềm mà nức nở, nàng chính là Lam Nhu Tuyết, hôm nay nàng bày tỏ lòng mình với biểu ca nhưng hắn đã thẳng thừng từ chối nàng, biểu ca nói hắn đã có người trong lòng hắn không thể đáp lại tình cảm của nàng. Tại sao lại đối xử với nàng như vậy, không được nàng không thể yên cho nữ nhân kia không thể!

- Vân Lam ta sẽ không thua đâu!

Nhu Tuyết oán độc siết chặt nắm tay nện lên bàn gỗ, nó liền hóa thành vụn gỗ.

- Tiểu thư có tin của Thái tử!

Nhu Tuyết lau lệ nơi khóe mắt ngồi thẳng dậy ngược đôi mắt sưng đỏ lên nhìn ám vệ mới xuất hiện trong phòng.

- Mau nói!

- Ân, Thái tử giao cho người một phong mật thư. Ngoài ra Thái tử còn nói tiểu thư hãy nhẫn nại một thời gian chỉ cần kế hoạch thành công, Thái tử nhất định sẽ đến đón người!

- Được người lui đi!

Nhu Tuyết nhìn phong thư trước mặt vẫn còn nguyên dấu chu sa đỏ chót, nàng liền nhớ đến một nam tử ôn nhuận như ngọc đứng dưới ánh trăng mà nhẹ nhàng nói:

- Tuyết Nhi nàng thật xinh đẹp, bốn Thái tử nhất định sẽ cưới nàng làm Thái tử phi!

Những lời nói đó ngày xưa ủa về như mới ngày hôm qua, nhưng vì trong khoảng thời gian trước nàng chỉ yêu mỗi biểu ca mà trốn tránh nam nhân đó, tuy vậy hẳn nói sẽ chờ nàng chờ nàng đáp ứng hẳn, nam nhân như vậy đáng cho nàng giao phó cả đời hơn.

- Biểu ca người là bất nhân thì đừng trách ta bất nghĩa!

[email protected]@.@@.....

Đêm tại Lam Yên các một thân ảnh mặc hắc bào tiến vào, phủ phục cúi đầu với Vân Lam.

- Chủ nhân trong Mê Vụ Sâm lâm phía tây nam Hoàng thành có linh thú bạo động nhưng thuộc hạ không tra ra được nguyên nhân!

- Ân ta đã biết, Phi Ưng gọi Phi Yến đến đây đi!

- Dạ chủ nhân.

Hắc y nhân lắc mình biến mất, hẳn là một trong năm vị hộ pháp của Phi Tinh cung - tổ chức săn tin tức và sát thủ nổi tiếng của Thịnh Thiên quốc, hẳn và Phi Yến là hai huynh muội ruột thịt đã được Vân Lam cứu khỏi vuốt sói vào 2 năm trước, vào khoảnh khắc ấy huynh muội hai người đã thề sẽ trung thành với chủ nhân.

Vân Lam nhìn theo Phi Ưng biết mất trong màn đêm, nàng nghĩ ngay ngày mai sẽ đến Mê Vụ Sâm lâm một chuyến, nàng vừa tấn thăng lên một phẩm bây giờ là Thiên Huyền tam phẩm hạ cấp, nếu muốn nâng lực cùng kinh nghiệm tác chiến vững chắc nàng nhất định sẽ phải trải qua chiến đấu để nâng cao bản thân, còn một việc quan trọng hơn nàng còn phải thu phục một linh thú trợ giúp cho quá trình tu luyện của bản thân. Ân nàng phải đến Mê Vụ Sâm lâm.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 16: Đến Mê Vụ Sâm Lâm

Sáng hôm sau Vân Lam gọi Tuyết Dao đến Lam Yên các dặn dò:

- Tỷ phải đến Mê Vụ Sâm lâm một chuyến muội ở phủ phải cẩn thận tuy phụ thân không có thiếp thất, di nương chúng ta không phải bị tính kế nhưng mà trong cung nhất định sẽ có động tĩnh, muội ở lại trợ giúp phụ thân đối phó với bọn tiểu nhân kia!

- Tỷ tỷ muội muốn đi theo tỷ!

- Không được tỷ đi muội cũng đi Vân phủ phải làm sao? Nghe lời tỷ trong vòng nửa tháng chậm nhất là một tháng tỷ sẽ trở lại, trong thời gian này muội phải tập trung tu luyện đột phá Thiên Huyền.

- Thôi được rồi, muội nghe tỷ!

Tuyết Dao xụ mặt xuống ủa oai nói, nàng biết tỷ tỷ sợ nàng gặp nguy hiểm nhưng mà nàng đã lớn rồi nha nàng không thể để tỷ tỷ lúc nào cũng bảo hộ sau lưng như vậy, tuy nghĩ vậy nhưng Tuyết Dao sẽ không đi theo tỷ tỷ nếu làm vậy tỷ sẽ giận, thôi đành ở Vân phủ một thời gian vậy!

Vân Lam mở nhãn trữ vật đặt 3 bộ xiêm y vào lại cho thêm vào lọ được mới, đạo này nàng cũng chế không ít đan dược Hoàng cấp nhưng chưa thành công, nàng tin tưởng sau khi trở về sẽ đột phá. Xoay người đến Thanh Uyển, nàng biến mất một khoảng thời gian nhất định phụ mẫu sẽ lo lắng như vậy nàng sẽ biện một lý do thỏa đáng mới được.

- Đại tiểu thư!

Nhũ mẫu Hoàn Lam hướng nàng hành lễ rồi dẫn nàng vào viện của phu nhân, đại tiểu thư số khổ a lúc nhỏ đã không được ở trong phủ, xa rời phụ mẫu mà đến am sống cùng nhị tiểu thư, bà ngày ngày nhìn phu nhân gặt lệ mà tìm bà đau thất lại, nhưng trời còn thương người bảo hộ hai vị tiểu tâm can này bình an trở lại nếu không phu nhân sẽ lo lắng mà chết mất.

- Phu nhân lão gia, đại tiểu thư muốn gặp hai người!

- Lam nhi vào đây đi!

Giọng nói trầm ổn có lực của phụ thân vọng ra, nàng đẩy cửa bước vào.

- Nữ nhi gặp qua phụ mẫu!

- Lam nhi sao con đến tìm chúng ta sớm vậy?

Nương nàng kéo tay nữ nhi ngồi xuống ghế, phụ thân Vân Chỉ một bộ giáp bạc oai vũ cùng ngồi kế bên, nàng nhìn hai người mà mỉm cười:

- Hôm nay con đến đây là muốn nói với phụ thân cùng mẫu thân một việc.

- Có việc gì con cứ nói đừng ngại!

Vân Chỉ rót một chén trà đưa cho nàng rồi từ ái lên tiếng.

- Con xin phép phụ mẫu cho con rời phủ nửa tháng chậm nhất là một tháng!

- Hai từ con lại muốn làm gì a~

Vân Chỉ nheo mắt nhìn nàng, đừng tưởng ông không biết hôm trước nha đầu này hạ dược lên người tam tiểu thư của Lâm gia khiến thanh danh nàng ta bị dầm dập nát bét còn bị ngứa khắp người, Lâm lão tử chạy khắp nơi tìm được sư chữa trị cho ả mà tổn biết bao nhiêu là bạc, ha ha thống khoái, ông không ưa nổi lão già béo kia chút nào, hẳn chẳng những là tham quan mà còn là một lão hồ ly không nắm được đuôi, không có chứng cứ chứng minh lão tham ô.

Vân Lam sờ mũi phụ thân à chúng ta là cùng phe a người cứ giả vờ không biết đi cũng được mà.

- Phụ thân con chỉ đến Nam sơn một chuyến tìm thảo dược thôi mà! Nhà người cho con đi đi mà!

Vân Lam lắc lắc ống tay áo sử dụng tuyệt chiêu làm nũng, nếu Dao nhi ở đây nàng sẽ phản bác rằng tỷ còn nói muội làm nũng chẳng phải tỷ cũng đang làm vậy sao, còn hơn cả muội nữa cơ!

- Không được quá nguy hiểm, dãy Nam sơn nằm gần Mê Vụ Sâm lâm nơi đó linh thú thường xuyên bạo động, phụ thân tuyệt đối không thể để con đi!

- Phụ thân con hứa sẽ cẩn thận sẽ không đi sâu vào Nam sơn đâu!

Mà chỉ vào Mê Vụ Sâm lâm thôi. Âm thầm bổ sung một câu nàng đương nhiên không đi sâu vào Nam sơn bởi vì 1 năm trước tỷ muội nàng đã quét ngang quét dọc trong đó rồi. Đến ba tấc đất bên dưới nàng còn lật lên rồi a.

- Được rồi nhưng con phải mang theo ám vệ bên người, Ảnh Tam, Ảnh Tứ!

Nói rồi Vân Chỉ gọi ra hai ám vệ bên người giao cho nàng rồi phân phó:

- Bảo vệ tiểu thư cho tốt nếu nàng xảy ra chuyện hai người mang đầu về gặp bản tướng!

- Thuộc hạ tuân lệnh!

- [email protected]@.@@@@-----

- Tiểu thư đường này là đến Mê Vụ Sâm lâm mà bên kia mới là Nam sơn!

Ảnh Tam khó hiểu nhìn Vân Lam, hai người bọn hắn có chút không muốn đi theo đại tiểu thư, bọn hắn đã theo tướng quân vào sinh ra tử trên chiến trường mà nay tướng quân lại bảo họ đi hộ tống vị đại tiểu thư tuổi còn chưa đến 20 này.

- Sao? Người có ý kiến, nếu phụ thân đã giao các người cho bản tiểu thư thì các người liền là người của ta, chủ tử làm việc thuộc hạ không được có ý

kiến, chắc các ngươi cũng hiểu chứ?

Vân Lam biết họ chưa phục nàng vì vậy nàng nhất định phải nói trước quy tắc của bản thân.

- Tiểu thư thuộc hạ hiểu!

Tuy còn bất mãn nhưng họ còn nhiệm vụ bảo vệ tiểu thư không thể phụ sự giao phó của tướng quân được.

- Đi thôi!

Vân Lam lắc mình tiến vào Mê Vụ Sâm lâm, tốc độ nhanh đến chớp mắt khiến hai ám vệ sững sờ thân thủ tiểu thư thật tốt!

Mê Vụ Sâm lâm chia thành ba khu, bìa rừng, vùng trung khu và trung tâm rừng. Bìa rừng là nơi mà những động vật nhỏ và linh thú cấp thấp sinh sống, nơi này có rất nhiều cây cỏ thụ to lớn cùng Tầm Lục đằng - loài thực vật ăn thịt, nó là linh thú cấp 3 tuy không phải linh thú cao cấp nhưng chúng thường tấn công bất ngờ con mồi, các thân leo của chúng rất dẻo dai và bền chắc một khi bắt được con mồi chúng sẽ siết chặt dây khiến con mồi biến dạng mà chết. Vân Lam mở nhãn trừ vật lấy ra cỏ Bích Tỉ thoa nhẹ lên quần áo rồi ném ra sau nói:

- Dù sao hiện tại các ngươi là ám vệ của ta, ta cũng không thể để mặc như vậy! Mau thoa nó lên quần áo tránh đám Tầm Lục đằng kia!

- Tạ tiểu thư!

Ảnh Tam sững sờ tiểu thư thật tốt với họ a, nàng cũng không vô dụng như hán nghĩ.

Bìa rừng không có chút nguy hiểm Vân Lam trên đường đi hái không ít dược liệu, hướng trung khu đi đến, Ảnh Tam, Ảnh Tứ sau khi chung đụng với Vân Lam liền không bài xích nữa hai người vẫn giữ khoảng cách năm bước với nàng, trên đường đi có vài linh thú cấp bậc không cao tấn công nàng, hai người họ liền giải quyết sạch sẽ. Đến chạng vạng Vân Lam tìm một cái cây to nhảy lên rồi phân phó sẽ nghỉ ngơi tại đây, sở dĩ nàng làm vậy vì buổi tối linh thú từ trung tâm sẽ ra đây kiếm ăn, ngủ trên cây sẽ tương đối an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 17: Tình cờ nhặt được... Thần thú!

Đêm trong Mê Vụ Sâm lâm từng đàn Mộc Thất bay là tả trong không khí, chúng là loài linh thú phát sáng duy nhất tại nơi này, với vẻ ngoài như một chiếc lá to lớn, trên đầu có hai cái sừng nhỏ nhấp nháy màu đỏ tía, đôi mắt nhỏ như hạt tiêu màu vàng, cả người trong suốt phát ra ánh sáng lục, tuy chúng chỉ là linh thú cấp 3 như Tầm Lục đằng nhưng chúng đi theo bầy đàn, khả năng hỗn chiến rất lớn, chúng rất nhạy cảm với mùi máu tươi và nguyên khí của cơ thể con người, chỉ cần một luồng hơi thở mỏng manh người không cẩn thận phát ra bầy Mộc Thất sẽ cắn xé người, nhưng rất may bọn Mộc Thất này lại chỉ sợ mồi Bích Tỉ thảo mà Vân Lam mang theo, dù rất muốn cắn xé 3 người bọn họ chúng cũng không có cách.

- Chủ tử thuộc hạ đã đến!

Nữ tử một thân dạ hành trong đêm đáp lên cây nơi Vân Lam đang ngồi, gương mặt thanh tú nhưng lạnh như băng, khắp người tỏa ra khí chất lạnh lẽo mà ngạo nghễ mà đứng, một băng son mỹ nhân điển hình. Nàng là Nhị hộ pháp Phi Tinh cung - Phi Yên.

- Phi Yên muội đến thật muộn, bản tiểu thư phải phạt muội mới được!

- Ách chủ tử ngài tha cho Phi Yên có được không?

Về mặt băng son mỹ nhân bị rạn nứt khi ai đó âm u lên tiếng trên chóc, cung chủ lúc nào cũng trên người như vậy, tuy đã là thói quen nhưng nàng lần nào cũng bị cung chủ đùa thâm a, người cùng Tuyết Dao tiểu thư là siêu cấp ác ma của Phi Tinh cung, một năm trước người giang hồ nói rằng dù cho đắc tội quý thần hay lão thiên gia chứ nhất định không được đắc tội Tiểu diện hồ ly của Phi Tinh cung chính là Tuyết Dao tiểu thư, nửa năm trở lại đây người giang hồ lại nói dù cho đắc tội Tiểu diện hồ ly Phi Tinh cung cũng không được đắc tội Tu La Vương Cung chủ Phi Tinh cung và Âm Thiên Vương cung chủ Âm Thiên cung, người gặp phải Tiểu diện hồ ly chỉ mất có cái mạng quèn nhưng được thanh thân chứ đừng độ Tu La Vương cùng Âm Thiên Vương thì đảm bảo người chỉ có 2 kết cục một là chết như thế nào cũng không biết còn hai là sống không được chết không xong.

- Áy da Phi Yên ta chỉ trên muội thôi, trung tâm Mê Vụ Sâm lâm đã xảy ra chuyện gì?

Vân Lam không quan tâm đến hai tên ám vệ trên cây từng đằng kia đang há hốc mồm nhìn sang bên này, không phải các ngươi không muốn đi cùng ta sao, bản tiểu thư tự mình gọi thuộc hạ đến thì thế nào!

- Chủ tử theo thuộc hạ điều tra thì rất có khả năng ở trung tâm có thần thú xuất thế!

- Thần thú sao? Hay đấy, ngày mai chúng ta nhất định phải vào vùng trung tâm!

Phi Yến ngồi xuống nhánh cây, dùng đưa chân rồi trừng mắt nhìn Ảnh Tam và Ảnh Tứ, dùng tưởng nàng không biết hai tên chết tiệt ám vệ kia khinh thường chủ tử nhà nàng, hừ có dịp phải cho chúng nhìn thấy khả năng của chủ tử mới được xem đến lúc đó bọn họ có về mặt gì.

Phi Yến thu hồi tầm mắt dựa lưng vào cây nhắm mắt dưỡng thần, Ảnh Tam, Ảnh Tứ sợ run nhìn nhau, hai người bọn hắn đã đắc tội với vị nãi nãi này khi nào vậy.

Bên kia vùng trung khu có 3 thân ảnh cao lớn đang di chuyển trong đêm, đi được một đoạn ba người liền dừng lại, dưới bóng một cây cổ thụ quanh thân quấn đầy dây leo một tuyệt sắc nam tử lắc mình nhảy lên, bảy Mộc Thất bay xung quanh nhưng không dám tiến lên thách thức vị nam tử kia, hắn trời sinh lạnh lùng, khí chất băng lãnh âm hàn dọa một đám tiểu động vật ăn đêm chạy mất.

- Chủ nhân chúng ta cách vùng trung tâm chỉ năm trăm dặm, với tốc độ hiện tại đến trưa mai chắc chắn sẽ đến!

- Đã biết, tối nay nghỉ ngơi tại đây đi.

Đôi mắt tím sẫm như lưu ly không tạp chất nhìn lên bầu trời đầy sao rồi nhắm lại. Một đêm này bánh xe vận mệnh của hai người không hề quen biết đã lệch vòng quay, khiến cho hai đường thẳng song song tưởng chừng không điểm chung mà giao nhau gặp gỡ.

Sáng hôm sau những tia nắng le lói của mặt trời vượt qua tầng tầng tán lá chiếu xuống mặt đất ẩm ướt sương mai, một mùi hương đặc trưng của rừng bốc lên theo làn gió thổi đi, có mùi thảo dược, mùi âm ẩm của bùn lầy và kể cả mùi tanh của máu tươi hòa trong không khí.

- Nhanh lên phía trước đường như vừa xảy ra chiến đấu!

Vân Lam sửa sang lại búi tóc hơi rối rồi nhìn người bay xuống hướng phía tây mà đến, phía sau Phi Yến cùng hai người Ảnh Tam Ảnh Tứ cũng lác mình đuổi theo, vượt qua vài con suối, lướt qua các nhánh cây, một mảnh phế tích của trận chiến vừa kết thúc, trên đất xác linh thú nằm rải rác đa phần là linh thú cấp 5, cấp 6 trên đầu vỡ nát, máu tươi nhuộm đỏ người chắc chắn là bị lấy thú hạch, thú hạch cũng giống như yêu hạch của động vật tu luyện thành yêu nhưng lượng linh khí có trong thú hạch vô cùng dồi dào và tinh khiết, nó là một trong những thứ trợ giúp tăng phẩm cấp và bổ sung huyền lực cho người tu luyện, còn yêu hạch tuy chứa nhiều linh khí nhưng vẫn có tạp chất và yêu khí vây quanh nếu muốn sử dụng phải đánh vỡ lớp yêu khí đó, nếu không sẽ ảnh hưởng đến quá trình tu luyện và thần thức của người hấp thụ. Vì vậy giá trị của thú hạch rất lớn đa phần cao thủ có chút năng lực liền đến đây săn giết linh thú lấy thú hạch đem bán. Bên này có vài người chết tử chi không trọn vẹn dù sao linh thú cũng là lớp thú chúng chiến đấu bằng những cách thức nguyên thủy nhất là cắn xé đối thủ, Vân Lam đáp xuống mặt đất bạch y phiêu dật bay trong gió, mắt hoa đào quét một vòng rồi nhìn thấy một tiểu thú cả người màu rực đỏ, nó rúc trong cái vỏ trứng bị vỡ, thân hình trông giống à giống con gà nhĩ! Có lông nè, mỏ màu vàng nữa nhưng khác tiểu kê là màu lông bao quanh một vòng lửa rất đẹp nha. Vân Lam ngồi xuống nhẹ nhàng đưa tay tiến đến thăm dò tiểu kê, đột ngột nó quay đầu bỏ nhào vào lòng nàng, vòng lửa quanh thân biến mất nó ngược mắt lên nhìn nàng, hai mắt long lanh ngập nước đáng yêu vô cùng, nàng cười khẽ vuốt nhẹ thân mình run rẩy của nó.

- Không sao rồi! Người đã an toàn!

Tiểu kê cọ cọ đầu vào lòng bàn tay nàng rồi mổ một phát vào ngón tay nàng một giọt máu chảy ra tiểu kê nhanh chóng nuốt vào, ánh sáng trắng đan xen đỏ rực bao quanh hai người. Vân Lam sửng sốt mọi việc diễn ra quá nhanh, đây là... một loại kỳ tự cổ xưa xuất hiện ngự thú quyết, nàng khẽ ước với nó ư.

- Linh khí trời đất, lấy máu làm dẫn khẽ ước hình thành, hãy đọc lời thề!!

Một giọng nói âm u vang lên đây là ngự chú khẽ ước, vàng sáng ngày càng mãnh liệt hơn, ba người bọn Phi Yến đến nơi thấy được cảnh tượng khủng bố như vậy cũng ngây người đây là khẽ ước thần thú a.

- Vân Lam ta thề cùng khẽ ước thú sánh vai chiến đấu thân phận bình đẳng là đồng đội của nhau mãi mãi, trái lời thề sẽ bị hoá thành mây khói!

Đừng đừng đừng, ba đạo sấm bổ nhào xuống chỗ nàng, khắp cơ thể sấm sét màu tím bao phủ, nàng không đau đớn mà thấy sáng khoái, đây là hệ dị năng của nàng đang đột phá Địa huyền trung cấp cửu phẩm đỉnh phong, cả huyền lực trong cơ thể cũng tăng lên phá tan bình chương tấn thăng lên Thiên huyền trung cấp tam phẩm, cái gì tăng đến một cấp 6 phẩm trời ạ, nàng nhất được bảo bối rồi. Đưa mắt nhìn sang tiểu kê ách nó biến hóa từ thần thú cấp 3 thành thần thú cấp 6, khẽ ước cũng có thể song phương thăng cấp? Khoan nó đang lớn dần nó... là phượng hoàng không phải tiểu kê?

Ảnh Tam há mồm nói không nên lời, đại tiểu thư quá yêu nghiệt rồi hôm qua đang ở dưới hắn 2 phẩm hôm nay hơn hắn đến ách 1 cấp 4 phẩm, Thiên a người không công bằng!!

- Chủ nhân người mau đặt tên cho ta đi!

Tiểu kê không tiểu phượng hoàng thu nhỏ cơ thể thành một tiểu oa nhĩ 3 tuổi, tiếng nói non nớt vang lên, gương mặt mồm mỉm phấn nộn, mặc một bộ chanh y nho nhỏ, trên đầu hai búi tóc đỏ nhỏ vì nàng là phượng hoàng nên tóc mới màu đỏ rực bắt mắt như vậy.

- Muội là tiểu phượng hoàng?

- Chủ nhân ta là hoàng không phải phượng, phượng là nam nha, muội là ừm ờ siêu cấp Hỏa hoàng thượng cổ Chu tước đại nhân là tổ tiên của ta a, chủ nhân mau đặt cho ta tên đi!

- Ừm để xem gọi là Tiểu Hoàng đi.

Nói thật nàng không thể tìm được cái tên nào khác hơn để chỉ phượng hoàng, Chu tước hay hỏa hoàng. Thờ dài a.

- Chủ tử người thăng cấp rồi! Ách tóc của người!

Vân Lam kéo một lọn tóc sau gáy ra phía trước nhìn nhìn rồi hét lên:

- Ách trời à màu tím là màu tím! Tại sao lại như vậy?

Vân Lam bị đã kích nàng trông giống như nhân vật anime của manga truyện nhưng đừng có vậy được không nàng không muốn, không muốn.

- Chủ nhân không sao đâu một lát nữa tóc người sẽ trở lại bình thường!

- Thật sao? A đúng là bình thường rồi! Tiểu Hoàng tại sao tóc ta lại đổi màu?

- Bởi vì chủ nhân vừa thăng cấp hệ lôi điện nên tóc mới biến đổi, nhưng mà điều này không ảnh hưởng gì đâu!

Vân Lam nhú mi suy nghĩ một lúc rồi thấy tốt hơn, không sao màu tím cũng đẹp mà, không sao đúng là tự dọa bản thân.

- Vậy có phải sau này khi ta sử dụng dị năng lôi điện thì tóc sẽ đổi màu?

- Ân có thể nói như vậy.

Tiểu Hoàng gật đầu nhỏ cọ cọ vào lòng nàng. Vân Lam tâm mềm nhũn vuốt tóc Tiểu Hoàng rồi hỏi:

- Có phải trận chiến đấu này là họ tranh giành muối?

- Đúng vậy muối được đám linh thú bảo vệ nhưng bọn người kia giết họ dụ Tiểu Lang đi mất rồi bắt muối a.

- Tiểu Lang?

- Là con sói nỏ trước muối chúng ta thường dùng thần thức nói chuyện với nhau!

Vân Lam hắc tuyến đầy mặt từ khi nào thì sói cũng nỏ từ trứng!

- Có phải nó không?

Phi Yến nắm chặt kiếm chỉ chỉ con sói đang phóng tới.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 18: Khế ước với Tiểu Lang

Con sói lông bạc đang phi như bay từ bụi cây, ánh sáng mặt trời chiếu xạ lên bộ lông của nó tạo thành một vòng sáng bạc, móng vuốt sắc nhọn xòe rộng ra vừa chạm vào mặt đất lại lấy sức bật lên cao, hai mắt như viên bảo thạch màu xanh ngọc lóe lên sự nguy hiểm, rất nhanh nó đã chạy đến đây, Phi Yến chắn trước người Vân Lam, Ảnh Tam, Ảnh Tứ rút đao cũng đứng hai bên tả, hữu nhìn chăm chăm Tiểu Lang.

- Tiểu Lang đừng làm hại chủ nhân của ta!

Tiểu Hoàng lo lắng nói, Tiểu Lang là bằng hữu của nàng, hằng ngày nó luôn bảo vệ nàng, trò chuyện cùng nàng. Nàng không muốn nó đánh nhau với chủ nhân tốt của nàng.

- Hỏa Hoàng họ là con người rất xấu xa muốn bắt người sao người lại khế ước với họ?

Vân Lam tròn mắt há mồm từ khi nào sói cũng kì thị chủng tộc?

- Tiểu Lang là chủ nhân cứu ta đây! Người không thấy ta đã thăng cấp sao?

- Hừ dù vậy thì sao, con người gian xảo vô cùng biết đâu họ lừa gạt người?

Tiểu Lang hừ lạnh nó vẫn luôn chán ghét con người, khinh bỉ việc làm hèn hạ của họ với linh thú. Móng vuốt va chạm mặt đất một luồng cuồng phong bay lên lôi kéo theo một đám bụi tạo thành một cơn lốc xoáy hướng đám người Vân Lam mà lao đến.

- Tiểu Lang nguoi làm ta tức chết!

Tiểu Hoàng nóng nảy hét lên, tên sói ngu này thật là chọc tức chết đi được nói gì hắn cũng không nghe, chủ nhân tốt như vậy mà hắn lại hoài nghi người.

Một vòng bảo hộ từ tay Vân Lam phóng ra, Phi Yến trở tay vung kiếm chém vào trung tâm cuồng phong, ánh kiếm lóe lên vài cái liền bị cuồng phong đập nát, sắc mặt Phi Yến đen lại con cuồng lang này thật khó chơi.

- Vậy làm sao nguoi mới tin ta?

Vân Lam phát tay con lốc kia liền bị đẩy lùi, nghiêm túc hỏi Tiểu Lang.

- Đánh bại ta, ta mới tin tưởng được nguoi không nói dối!

- Được.

Tiểu Hoàng tức giận trừng mắt Tiểu Lang, nàng không để ý đến tên này nữa không để ý nữa.

Vân Lam vỗ đầu Tiểu Hoàng rồi trấn an bọn Phi Yến, bạch y bay phát phơ trong gió, ánh mắt cơ trí nhìn thẳng Cuồng Phong lang, tay phải lật một cái một thanh thuẫn kiếm bạc lóe lên, Tiểu Lang cào cào móng ngưng tụ huyền lực phóng ra một trận gió lốc, tất cả xác linh thú cùng với cỏ cây trong phạm vi 10 m đều bị thổi tung lên, Phi Yến ôm Tiểu Hoàng nhảy ra xa, lo lắng nhìn chủ tử.

Vân Lam dồn huyền lực lên kiếm phóng ra quả cầu huyền lực vào tâm con lốc, hai nguồn năng lượng va chạm nhau tạo ra tiếng vang rất lớn. Âm ầm ầm cuối cùng cả hai cùng nổ mạnh rồi biến mất, Cuồng Phong lang bám chặt mặt đất tránh cho âm hưởng nguồn huyền lực đánh bay đi, ngược lại bên này Vân Lam ngưng tụ tâm thần mới tránh được một phần ảnh hưởng. Tiểu Lang kinh ngạc con người này cũng rất có năng lực, có thể đánh qua một chiêu cùng nó. Nhưng nó sẽ không dễ dàng buông tha như vậy đâu!

Tiểu Lang chợt rụt người lại há mồm ra một quả cầu màu trắng ngà đang được nó ngưng tụ lớn hơn, Vân Lam nhìn thấy hành động của nó liền biết nó tung chiêu hiểm, nàng liền buông kiếm hai tay nhanh chóng kết thủ ấn phức tạp, từng tia Thiểm điện màu tím chạy dọc cơ thể nàng rồi ngưng tụ đến tay nàng, mây đen trên trời ùn ùn kéo đến bao phủ bầu trời, Ánh Tam, Ánh Tứ nuốt một ngụm nước bọt rồi rủa:

- Nay đại tiểu thư quá trâu bò rồi!

Cầu huyền lực ngưng tụ thành, Tiểu Lang liền hướng nàng phóng đến. Vân Lam hai ngón tay giơ lên trời một tia sét bổ xuống quấn quanh tay nàng, môi mọng hé mở:

- Lôi Điện lên!

Tia Thiểm điện vụt qua đối kháng với cầu huyền lực, hai bên bắt đầu giằng co, phạm vi xung quanh hai người bọn họ bị oanh tạc đến thâm thâm đẫm đẫm Tầm Lực đằng bị lôi ra cả rễ cuốn lên cao, liền bị sét đánh thành tro bụi, cây cỏ thụ bị bật cả gốc, núi non chung quanh bị Thiểm điện đốt tan tành, đám người Phi Yến lại di chuyển ra xa hơn từng tề bào da của họ như bị rách ra đau rát vô cùng. Trung tâm trận đấu, qua khoảng một khắc cầu huyền lực liền bị Thiểm điện bổ ra nhiều mảnh, thuận thế tiến công đến Tiểu Lang. Âm một tiếng Cuồng Phong lang bị sét đánh văng ra xa, Vân Lam vội vàng thuấn, sắc mặt nàng hơi tái do vũ kỹ vừa thi triển, mây đen tan mất, nàng vận dụng thân pháp đến chỗ Tiểu Lang, lúc này nó vô cùng suy yếu bộ lông bạc bị đốt trụi một mảng lớn, nó học ra một ngụm máu mớ nhìn nàng:

- Ta... Ta thua tâm phục.. khụ khụ khẩu phục...sau này Hòa Hoàng.. giao lại cho nguoi..

- Nguoi cái đầu sói ngu ngốc ai bảo nguoi sẽ chết hả?

Vân Lam buồn cười nhìn Tiểu Hoàng chạy đến véo hai lỗ tai của Tiểu Lang mà hét lên. Tay phải lật một cái một viên Hồi Linh đan lục cấp cực phẩm xuất ra uy cho nó, nàng nhẹ nhàng xoa đầu nó nói:

- Khế ước cùng ta, sau này nguoi sẽ là đồng đội của ta, Hòa Hoàng sau này nguoi cũng tự mình bảo vệ nàng!

Tiểu Lang một tia do dự rồi gật đầu, một vầng sáng trắng bao phủ hai người, Vân Lam xuất một giọt máu trên mi tâm hướng về phía Tiểu Lang, khế ước thành hai kí hiệu cổ xưa khắc lên trán họ rồi biến mất, Tiểu Lang nhanh chóng cảm nhận huyền lực cạn kiệt trong cơ thể tràn trề trở lại, sau đó tấn thẳng từ linh thú cấp 12 thành thần thú cấp 3 tăng 3 cấp trong thời gian ngắn, khiến nó hơi sững sốt. Vân Lam từ Thiên Huyền trung cấp tam phẩm lên thất phẩm trung cấp. Trong vòng một ngày nàng tăng 1 cấp 10 phẩm, yêu nghiệt nàng khiến lòng người phẫn nộ. Tiểu Lang hóa thành hình dáng tự vệ thành một con chó nhỏ nhảy vào lòng Vân Lam, bộ dáng áy náy xin lỗi nàng. Tiểu Hoàng liếc xéo nó một cái rồi nhanh chóng vào không gian linh thú trong người Vân Lam. Hừ tên sói ngu ngốc ta không tha nguoi đâu.

- Sau này gọi nguoi là Phong Lang đi!

- Ân chủ nhân.

- Chúng ta hỏi Vân phủ!

Vân Lam nàng đã nhặt được hai bảo bối rồi không cần đến trung tâm Mê Vụ Sâm lâm nữa, có những thứ có thể ngộ chứ không thể cầu, lí lẽ này nàng

vẫn hiểu rõ.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 19: Tham gia cuộc thi toàn quốc (1)

Ba tháng sau tại Kim thành một hàng bốn người Vân Phủ đã đến nơi tổ chức cuộc thi toàn quốc, Lạc Nhi vui vẻ kéo tay Nghiên Y nói:

- Y nhi muội căng thẳng quá!
- Lạc Nhi có ta ở đây muội căng thẳng cái gì? Cứ xem như là chơi trò chơi đi!

Tuyết Dao nhũn mày nhìn quanh rồi nói với Lạc Nhi, bộ dáng tiếc hận rèn sắt không thành thép kia chọc cho một đám cười rộ lên.

Vân Lam dẫn đầu đi vào quán trọ nơi tổ chức cuộc thi lần này không ở gần hoàng cung mà ở một thành trì phụ cận, các nàng đi đường mất ba ngày thời gian, đến được đây cũng cách cuộc thi đúng ba ngày.

- Các vị tiểu thư ở trọ hay dùng bữa?

Gã tiểu nhị một thân vải thô với cái khăn trắng vắt trên vai chạy ra tươi cười với các nàng, ở các thế giới lấy võ vi tôn này thì cường giả là người có quyền lực được mọi người tôn kính, hẳn nhìn bốn người này liền biết là thí sinh tham gia cuộc thi toàn quốc lần này, những người có thực lực thật sự.

- Ở trọ cho chúng ta bốn phòng thượng hạng!
- Được được mười kim tệ tất cả!
- Đây làm phiền người dẫn đường.
- Bên này, tầng hai.

Quán trọ trong thời gian cuộc thi sắp diễn ra sinh ý rất tốt giá phòng tăng cao gấp hai lần bình thường, mười kim tệ cũng đủ cho một gia đình bình dân sống đầy đủ trong năm năm.

Vân Lam theo sau chân tiểu nhị lên cầu thang vừa đi được hai bước, một giọng nữ bén nhọn vang lên.

- Khoan đã, tiểu nhị cho bản tiểu thư hai phòng thượng hạng.
- Điền tiểu thư thông cảm phòng ở thượng hạng chỉ còn một phòng, vị tiểu thư này đã thuê hết, Điền tiểu thư có thể ở phòng hạng trung.

Tiểu nhị phát khăn lau sang vai phải xoay người hướng nữ tử kia hơi khom lưng nói.

- Cái gì bản tiểu thư phải ở phòng hạng trung? Người nhường cho ta một phòng ở thượng hạng bản tiểu thư trả người năm mươi kim tệ.

Điền Nghiên cao cao tại thượng nhìn Vân Lam rồi cao giọng nói, bộ dáng bản tiểu thư áp bách người làm nàng bức bối nhũn mày.

- Người nói ta?
- Đúng là nói người đó mau mau nhường cho ta một phòng.
- Điền tiểu thư người có biết thế nào là thứ tự trước sau?
- Người nói ta không giáo dưỡng.

Điền Nghiên hét lên từ nhỏ đến lớn ả có bao giờ chịu người nhục nhã như vậy bao giờ, tay phải ngưng tụ huyền lực đánh ra hướng phía gương mặt Vân Lam mà đến, ả ghét người có dung mạo đẹp hơn ả mà nữ tử này lại vừa vặn đẹp hơn ả nhiều lần.

Vân Lam lật tay đón chưởng lực kia, nhẹ nhàng hóa giải làm Điền Nghiên tức giận hơn nữa, vung Bạch ngân tiên ra, lúc này một bàn tay thon dài vươn ra nắm chặt lại, trăm giọng quát nhỏ:

- Nghiên nhi không được hồ nháo!

Vị tử y nam từ phía sau nãy giờ trầm mặc mới lên tiếng, Điền Nghiên bức mình giật lại Bạch ngân tiên.



- Đại ca ngươi tại sao cần muối?

- Muối thật là! Cô nương muối muối ta tính khi trẻ con mong ngươi thứ lỗi!

Điền Thanh chấp tay hướng nàng xin lỗi, bộ dáng chính trực trái ngược cử chỉ hung hăng của Điền Nghiên càng làm người khác đẹp dạ đẹp lòng. Vân Lam hơi nhúm mi nâng mắt nhìn Điền Thanh, rồi xoay người lên cầu thang buông lại một câu:

- Ngươi quản cho tốt muối muối mình đừng để nàng lại tìm ta mua chuyện vào thân. Dao nhi đi lên!

- Được, ta đảm bảo.

- Ân tỷ tỷ.

Dao nhi làm một cái mặt quỷ với Điền Nghiên rồi nâng cằm hừ một tiếng xoay người chạy lên tầng hai.

- Tức chết mà! Ca sao huynh lại xin lỗi nàng, hừ nàng không nhường phòng ta làm sau ở trọ?

- Muối ở phòng thượng hạng huynh ở phòng trung hạng!

- Không được, muối tìm nàng lí lẽ!

Nói rồi xông lên cầu thang, Điền Thanh nhanh chóng kéo ả lại nghiêm mặt quát:

- Muối còn tìm nàng phiền phức ta sẽ không để ý tới muối nữa!

Điền Thanh xoay người đi đến quầy thuê phòng bỏ lại Điền Nghiên tức giận giậm chân, đều tại nàng đều tại nữ nhân đáng giận kia, bây giờ ca ca ả phải trọ phòng hạng trung, đã vậy còn bỏ mặc ả, ả nhất định sẽ cho nữ nhân kia đẹp mặt, hừ tham gia cuộc thi đúng không bản tiểu thư nhận ngươi là đối thủ rồi!

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 20: Tham gia cuộc thi toàn quốc (2)

Hôm sau Vân Lam đơn giản thu thập rồi ra cửa, Tuyết Dao đã gấp gấp đi qua lại trước cửa, một bên Nghiên Y, Lạc Nhi cũng một biểu tình như vậy.

- Dao nhi muối làm sao vậy?

- Trời của muối ơi đi nhanh chúng ta còn đi báo danh a.

Nói rồi còn khần trương kéo tay nàng chạy xuống lầu, phía sau hai nha hoàn cất lực đuổi theo, ra khỏi quán trọ một đường đi đến quảng trường thành phủ, bên trong bên ngoài đông nghịt toàn người là người. Hai bên quảng trường có năm lối đài tỷ võ lớn làm từ huyền thiết rắn chắc, cùng đá hoa cương, dưới ánh mặt trời tỏa ra sắc lạnh, lúc này xung quanh lối đài có tám cái bàn, tám lão đầu ngồi bên bàn đang cầm bút viết tên thí sinh, trước mỗi cái bàn một hàng người đang đứng, chen chúc với nhau. Vân Lam cũng xếp hàng phía sau. Qua vài lượt liền đến nàng. Vị lão đầu thanh y ngược lên hỏi:

- Tiểu cô nương tên là gì? Bao nhiêu tuổi? Thi đấu về phương vị nào?

- Vân Lam, mười bảy tuổi, thi đấu huyền lực.

- Được kí vào biểu bảng đi!

Vân Lam ghi tên rồi đứng sang một bên chờ bọn Dao nhi. Lúc Nghiên Y tiến lên thi bị một chanh y nữ từ đẩy ra, Nghiên Y loạng choạng một chút rồi ngược mắt nhìn lên.

- Tránh đường cho bản tiểu thư! Lão đầu bản tiểu thư là Điền Nghiên hai mươi tuổi, thi đấu huyền lực. Được rồi đưa ta biểu bảng, bản tiểu thư kí!

Điền Nghiên vươn tay ngọc, hướng lão đầu đòi kí tên. Vân Lam nhận ra nữ tử này là người ngày hôm qua kiêu ngạo hướng nàng đòi phòng, hôm nay lại phách lối với người của nàng như vậy, thật không đối tính tình.

- Khoan đã, Điền tiểu thư ngươi thật không biết thứ tự trước sau như thế nào đi!

- Ngươi! Thi ra là tiện nhân ngày hôm qua!

Điền Nghiên mắt hạnh tròn lên, hung hăng nhìn nàng, tay phải lóc lên Bạch ngân tiên trượt ra khỏi ống tay, liền vun roi hướng mặt Vân Lam đánh tới. Vân Lam nhũm mày vận huyền lực xuống tay trái, tay phải giờ lên đánh roi văng ra đồng thời tay trái đánh ra huyền lực làm nát Bạch ngân tiên.

- A.. Bạch ngân tiên của ta. Ngươi đáng ghét!

Điền Nghiên điên cuồng hét lên hai tay kết ấn nhanh chóng, thí sinh báo danh xung quanh lùi lại tránh xa phạm vi hai mươi thước, Nghiên Y đứng trong đám người lo lắng nhìn, tiểu thư là vì nàng mới tranh chấp, tuy nàng biết tiểu thư có khả năng không để bản thân bị thương, nhưng nàng không nhận được lo lắng.

- Đủ rồi!

Àm, vị lão đầu này giờ vẫn im lặng liền không nhận được phát tay ngăn cản chiêu thức của Điền Nghiên.

- Ngươi đúng là chẳng những không biết thứ tự trước sau mà còn ngênh mặt khinh người quá đáng!

Điền Nghiên phun ra một ngụm máu ngã ngồi ra phía sau, gian nan hít thở chiêu thức vừa rồi tổn hao nguồn huyền lực của ả, bây giờ còn bị phản phê khiến lực phủ ngũ tạng bị đảo lộn một vòng.

- Nghiên nhi, muội làm sao vậy?

- Ca ca... là lão đầu kia cản muội! Khụ khụ..

- Thanh trưởng lão muội muội ta không hiểu lí lẽ ta thay nàng hướng trưởng lão xin lỗi!

- Hừ dạy dỗ tốt muội muội người! Tiểu cô nương đến báo danh đi!

Thanh trưởng lão ngoắc ngoắc tay với Nghiên Y.

- Thưa trưởng lão ta tên Hạ Nghiên Y mười sáu tuổi, thi đấu huyền lực.

- Rồi, kí vào đây a.

.....

- Tỷ tỷ chúng ta đi ăn cơm đi muội đói!

Tuyệt Dao làm nũng xoa cái bụng nhỏ kêu đói hết như lúc còn nhỏ hai nàng ở Trúc Thanh am nương tựa nhau mà sống. Nhớ lại khoảng thời gian đó Vân Lam nở nụ cười gỗ đầu Dao nhi:

- Muội nha lúc sáng tỷ nói ăn trước mà không nghe, được rồi vào Ỗ Thiên lâu đi!

- Ân.

Bốn người Vân Lam bước vào tứ lâu, một tiểu nhị chạy ra cười toe cả mặt:

- Các vị cô nương dùng thiện sao, mau vào mau vào! Cô nương chỉ còn một bàn vậy....

- Không sao bốn người chúng ta một bàn là được.

- Dạ bên này bên này.

Sau khi các nàng ngồi xuống thì tiểu nhị liền ôm xấp giấy nhịnh nọt hỏi:

- Các vị dùng gì, trong này có tổ yến, cháo ngô, vịt quay, cá chép vượt vũ môn,...

- Được rồi cho ta cháo ngô, vịt quay ừm một phần rau xào là được.

- Có ngay.

Ăn xong quá nửa thì một trận xôn xao cửa tứ lâu:

- Đây là Hạ tiểu thư người có khả năng là quán quân cuộc thi lần này.

- Thôi đi dù gì cũng chỉ là nữ nhân, ta thấy là Tiêu thế tử mới có khả năng a.

- Ừ cũng phải...

...

Tiếng nghị luận ồn ào, Vân Lam ngược mắt nhìn lên hai người vừa tiến vào nữ nhân một vẻ đẹp yếu điệu, là một giai nhân điển hình nhưng vẻ mặt lại cao ngạo làm lu mờ đi nhan sắc trời cho. Bên này nam tử trầm ổn mày dày mắt hoa đào, mũi thẳng, tuấn nham tuấn đạt, trên tay cầm một bạch phiến. Tuyết Dao lau nhẹ khóe môi dính mỡ rồi lắc lắc tay nói:

- Tỷ chúng ta về thôi! Lạc Nhi, Nghiên Y cũng ăn xong rồi.

- Đi thôi. Tiểu nhị tính tiền.

- 5 lượng bạc a, hoan nghênh khách quan lần sau ghé a.

Khi đi qua cửa tửu lâu vị nam tử kia chợt xoay người nhìn lại đám người Vân Lam rồi lắc lắc chiết phiến, đi lên lầu.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 21: Tham gia cuộc thi toàn quốc (3)

Hai ngày sau, cuộc thi toàn quốc vòng thứ nhất diễn ra tại phía tây quảng trường, vòng đầu tiên là khảo hạch sức chịu đựng tên như ý nghĩa, các tuyển thủ sẽ đi vào căn phòng chứa cơ quan bên trong càng vào sâu càng nhiều bẫy rập phức tạp, tuy khá nguy hiểm nhưng bên trong được thiết lập sẵn chỉ cần tuyển thủ không chịu được nữa thì cơ quan sẽ đóng lại, tuyển thủ sẽ được đẩy ra ngoài bằng truyền tống loại nhỏ, dựa vào thời gian tuyển thủ phá giải các cơ quan bên trong mà phân chia cấp bậc theo Thiên, Địa, Huyền, Hoàng, mỗi cấp 8 bậc. Giờ mảo ba khắc đồng loại tám căn phòng mở ra, người phụ trách đứng ngay ở các cửa cất tiếng nói:

- Thi đầu vòng một bắt đầu tuyển thủ đọc tên mời tiến vào thi đầu! Số 1 Chu Hạ.

Vân Lam xếp hàng ở phòng số 4, còn Tuyết Dao, Lạc Nhi và Nghiên Y đều xếp hàng ở phòng 6. Qua hơn hai khắc Chu Hạ bước ra trên mặt bầm tím một mảng, phía bên hiệu ở trên hiện lên dòng chữ Hoàng phẩm cấp 6, Chu Hạ ngượng ngùng xoa mặt đi tìm được sư.

- Tiếp theo Cấp Nhị...

Qua hơn hai mươi lượt, liền đến lượt Vân Lam, nàng chuẩn bị tiến vào thi Điền Nghiên bên hàng phòng 3 quay sang nói:

- Bản tiểu thư cùng ngươi so xem phẩm cấp ai cao hơn, nếu bản tiểu thư thắng ngươi nhất định phải quỳ xuống xin lỗi ta!

- Dựa vào cái gì ta phải so cùng ngươi?

- Hừ sợ sao? Sợ vậy liền quỳ xuống xin lỗi ta!

- Mơ tưởng. So cũng được nhưng mà nếu ta thắng Điền tiểu thư ngươi liền học tiếng cầu kêu 3 tiếng thế nào?

- Được.

Vân Lam nàng chưa bao giờ bị khích tướng, nhưng hôm nay nàng phải cho nữ nhân kia hiểu đạo lý nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên là thế nào, đừng cứ cao ngạo với mọi người khi thực lực bản thân không đủ để làm điều đó. Nàng ta đã mua chuyện với nàng, ba lần bốn lượt hướng nàng gây chuyện vậy thì phải cho nàng ta biết, Vân Lam nàng không phải quả hồng mềm tùy người nhào nặn!

- Tiếp theo Vân Lam!

- Tiếp theo Điền Nghiên!

Hai người phụ trách phòng 3, phòng 4 cùng gọi tên tuyển thủ tiếp theo, Điền Nghiên hừ lạnh, đạp bước đi vào phòng, ả hai hôm trước bị phản phệ mà bị thương tuy hôm nay thương thế chưa hết hẳn nhưng mà cũng đã tốt hơn rồi, ả không tin bản thân không thắng được tiện nhân kia.

Vân Lam tiêu sái đẩy cửa đi vào bên trong là một đường hầm hẹp bề rộng chỉ 2m đối với một huyền sư trong điều kiện địa hình nhỏ hẹp như vậy các chiêu thức phát ra sẽ bị phản phệ lại trên người huyền sư, tuyệt đối là nguy hiểm vạn phần, nhưng đối với Vân Lam một người từng bị câu gián tiếp đẩy vào địa cung tại khu khảo cổ một tháng trời thì đường hầm này chỉ là trò trẻ con. Nàng nhẹ nhàng bước để ý trên tường có rất nhiều lỗ nhỏ bằng kim châm, nàng liền biết chỉ cần nàng không cẩn thận sẽ bị xiên thành con nhím. Tay nàng vận một chút băng phiến ném vào đường hầm kia, đồng loạt 180 lỗ nhỏ trên tường bay ra hàng nghìn thiết châm cắm phập vào bức tường đối diện, qua một nén hương đồng loạt mũi châm dừng lại lỗ nhỏ cũng đóng lại, Vân Lam chân trái nâng lên giẫm nhẹ xuống đất, từ bàn chân trái bằng tuôn ra bám chặt lấy 25 m đường đi bên dưới khí lạnh tràn khắp đường hầm, nàng nhẹ nhàng bước qua, những lỗ nhỏ trên tường nằm trong dự đoán của nàng không hoạt động mấu chốt nằm ở tầng đất bên dưới lớp băng nàng vừa tạo ra, cửa thứ nhất nàng vượt qua, tất cả các động tác đều lưu loát thoát tục, nàng vừa rời khỏi thì lớp băng liền bốc hơi tan mất, chuyện nàng có dị năng

nhất định phải giữ bí mật, lúc này không thể lộ ra. Đi hết đường hầm nàng tiến đến một không gian khác, bên trong có một lối đi nhỏ vuông vức bốn bên là huyền thiết rắn chắc, Vân Lam bước lên lối đi chắc chắn cửa thứ hai này nàng phải chiến đấu rồi! Khi nàng bước lên bậc thang cuối cùng thì bên đối diện chợt một làn khói bốc lên một đầu gỗ hiện lên. Nàng liền chớp mắt mãnh liệt không phải chó đối thủ của nàng là cái đầu gỗ kia!

Chợt đầu gỗ bay lên một luồng huyền lực từ tay nó tay ra, Vân Lam tay phải trượt ra nhuyển kiếm chém một nhát đánh tan chiêu thức đó, tiếp theo sau đó nàng cứ như vậy đối chiến với đầu gỗ, mỗi một chiêu thức bị nàng phá giải đầu gỗ kia lại nâng cao cấp bậc huyền lực hơn, Vân Lam cắn răng hỏa cầu nhập thân kiếm, nàng dùng tốc độ cực nhanh bay tới lại ra một nhát trí mạng bổ dọc từ trên xuống, rồi gỗ bị chém làm hai nửa, rồi bốc cháy hóa thành tro bụi.

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 22: Cửa ải thứ ba

Vân Lam sau khi thoát khỏi không gian kia liền đến một nơi khác, bên trong là một không gian lớn hơn, nàng đang đứng ở trên một tầng đất rắn chắc, nó lơ lửng giữa không trung, bên dưới tầng đất này là bộ cạp và nhện độc nhiều đến không đếm xuể, đưa tầm mắt đến tầng đất nàng đang đứng, hai bên là hai hàng sư tử đá cao không lồ bên dưới là con đường cứ cách 10cm lại là một lỗ đen sâu hăm rộng 5cm trải dài hết mặt đường. Vân Lam nhíu mày hình như nàng từng gặp phải trận thế này trong Nghịch Thiên tàn lục thì phải nếu đúng là nó vậy thì nếu muốn vượt qua nơi này thì phải đi cái bóng của bản thân mình! Có cách rồi, nàng tay trái ngưng tụ hỏa điểm to như quả bóng lớn rồi giờ cao tay để ánh sáng của hỏa cầu chiếu từ trên đầu xuống vừa vịn che mắt cái bóng của nàng, khỏe mỗi hơi mím nàng bước đi cực lực tránh lỗ đen kia đến đoạn cuối cùng một cơn gió thổi qua làm hỏa cầu lung lay ngọn lửa cái bóng nàng hiện ra một góc Vân Lam kinh hãi nhún chân bay nhanh khỏi đó, trong chớp mắt khi nàng chạm đất an toàn thì ở giữa con đường lún xuống hai bên con đường nhập vào nhau những cái chông bằng sắt nhọn hoặc từ những lỗ đen vọt trời lên ( chỗ này mọi người có thể liên tưởng thành khi chúng ta mở cuốn sách ra rồi đóng lại, chỉ khác là cơ quan này đầy chông nhọn) nếu vừa rồi nàng rời khỏi trễ một chút có lẽ sẽ thịt nát xương tan rồi. Vân Lam bắt khả tư nghị một chút, rõ ràng đây chỉ là vòng đầu tiên thôi mà tại sao các cơ quan này lại đầy nguy cơ như vậy, lẽ nào có người động tay động chân, vậy người đó là ai, lý do người đó làm vậy là gì? Có liên quan gì đến đám người ám sát Vân Lam trước kia không?

Vượt qua cửa ải thứ ba, Vân Lam đã mất tất cả là một canh giờ. Đến cửa ải thứ tư là một hắc tri rộng lớn bên kia bờ là một luồng truyền tống chắc chắn là cửa ra, nhưng vấn đề nằm ở chỗ làm cách gì vượt qua hắc tri khi ở đây cấm phi không, Vân Lam bước đến gần hắc tri một tay chạm xuống nước đen tuyền, băng tinh thể tuôn ra theo tay nàng đóng băng được 1 thước thì không thể đóng băng tiếp được, rồi rầm nàng quả thực rồi rầm rồi, phóng mắt nhìn khắp hắc tri hầu như không có bất kì một loài thực vật nào ngoại trừ hà đoá sen tím, Vân Lam khó hiểu tại sao lại có một đoá sen đơn độc nở hoa trong hắc tri, nhìn kích cỡ của đoá từ liên này nhỏ hơn đoá sen bình thường, nó chỉ khoảng bằng nắm tay trẻ con nên lúc đầu nàng không chú ý đến. Chẳng lẽ mấu chốt vấn đề là nằm ở đoá từ liên kia?

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 23: Cấp bậc vòng đầu tiên

Vân Lam vận huyền lực hút từ liên ở giữa hắc tri đến, trông như dễ dàng nhưng đoá từ liên này lại tựa như bị khảm trong hắc tri vậy, huyền lực của nàng bị từ liên hấp thụ vào mà trở nên lớn lên, Vân Lam đảo mắt đúng rồi nàng có thể lợi dụng đoá từ liên lớn lên mà ra khỏi hắc tri. Nghĩ vậy nàng liền vận huyền lực nhiều hơn ném vào từ liên, bên trong đan điền vòng xoáy huyền lực xoay với tốc độ cực nhanh. Đoá từ liên cứ lớn dần lên, Vân Lam tính toán khoảng cách từ bờ đến đoá từ liên và từ từ liên đến cửa ra truyền tống, tay phải ngưng tụ lôi điện, mái tóc đen nhất thời hóa thành màu lôi vân tím pha chút hồng hiện ra, đoá từ liên lớn đến kích thước mà nàng mong muốn rồi xoay tròn tại chỗ, tốc độ xoay ngày càng nhanh, nước trong hắc tri bị nhấc lên từng đợt sóng lớn đánh vào bờ, xung quanh Vân Lam được bao bọc bởi tấm chắn băng chắc chắn và bền bỉ, nước hắc tri đánh vào bề mặt băng nhưng không gây ra một ảnh hưởng lớn nào, ngay lúc này!

- Lôi Điện, Lôi Quang Chớp!

Theo sau tiếng quát của Vân Lam lôi điện trong tay nàng hóa thành một đạo ánh chớp khổng lồ bổ ngay vào đoá từ liên. Ầm ầm tiếng nổ vang lên đoá từ liên bị chiêu thức vừa rồi oanh tạc mà từng cánh hoa bị rời ra khỏi đài sen mà trôi trên mặt nước, Vân Lam đề khí sử dụng khinh công mà trước kia ba ba dạy nàng đạp lên từng cánh hoa mà vượt qua hắc tri đến đài hoa nàng lên lật tay hút lấy hạt sen tím to bằng nắm tay thu vào nhẫn trữ vật rồi mới thỏa mãn bay vào truyền tống chạy ra ngoài. Lúc này bên ngoài Điện Nghiên đã đi ra được hai khắc rồi, ả nhìn lên bảng thạch thành tích là Huyền phẩm cao nhất, ả cười hất hàm lên đưa mắt tìm kiếm bóng dáng của Vân Lam, ả bực mình dậm chân, đợi đến phát hỏa thì Vân Lam đạp cửa bước ra, người phụ trách từ đầu hốt hải chạy ra trái phải trên dưới nhìn nàng thấy nàng không bị thương mới thở phào một hơi rồi cúi lưng nói:

- Thành thật thứ lỗi Vân tiểu thư lúc này trận truyền tống gặp vấn đề nên người bị dẫn đến các cửa ải của địa cung Trầm Bảo, chúng ta thành thật xin lỗi. May là người không sao chứ nếu không..

- Địa cung Trảm Bào? Thôi ta không sao phụ trách đại nhân không cần tự trách.

- Á tại sao?

Lúc này tiếng thét chói tai của Điền Nghiên vang lên, mọi người nhìn theo hướng tay của ả ta thì toàn trường chết lặng. Bởi vì bảng thạch phòng số 3 là Thiên phẩm cấp 6. Là Thiên phẩm cấp 6, người vô địch lần này không ai khác chính là nàng vị Vân đại tiểu thư trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 24: Thi đấu vòng thứ hai

Hôm sau trên bảng danh sách dán trên quảng trường kết quả vòng đầu tiên như sau: quán quân là Vân Lam tiếp theo là Vũ Hạo, Tiêu Minh,... Vân Tuyết Dao, Điền Nghiên, Nghiên Y, Lạc Nhi,.... Cả bốn người các nàng đều vào được vòng hai, bên này vui bên kia buồn ả Điền Nghiên đang tức giận bởi vì hôm nay ả bị Vân Lam ép thực hiện lời hứa học cầu kêu ba tiếng, danh dự mặt mũi của ả của Điền gia bị bôi nhọ thảm hại, tất cả cũng tại tiện nhân kia. Điền Nghiên có không cam lòng có tức giận đi nữa thì ả cũng biết được bản thân không có khả năng đá bại Vân Lam vì thế ả chỉ biết nhốt mình trong phòng mà ngọc đãi bản thân.

.....

- Chủ nhân! Tại sao phải dừng ở đây?

- Dật Hiên từ khi nào thì nguoi lại đàn như vậy?

- Hạo Kinh nguoi!

Hai thiếu niên lam y cự cãi sau lưng nam nhân tuyệt thế tóc bạch kim, hần xoay người trên khoeo mắt có một nốt chu sa đỏ yêu mị, hần thân nhiên nhìn hai thiếu niên đùa dỡn rồi đánh nhau loạn thành một đoàn, nhìn đã quen cảnh này trong mắt hần chứa ý cười.

- Được rồi đừng đùa nữa mau đi đặt phòng!

- Dạ chủ nhân!

Hạo Kinh làm cái mặt quỷ với Dật Hiên rồi hiên ngang dẫn trước đi vào quán trọ. Ba người đặt ba gian phòng thượng hạng, đơn giản thu thập vài chuyện Hạo Kinh lôi kéo Dật Hiên đánh nhau có lẽ đây là cách mà hai người bọn họ ở chung một ngày không đánh nhau sẽ bút rút khó chịu. Vì vòng thứ nhất của cuộc thi toàn quốc đã qua nên những thí sinh bị loại từ 1000 người xuống còn 100 đã trở về nên phòng trọ trong thành đều có nhiều phòng trống. Nam tử tóc bạch kim tao nhã bước xuống cầu thang gọi vài món điểm tâm sáng thì ngồi xuống bàn ăn, bỏ qua tất cả các ánh mắt ngưỡng mộ của cô nương trong sảnh, ánh mắt ghen tị của nam nhân bàn cạnh bên mà ung dung lạnh nhạt dùng bữa.

- Tỷ tỷ muội muốn ăn đồ tỷ nấu a ở đây ăn không ngon!

- Muội nha tỷ chiều muội hư rồi!

- A tỷ tỷ tốt muội muốn ăn canh nấm, ăn thịt nướng a.

Tuyết Dao làm nũng kéo tay Vân Lam lắc lắc, Nghiên Y, Lạc Nhi che miệng cười khúc khích nhị tiểu thư lúc nào cũng hoạt bát cũng thích làm nũng với đại tiểu thư như vậy.

- Được rồi chờ khi trở về nhà tỷ làm cho muội!

- Ân.

Lúc này thì "rầm" Dật Hiên bị Hạo Kinh ném thẳng lên bàn ăn của đám Vân Lam, tuy đã ăn xong những canh và cơm vẫn còn dư lại, Hạo Kinh ngốc nghếch cười đây là lần thứ hai trăm ba mươi một mà hần thắng Dật Hiên trong ba trăm năm mươi trận đấu. Dật Hiên đang muốn phát tác sự giận dữ thì Dao nhi trùng mất tay lật một cái con lóc nhỏ cuốn Dật Hiên bay xuống thân mật với mặt đất, sống lưng kêu rắc một tiếng báo hiệu nó bị trật ra khỏi cột sống. Sau đó một tiếng heo chọc tiết vang lên khắp sảnh, Hạo Kinh ôm bụng cười ngặt nghèo, cười đến nổi mặt của Dật Hiên đen như nhọ nôi vẫn còn cười.

- Nguoi là cái đồ ngốc sao? Bị đánh không biết tránh?

Dao nhi hừ hừ khó chịu cái tên nam tử này lớn lên chắc không có não nên mới bị đo đất như vậy.

- Nguoi... Cô nương nguoi thật bạo lực...

- Ta bạo lực đấy thế nào?

Nhìn hai người đang giương cung bạt kiếm Hạo Kinh rất có ý thức cúi đầu cười trộm. Vân Lam vuốt cằm Tuyệt Dao tuy hay chinh người nhưng chưa bao giờ cò mò với người lạ nhưng hôm nay lại khác, ừm có ý tứ a. Một bộ mặt hiểu rõ sự tình của nàng rơi vào mắt tuyệt thế nam tử kia làm hắn phì cười.

Đồng loạt mọi người liền sùng sốt hẳn cười thật lóa mắt.

- Tao nam tử, lắng lơ câu người!

Vân Lam khinh bỉ hừ một tiếng rồi dẫn đầu ra khỏi quán trọ, hôm nay vòng thứ hai sẽ diễn ra nàng phải đi xem hạng mục thi đã. Tuyệt thế nam tử ngậy người tã toí trong gió hẳn cư nhiên bị nàng ghét bỏ.

- Chủ nhân mị hoặc của người giám rồi a.

- Hạo Kinh bên Thánh cung bên kia rục rịch rồi cần người dọn dẹp, ta thấy người đạo này rất nhân rồi..

- Không a không được thuộc hạ chỉ vừa trở về thôi mà!!

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 25: Hạng mục vòng thứ hai

Lúc này ở quảng trường các thí sinh đã xếp thành từng hàng thẳng tắp mà trật tự ngay ngắn, nay chỉ còn trụ lại 100 người thành ra nhìn vô cùng trống trải, trên đài cao vị thanh y lão giả râu đã bạc trắng nhưng khí phách hiên ngang khiến người người ngưỡng mộ, đang cao giọng công bố hạng mục vòng thi thứ hai này:

- Các tuyển thủ đứng đây là anh tài trong anh tài mọi cố gắng của các người sẽ được báo đáp xứng đáng bằng thành tích, sau đây ta xin công bố hạng mục thi lần này các người sẽ tham gia rút thăm thành lập làm từng tổ hợp năm người tiếp đến sẽ được truyền tống đến địa phương khác nhiệm vụ các người là trong thời gian nhanh nhất tìm được vật mà chúng ta yêu cầu, năm đội vượt qua thử thách sẽ được vào vòng cuối cùng. Tốt rồi chúc may mắn!

Vân Lam cầm nín nàng quả thật hoài nghi cái vị nhân rồi trên ghế rồng kia rất rảnh rồi nên sinh ra không thỏa mái mà nông nổi hà có gì lại phải thành lập tổ hợp người, rồi sau đó vào được vòng trong lại trở thành đối thủ của nhau. Tuy nghĩ vậy nhưng mà nàng vẫn đi rút thăm, là số 3 nàng cần tìm người có số thăm giống mình để lập tổ. Nhìn một vòng phía xa xa có hai vị nam tử một dáng người nho nhã, một trầm mặc xa cách đang quét mắt nhìn quanh thăm trong tay họ là số 3, nàng nâng bước đi qua, nhàn nhạt cười chào hỏi:

- Hai vị công tử khỏe!

- Cô nương khỏe, a người cùng đội với chúng ta đi, có cùng số thăm.

Nam tử nho nhã niềm nở cười như nắng với nàng, nam tử mặt lạnh nhìn nàng một cái như không tiếng động chào hỏi.

- Ta là Vân Lam không biết quý danh của hai vị đây là?

- Tại hạ Mặc Thanh Tiêu.

- Dạ Minh.

Dạ Minh thật lâu mới phun ra cái tên của hắn rồi im lặng, hắn một bộ dáng hàn băng người lạ chớ lại gần thật rất giống Phi Yến, nếu hai người này ở chung chắc chắn sẽ đông người khác thành nước đá mất, Vân Lam xấu xa nghĩ nghĩ. Đội một lát lại có hai người tìm đến là người chung số thăm với nàng, lại là hai vị nam tử một cao to cường tráng bộ dáng chính trực lại khí phách - Táp Nhận, một như thư sinh yếu nhược nhưng chỗ đối mảy lại toát lên lệ khí và cơ trí, hắn cũng không đơn giản và vô hại như vẻ bề ngoài - Cảnh Thiên Dật. Tổ hợp của nhóm nàng có chút không đồng đều chỉ mỗi nàng là nữ tử, nên hầu như người đội khác cũng có chút khinh thường nàng nghĩ nghĩ nếu có nguy hiểm thì bốn nam nhân này sẽ thay nàng dọn dẹp, Vân Lam nàng trước giờ chưa để ý ánh mắt của người đời vào trong mắt nên thờ ơ một bộ dáng bằng quan đội nhận nhiệm vụ. Vượt qua trận truyền tống, Vân Lam nhìn tờ giấy trong tay mà nhũu mảy trăm tư, đội của nàng có tất cả ba nhiệm vụ một cái tìm được thảo có kèm theo hình vẽ và đặc điểm, còn lại là lấy thú hạch của linh thú cấp mười hai, nhiệm vụ có hơi không khả thi cho lắm nàng chỉ đạt Thiên huyền cảnh trung cấp bát phẩm nhưng đây là linh thú cấp mười hai a sức chiến đấu của nó không cùng một cấp bậc đấy, tuy có năm người nhưng nếu xảy ra chiến đấu thương vong sẽ càng khó nói hơn.

- Vân Lam người làm sao vậy, suy nghĩ cái gì sao?

Thanh Tiêu nãy giờ im lặng đánh giá nàng thay đổi sắc mặt trầm trọng mà hỏi.

- Ta đang nghĩ cách hoàn thành nhiệm vụ nhanh mà tránh phải hao tổn sức lực của chúng ta!

- Ha ha muội tử nhỏ yên tâm đại ca ta đây sẽ đảm bảo an toàn cho ngươi.

Táp Nhận hào sảng cười một tiếng, từ lúc thấy nàng lên kêu muội tử nhỏ cứ như nàng quả thật là muội muội nhà hắn, lại còn nói đảm bảo an toàn cho nàng nữa chứ, hắn hiểu sai ý tứ của nàng a.

- Ý của ta không phải sợ nguy hiểm a, ta chỉ lo lắng sức chiến đấu của hai linh thú kia vượt qua chúng ta, đến lúc đó thương vong không thể nói a.

Cảnh Thiên Dật trầm mặc một lát rồi đảo mắt nhìn hoàn cảnh chung quanh, bọn họ lúc này đang đứng trên một bãi đất trống trải, màu sắc của vùng đất này là màu vàng nghệ pha lẫn màu nâu đồng nhìn vô cùng khác biệt với những địa phương khác.

- Thật kì lạ.

- Cái gì kì lạ.

Thanh Tiêu gãi đầu hỏi.

- Chỗ đất chúng ta đứng!

Dạ Minh cứng nhắc phun ra vài chữ.

- Không tốt là độc trùng, mọi người mau ra khỏi đây!

Vân Lam cúi đầu dùng một cây khô trên mặt đất chọc chọc thử sinh vật cùng màu với mặt đất đang ngoe ngoe động đậy mà biến sắc kêu lên, thử sinh vật thoát nhìn trông giống sâu lại có thân hình trong suốt mà nguy hiểm này chính là độc trùng Thổ Sinh, độc trùng này thích nhất là máu người chúng tựa như keo dán mà dính lấy con mồi hút cạn máu của nó rồi trốn vào trong đất tiêu hóa, nếu con mồi của chúng không chết vì mất máu cũng sẽ chết vì chất độc bên trong cơ thể chúng tiết ra từ cửa miệng, vùng đất mà chúng làm tổ cũng vì vậy mà trở nên biến chất nhiễm độc từ sâu bên trong rồi kéo ra đến mặt đất, cỏ cây cũng vì thế mà khô héo chết trụi không thể sinh trưởng được.

- Mau qua bên này!

Táp Nhận vận hành huyền lực mượn trợ lực mà bay vút ra bên trái chừng ba mươi mét rồi hét lên thúc giục mọi người, đồng loạt bốn người Vân Lam cũng bay ra phía ngoài tận lực tránh xa vùng đất nguy hiểm đó.

- A a.

Mặc Thanh Tiêu khuy người ngồi xuống nhanh tay vứt giày đi vứt luôn cả vớ chân rồi kéo ống quần lên, lúc này trên bắp chân hắn có ba con độc trùng đang dán sát vào chân hắn mà hút máu, theo động tác hút máu cơ thể độc trùng bắt đầu lớn lên, Vân Lam lật tay một bình sứ xuất hiện, tay còn lại ngưng tụ hỏa cầu đặt bên dưới bình sứ mà đun nóng, bình sứ nóng lên một cỗ mùi hương bay ra từ bên trong, ba con độc trùng đột ngột dừng động tác hút máu mà tròn đi hướng vào miệng bình sứ mà bò đến, Vân Lam nhanh tay đóng nắp bình sứ lại hỏa cầu ở tay tăng thêm nhiệt độ, độc trùng bên trong nhanh chóng bị tan thành nước, nàng từ nhẫn không gian lấy ra một viên đan dược bóp nát rồi thả vào bình. Lắc nhẹ dung chất bên trong rồi nhanh chóng đổ lên vết cắn của độc trùng trên chân Thanh Tiêu, vết cắn thâm đen bằng mắt thường nhanh chóng tan mất.

- Không sao rồi độc tổ cũng kịp thời tiêu trừ.

- Vân Lam muội thật giỏi a, muội là luyện đan sư sao?

Thanh Tiêu cười hỏi, bộ dáng nhếch nhác cộng thêm gương mặt tươi cười kia thật sự chọc cười mọi người, đồng loạt ai nấy bả vai cũng run rẩy kịch liệt đến hàn băng Dạ Minh cũng nhếch cao khóe miệng.

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 26: Xích Vị thảo

Đêm trong một cánh rừng mọc đầy Tầm Lục Đằng có vài cái lều trại vây quanh một vòng đồng lửa lớn, lúc này bên ngoài lều có vài bóng người ngồi tán gẫu bóng dáng họ kéo dài trên đất, nam tử ngồi cạnh một thân cây cổ thụ có vẻ mặt lạnh như băng thỉnh thoảng đưa mắt nhìn ra bóng đêm vô hạn mà cảnh giác, tuy vậy lỗ tai của hắn vẫn nghe rõ mồn một những câu nói của mọi người.

- Muội tử nhỏ, này chúng ta đến cái địa phương này đã hai ngày rồi bóng dáng của linh thú cũng không thấy, cái thứ cò gì gì đó làm sao tìm được?



Táp Nhận tay trái cầm đại đao to lớn tay phải cầm một mảnh vải chà lau lên lưỡi đao khiến nó phản xạ ra vài vòng sáng dưới ánh lửa. Cảnh Thiên Dật ném vào một nhánh cây, về mặt trầm trọng nhìn chằm chằm đồng lửa không biết suy nghĩ cái gì, Thanh Tiêu buồn ngủ đánh cái ngáp dựa lưng vào lều mà nhắm mắt nhủ mầy, hẳn không quên hai hôm trước một màn độc trùng kia khiến hẳn không thể nào bình tĩnh được. Vân Lam tay cầm một con gà đã xử lý sạch sẽ mà xoay nướng trên lửa, mỡ vàng óng ánh nhiều xuống đồng lửa vang lên tiếng lách tách, nướng xong nàng lấy vài chiếc lá to chia con gà thành năm phần, tay ném sang cho Thanh Tiêu bên này đưa sang cho Thiên Dật cùng Táp Nhận, tay kia vung lên quăng thành một vòng cung ra sau liền rơi vào tay của Dạ Minh.

- Không sao chúng ta xác định đi đúng hướng, Xích Vị thảo cái loại này thường sinh trưởng tại vùng rừng ẩm ướt và gần khe suối nước nóng, dựa theo địa hình này chúng ta chỉ cần đi sâu vào cánh rừng này sẽ rất nhanh tìm được nó.

Vân Lam há miệng cắn một miếng gà, nhai nhai vài cái thì nuốt xuống, tay nghề của nàng vẫn rất tốt, nàng có chút lo cho đám Tuyết Dao, ngoài Dao nhi là Thiên Huyền cảnh hạ cấp ngũ phẩm ra thì hai tiểu nha đầu kia chỉ vừa đột phá Tứ cấp, cái cảnh giới này thật không thể đảm bảo an toàn cho họ, haizz cầu trời cho bọn Dao nhi không đối mặt với nguy hiểm a, bảo toàn tính mạng mới quan trọng.

Lúc này ở một địa phương khác một bóng dáng màu vàng nhạt đang nâng kiếm bỏ nhào vào con linh thú Cự Độc Giác cấp 12, mỗi mọng phun ra vài chữ.

- Phong Nhận, Phong Sát!

Kiểm khí vô hình hình thành từ gió cuốn vào da thịt rắn chắc của Cự Độc Giác, một lần lại một lần mạnh mẽ đánh lên, trên tầng da dày của nó hiện ra vài vết máu nhỏ, chảy dài xuống dưới bụng, linh thú hét lên điên cuồng dùng sừng nhọn hoắt duy nhất trên đầu mà bổ xuống bóng dáng kia.

- Tuyết Dao lui ra để ta!

Một nam nhân mặc trường bào thanh u màu lam huy kiếm chém tới, lớn tiếng gọi Tuyết Dao.

- Kim Quang Trảm!

Theo kiếm phong chém ra một vòng sáng màu vàng đánh tới Cự Độc Giác, một vòng tranh phong mới lại bắt đầu...

Lúc này ở quán trọ trong thành có một bóng dáng thon dài mặc trường sam màu đen, đứng bên cửa sổ mà nhìn lên bầu trời đầy sao, khóe mắt có một nốt chu sa tà mị ngũ quan tuyệt mỹ còn mỹ hơn cả nữ nhân nhưng không có mất đi khí phách và cổ kiết ngạo của nam tử

- Hàn Liệt.

Bàn tay thon dài đang cầm lấy tờ giấy tuyên thành trắng muốt, khóe miệng khẽ nhếch thành một đường cong mỏng.

- Thì ra là nha đầu đó!

Hắn mỉm cười nói một câu, qua hai năm tìm kiếm cuối cùng hẳn cũng tìm được thiếu nữ lúc trước cứu hắn một mạng thì ra lại gần hắn như thế, nhưng có điều làm hắn bất khả tư nghị là nha đầu kia chẳng những không nhận ra hắn mà còn gọi hắn một tiếng tao nam nhân nữa. Hình như hắn đã quên cái thiếu nữ ở kinh thành hôm đó cũng chính là nàng thì phải, xem ra nàng cũng vô cùng thú vị a...

Hôm sau Vân Lam thức dậy đơn giản thu thập một chút rồi cất lều trại vào trong nhẵn trù vật, bên kia đám người Cảnh Thiên Dật đã sớm chờ nàng. Đám người bọn họ lên đường hướng vào trung tâm rừng mà đi tới, càng đi sâu vào trong ánh sáng mặt trời càng thưa thớt, khu rừng càng lộ vẻ âm trầm, mặt đất ẩm ướt phủ một tầng lá cây dày mỗi khi giẫm lên phát ra tiếng sột soạt, gió thổi qua kẽ lá tạo nên từng trận tiếng động thanh thúy dễ nghe, năm người Vân Lam đi suốt hai canh giờ cũng chạm trán vài cái linh thú cấp 7 chiến đấu một hồi trên quần áo của họ có vài vết rách nhưng không chật vật.

- A đằng trước có suối!

Thanh Tiêu đi phía trước cao giọng kêu lên, hai ngày nay bọn họ toàn uống nước sương và nước trong túi trữ, nhưng nó đã sớm cạn hết rồi. Vân Lam đi nhanh về phía con suối, ngồi xuống vốc nước rửa mặt rồi uống vào vài ngụm, bọn Thanh Tiêu đem túi trữ nước ra đựng nước suối vào, Táp Nhận nâng tay áo lau mặt rồi phát phát tay hướng mọi người nói:

- Tạm thời chúng ta nghỉ ngơi ở đây đi, vừa vặn ở đây có cá chúng ta bắt vài con làm bữa trưa a.

Nói xong xoắn tay áo cởi giày ra chạy xuống suối bắt cá Thanh Tiêu thấy vậy cũng nhảy xuống theo, Vân Lam cười nhạt nhẽo vài nhánh cây khô nhóm lửa lên đợi sẵn, nàng đoán không lâu nữa sẽ tìm được Xích Vị thảo chỉ cần men theo con suối lên thượng nguồn phía trên. Thanh Tiêu cười to hai tay cầm một con cá to, vẩy bạc óng ánh dưới ánh nắng mặt trời, chạy tới trước mặt nàng mà khoe:

- Vân Lam muội xem ta bắt được cá to a.

- Ừ rất to đưa đây muội làm sạch rồi chúng ta sẽ có bữa trưa.

Một lát sau Dạ Minh từ trong rừng đi ra trên tay hắn là vài cái nấm lớn cùng đồng trái đại chín mọng, đưa tất cả cho nàng rồi đoạt con cá trong tay Táp Nhận vừa đưa sang mà đi ra suối rửa sạch, Thanh Tiêu chớp mắt, hôm nay cái khối băng kia rất khác a, chẳng lẽ đầu bị úng nước?

Cảnh Thiên Dật ôm đồng củi chạy tới, bộ dáng yếu nhược kia làm người ta liên tưởng đồng củi to kia sẽ đè hắn chết, Vân Lam hơi vuốt cằm nếu nàng



không làm thì hẳn bị tích tụ một loại độc tố lâu ngày mà thành, bộ dáng suy nhược này là biểu hiện rõ nhất bệnh trạng trên. Bàn tay đảo nhẹ nồi đất lại bỏ thêm vài gia vị vào nồi, một cỗ mùi thơm bay ra kích thích vị giác của mọi người, bên này cá đã nướng chín mỡ từ bụng cá chảy ra làm mọi người nuốt một ngụm nước miếng.

- Xong rồi mọi người ăn đi.

- Ha ha muối từ nhỏ muối nấu ăn thật ngon nga.

Nói xong Táp Nhận không khách khí nắm lên một xiên cá mà to ngụm cắn một cái, Thanh Tiêu lấy ra từ nạp giới\* trung phẩm chén đĩa rồi múc một chén canh nắm đưa lên miệng uống, ánh mắt sáng lên nhìn Vân Lam nói.

- Vân Lam muối thật giỏi a, nấu ăn ngon, lại là luyện được sư ai thú được muối thì thật hạnh phúc!

(Nạp giới là cái không gian dùng để chứa đồ vật nhưng phạm vi nhỏ hơn nhẫn trữ vật gấp mười lần, nhẫn trữ vật là thứ trân quý gia đình trung lưu bình thường không có khả năng mua được)

Nói xong câu đó hắn liền ngậm miệng lại bởi vì cái khối băng di động kia đang phóng mắt sắc nhìn hắn a còn có Thiên Dật nữa, ô ô hắn không có làm gì a, hắn rõ ràng là đang tán thưởng Vân Lam mà.

Hai canh giờ sau dưới chân một ngọn núi cao cạnh bên là dòng suối mát mẻ, đám người Vân Lam đang tiến hành dò xét tìm mạch nước nóng, chợt Vân Lam ngoác tay với mọi người nói:

- Không cần tìm nữa nó bên này đây!

Lúc này mọi người mới chú ý tới trên vách đá cao cao phía trên có một góc thực vật nho nhỏ toàn thân màu đỏ sậm, lúc này nó đang đung đưa trong gió, đóa hoa màu đỏ nhỏ xíu tựa như chuông đồng thu nhỏ theo làn gió mà rung rinh lay nhẹ. Thanh Tiêu vận huyền lực định bay lên hái thì bị Vân Lam kéo lại, thấy hắn thối mặt nàng mới chậm rãi lên tiếng.

- Loài thực vật này là chí cương chí hỏa, khắp cơ thể chứa đựng hỏa nguyên tố mệnh môn nếu tay không chạm vào chắc chắn cánh tay kia sẽ bị phé!

Nghe Vân Lam nói xong không chỉ Thanh Tiêu đỏ mặt hôi lạnh mà mọi người cũng nhú chân mảy, nếu lúc này Thanh Tiêu chạm tay vào Xích Vị thảo thì có thể tưởng tượng được cánh tay kia của hắn phải bỏ rồi.

- Vân Lam vậy làm sao hái nó xuống?

Cảnh Thiên Dật đưa mắt nhìn nàng, hắn có cảm giác nàng sẽ có cách đem cái Xích Vị thảo kia xuống. Vân Lam cười nhẹ để khí bay lên, thân ảnh như con bướm trắng nhẹ nhàng bay đến vách đá dùng tay không mà hái cả gốc Xích Vị thảo xuống, tiện tay nàng còn đem cái cây nhỏ vừa mọc bên cạnh Xích Vị thảo bỏ vào nhẫn trữ vật, đáp xuống đất nàng cầm Xích Vị thảo cho mọi người xem.

- Vân Lam sao muối nói ta không được dùng tay không chạm vào nó, còn nói tay sẽ bị phé nhưng muối lại không có việc gì?

Thanh Tiêu thối mặt lên tiếng hỏi Vân Lam, hẳn quả thật sợ a tay bị phé là cỡ nào thống khổ cho dù có thể mọc lại nhưng huyền lực cùng tu vi sẽ giảm xuống đây mới là tội cùng thống khổ a.

- Bởi vì muối là hòa chân linh thể (trong cơ thể có hỏa nguyên tố, bẩm sinh dị năng hệ).

- Cái gì dị năng a, con mẹ nó hôm nay ta rốt cuộc gặp được dị năng hệ a.

Thanh Tiêu cao hứng đến chửi tục một tiếng bình thường hắn xem sách đều lắc đầu cảm thán những người bẩm sinh có dị năng thuộc tính thật thần kì, hôm nay gặp được lại là trong tình huống này, hãm mộ Vân Lam chết được. Phải biết rằng tu luyện huyền lực như bọn họ chính là nhờ vào pháp quyết mà hấp thụ các nguyên tố có trong không khí sau đó đem chúng tụ tập ở đan điền mà sử dụng, bất quá nguồn huyền lực này sẽ cạn kiệt dần trong quá trình chiến đấu, nhưng dị năng giả thì không họ sinh ra đã mang trong mình nguồn huyền lực nó thấm sâu vào huyết mạch của họ nên huyền lực của họ càng tinh túy và khủng bố hơn nó không bị cạn kiệt trừ phi họ bị chảy hết máu mà chết mới thôi.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 27: Hắc Báo Mộng linh thú

Nhiệm vụ đầu tiên hoàn thành khiến đám người Vân Lam cao hứng một hồi rồi lại lên đường tìm thú hạch của linh thú cấp 12, nhìn vào đặc tính của hai linh thú nàng ngược mắt nhìn mọi người.

- Chúng ta đi tìm Hắc Báo Mộng trước.

Bất giác mọi người đều đã xem nàng thành đối tượng, nàng bây giờ nói ra bước tiếp theo đi tìm Hắc Báo Mộng cũng không ai có ý kiến. Sở dĩ Vân Lam chọn Hắc Báo Mộng là bởi vì lực chiến đấu của nó cũng không mạnh, thể mạnh của nó là ảo giác, thuộc hệ ma nên tuy có chút nguy hiểm nhưng chỉ cần giải quyết được ảo cảnh nó tạo ra thì nàng tin chắc mọi người ở đây ai cũng có thể thu thập được nó.

(Linh thú có tất cả 12 cấp trên linh thú là thần thú giống như Tiểu Hoàng và Phong Lang cũng phân chia 12 cấp, trên thần thú là thánh thú rồi thánh linh thú cũng có 12 cấp bậc, ngoài ra linh thú có tất cả các hệ năng sau: hòa hệ, thủy hệ, mộc hệ, thổ hệ, kim hệ, quang hệ, phong hệ, trong đó lôi hệ và ma hệ là ít xuất hiện nhất)

Đi sâu vào trung tâm rừng tìm đến nơi tương đối khô ráo thì bất chợt đám người Vân Lam phát hiện một vùng cây cối màu đen, đất cũng màu đen cây cối cũng một màu đen nốt. Kì quái đi tới, một lần khói mờ đánh qua, Vân Lam chợt thấy mọi người biến mất vô tung vô ảnh, tay trái lật một cái nhẫn kiểm trượt ra khỏi tay áo, nàng đang định đánh ra huyền lực thì trong làn sương hiện lên cảnh tượng trước khi xuyên qua của nàng, từng cảnh từng cảnh như thước phim quay chậm, khi xem tới cảnh mẹ nàng bị cậu bức uống độc thì mắt Vân Lam hiện lên tia máu giờ kiếm chém về phía hình ảnh kia, trong tay cũng ngưng tụ hỏa cầu đốt cháy làn sương, nàng không cần nghĩ cũng biết đây là ảo cảnh do Hắc Báo Mộng tạo ra dựa vào nỗi đau khổ sự thù hận trong kí ức của con người mà dựng nên, nàng muốn phá hủy ảo cảnh này nàng không muốn nhớ lại vết thương lòng của bản thân nữa, nhưng làm nàng bất ngờ ảo cảnh kia không những không biến mất mà còn tái hiện lại nhiều lần, bên kia Thanh Tiêu hơi nhăn trán cái quỷ gì vậy đám sương này thật phiền a chần hết cả tầm nhìn của hắn, không biết đám người kia đâu rồi a, Táp Nhận nâng đại đao đánh vào không khí ánh mắt chính trực ngày thường trở nên hung ác, hắn nhìn thấy phụ thân bị bọn người kia giết hại, mẫu thân bị chà đạp tới chết mà hắn lại bị trôi gô nằm dưới đất, trở mắt nhìn phụ thân cùng mẫu thân lần lượt bỏ hắn mà đi, trước khi chết mẫu thân còn mong hắn trở nên mạnh mẽ để trả thù cho họ, tự bảo vệ được bản thân. Cảnh Thiên Dật đau khổ hét lên hắn nhìn thấy vôn thể của hắn đang ân ái với đệ đệ hắn còn bắt hắn uống một chén thuốc đen sì bốc mùi tanh tưởi, bên kia Dạ Minh càng thêm điên cuồng bộ dáng như con thú dữ xông chuồng mà huy kiếm mang theo huyền lực mà chém ra lung tung. Vân Lam bức cả mình rủa nhẹ một tiếng, liền nghe một trận kinh phong đánh tới bên trái nghiêng người nhẩy ra xa tầm mắt nàng hiện lên bóng người, là Dạ Minh hắn lúc này như thù hận che lấp mất ánh mắt điên cuồng hướng nàng chém tới, Vân Lam né tránh hết lên.

- Dạ Minh huynh mau tỉnh lại a ta là Vân Lam.

Nhưng dường như hắn không nghe được lời nói của nàng mà ra tay ngày càng ngoan tuyệt hơn tựa như muốn giết chết người trước mắt mới cam lòng, bất đắc dĩ nàng tay đánh lại, kiếm khí nhanh chóng đánh lui Dạ Minh.

Thanh Tiêu bò tới vách đá đứng trên cao mà nhìn xuống, hắn trợn mắt há hốc mồm nhìn tình cảnh bên dưới Dạ Minh đang đánh nhau với Vân Lam chiêu chiêu tàn nhẫn như muốn bức chết nàng, mà bên này Táp Nhận cũng đang rượt đuổi chạy theo Thiên Dật mà huy cao đại đao.

- Dừng lại đừng đánh a~~

Nhưng cho dù hắn kêu gào đến thế nào cũng không ngăn được bọn họ, Thanh Tiêu gấp gấp chết đi được liếc mắt sang một bên hắn chợt phát hiện gần một góc cổ thụ có một con hắc báo đang nằm đối mặt nhìn chăm chăm bên kia, hắn lên hiểu ra thì ra là Hắc Báo Mộng giờ trò, hắn hung hăng rút bội kiếm ra mà đánh qua hắc báo, nó nhẹ nhàng tránh né về phía sau, Thanh Tiêu tay giờ ra hai ngón tay dọc theo chiều dài thanh kiếm mà đọc khẩu quyết.

- Kim Quang Phi Thiên trăm!

Một vòng sáng màu vàng kim quần quanh thân kiếm đánh thật mạnh vào người hắc báo, nó tránh không kịp bị đánh văng vào thân cổ thụ rơi xuống ói ra máu, Thanh Tiêu tiến lên một kiếm xuyên đầu Hắc Báo Mộng đào ra thú hạch, khu rừng màu đen bất chợt biến mất, làn sương kia cũng tiêu tán lúc này Táp Nhận chợt dừng lại đại đao nhìn Thiên Dật một bộ dáng chặt vật rồi nhìn đại đao trong tay mình, hắn á náy tiến đến đỡ Thiên Dật.

- Thiên Dật huynh đệ ngươi không sao chứ, vừa rồi ta không không chế được bản thân, không nhận ra ngươi.

- Không sao khụ khụ ta cũng không nhận ra huynh.

Dạ Minh tỉnh táo lại nhìn Vân Lam khoe miệng rỉ máu rồi run rẩy ném kiếm xuống ngồi bệt ra đất luống cuống, rất lâu sau hắn mới phun ra một câu.

- Ta xin lỗi, ta không thấy muội.

- Không sao là Hắc Báo Mộng gây ra không phải lỗi của huynh.

Vân Lam lau khoe miệng cười nhẹ, tay xuất ra bình ngọc đưa cho Dạ Minh, rồi đưa tay đỡ hắn lên. Nàng luôn không bao giờ tiết kiệm nụ cười với bằng hữu và đồng đội, thời gian qua trong những lúc gặp linh thú, mọi người đã cùng nhau chiến đấu, sự ăn ý đó chỉ có bằng hữu mới có, nàng đã xem họ như bằng hữu mà nhận định rồi.

Nhìn bàn tay trắng mềm trước mặt, Dạ Minh hốc mắt nóng lên hắn chưa từng được người khác quan tâm như vậy, giờ tay nắm lấy tay nàng đứng lên rồi nhận bình dược từ nàng.

- Cảm ơn.

- Không cần khách sáo chúng ta là bằng hữu không phải sao?

- Ân là bằng hữu.

Hôm nay hắn nói thật nhiều a nhiều nhất từ khi sinh ra tới bây giờ, theo sau nàng đi qua bên Táp Nhận, lúc này Thiên Dật thở dốc vài ngụm hắn bị nội

thương nên mỗi lần hút khí ngực cũng đều đau, hần quả thật bị đả kích mà, đánh nhau với Táp Nhận hần không chiếm được một chút tiện nghi nào rõ ràng thương thể của hần nặng như vậy mà Táp Nhận chỉ bị ngoại thương sơ sơ bên ngoài.

- Thiên Dật, Táp Nhận đây là dược chữa thương hai người mau ăn vào đi.

Thiên Dật nhận bình sứ đỏ ra hai viên nuốt vào miệng, dược vào miệng liền tan chảy vào đan điền một dòng khí mát lạnh, theo từng mạch máu trong cơ thể chảy tới nơi bị thương mà chữa trị. Trong chốc lát nội thương cùng ngoại thương trên người hần đã hoàn toàn lành lại, Thiên Dật nhìn nàng ánh mắt lúc sáng lúc tối, có chút kinh hi nhưng rồi lại vụt tắt.

Thanh Tiêu từ vách đá bay xuống, cấp tốc chạy về phía mọi người rồi lo lắng nhìn Vân Lam.

- Vân Lam muội có bị thương không?

Xoay trái phải vò đầu bức tóc, bộ dáng kia làm mọi người cười to, Táp Nhận sáng khoái đùa nhẹ.

- Ngươi nha chúng ta ở đây cũng không hoi han một tiếng, ngươi lại lo lắng cho muội từ nhỏ của ta như vậy?

- Thấy sắc quên bằng hữu!

Dạ Minh cau mày phun ra một câu, ánh mắt cũng hàm chứa trêu chọc, làm Thanh Tiêu gấp gáp, nóng nảy liếc bọn họ, tay trái ném thú hạch vào gương mặt anh tuấn của Dạ Minh.

- Các ngươi cứ trêu chọc ta ra đáng huynh đệ sao! Hừ hừ.

- Đây là thú hạch của Hắc Báo Mộng linh thú sao?

Vân Lam nhìn thú hạch trong tay Dạ Minh rồi cao hứng cong môi, nhiệm vụ hoàn thành được hai cái chỉ cần tìm một cái thú hạch nữa thôi là có thể vượt qua vòng thi thứ hai rồi.

- Đúng là ta cứu mọi người a, đã không cảm tạ còn ghét bỏ ta, hừ đáng ghét.

Thanh Tiêu hừ hừ hai tiếng khoanh tay giận dữ quay mặt đi, cả đám người này thích ức hiếp hần, hần mới không thèm quan tâm tới đâu.

- Thanh Tiêu a đa tạ huynh cứu chúng ta, nếu không có huynh ai..

Vân Lam nhin cười trung ra khuôn mặt vô tội biểu tình nịnh nọt, lần thờ dài mà trêu chọc Thanh Tiêu. Hần đỏ bừng mặt chạy đi, vừa chạy vừa hét lên.

- Vân Lam muội cũng trêu chọc ta, ta không để ý muội nữa!

Ha ha ha cả đám cười to sống lưng co quắp, Táp Nhận còn khoa trương hơn cười đến chảy cả nước mắt.

- Vân Lam huynh có chuyện muốn nói riêng với muội.

Thiên Dật cân nhắc rồi hạ quyết tâm hướng nàng nói, hần sau khi ăn đan dược của nàng thì vô cùng kinh ngạc, hi vọng chợt lóe lên trong đầu lần cuối cùng tin tưởng này hi vọng đừng làm hần thất vọng.

Hai người hướng vào rừng đi tới đến một chỗ tương đối yên tĩnh, Thiên Dật liền nói.

- Vân Lam tuy huynh hỏi đường đột nhưng có thể nhờ muội xem qua bệnh của huynh không?

- Thiên Dật thật ra muội cũng nhìn ra được, huynh căn bản không hề mắc bệnh mà là bị trúng độc.

- Thật sao muội có giải dược hay không?

Thiên Dật kích động đã không dưới trăm lần hần kì vọng vào dược sư nhưng không một ai tìm được căn nguyên bệnh tình của hần, cái cảm giác huyền lực đang dần tiêu tán một thân tu vi khó khăn tu luyện lại giảm dần theo thời gian làm hần vô cùng đau khổ.

- Được nhưng tạm thời muội không có giải dược trong tay.

- Không vội dù sao đã bao năm rồi ta cũng chịu được bây giờ thêm một chút thời gian thôi với huynh không đáng kể.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

# Chương 28: Túy Hầu

- Muội từ nhỏ hôm nay ăn cái gì a?

Táp Nhận ngồi trên phiến đá, mặt mày lấp lánh nhìn Vân Lam đang thái thái thịt heo rừng bằng thanh chùy thủ, Thanh Tiêu một bên lột vỏ quả Bần Tử xếp vào cái đĩa sứ, trong nạp giới của hắn nhiều nhất là nước và đồ dùng bằng sứ, thói quen này của hắn liền bị nương cười đến đau bụng, nàng còn nói tiểu nhi nhà nàng rất có phong phạm một uất phụ, thật là chọc giận hắn mà, hắn đường đường là nam nhi tuấn lãng phi phạm lại bị nương chê cười như vậy thật muốn đào một cái động mà chui vào. Thiên Dật bên này xử lý thịt lợn giúp Vân Lam, trong mắt mang theo ánh lửa mà chăm chú nhìn nàng, hắn thật có hi vọng rồi, có thể giống như người bình thường mà theo đuổi khát vọng và hoài bão của bản thân.

Dạ Minh bắt đầu từ ngày bị Hắc Báo Mộng tính kế mà đã thay đổi bản thân, nói chuyện nhiều hơn đôi lúc lại ngồi ở một chỗ mà ngắm nhìn nàng. Vân Lam cảm thấy ánh mắt nóng rực của Dạ Minh mà ngược mắt lên nhìn, khó hiểu hỏi một câu.

- Dạ Minh làm sao vậy?

- Không có...Không có vấn đề gì!

Dạ Minh không được tự nhiên mà đưa mắt nhìn xuống đất, hai má nổi lên hai rặng đỏ khả nghi, Vân Lam vô tâm vô phế chớp mắt, hắn đây là ngượng ngừng sao, quái lạ đang tốt lành sao lại ngượng ngừng? Người ta nói không sai nam nhân là loài khó hiểu nhất trên đời!

Ăn xong bữa trưa, đám người Vân Lam lại lên đường nhưng phương hướng lần này trái ngược lại với nơi tìm Hắc Báo Mộng, đám người xuôi về phía nam khu rừng mà đi. Loại thú hạch cuối cùng mà bọn nàng phải lấy là của Túy Hầu, một loài linh thú hệ thủy, loài linh thú này sức chiến đấu vô cùng bền bỉ, chiêu thức mạnh nhất của nó là Túy Thần công, khi nó thi triển chiêu thức này nguyên tố thủy trong không khí ở phạm vi của nó đều bị lên men tạo thành rượu mà mê hoặc đối phương, làm động tác người đó bị đình trệ, tinh thần bị ảnh hưởng tựa như say rượu, vì vậy nó mới có tên là Túy Hầu.

Đi cả buổi trưa vẫn chưa nhìn thấy được sợi lông của Túy Hầu, đám người mệt mỏi ngồi xuống gốc cây Cổ đằng to lớn, quanh thân nó bao một vòng Từ Đằng nhàn nhạt nở những nụ hoa nhỏ xíu, phần ngọn của nó cong lại nhìn vô cùng xinh đẹp, những cái lá màu xanh nhạt run run trước ánh sáng yếu ớt của ánh mặt trời khi xuyên qua tầng tầng tán lá. Cổ đằng to lớn vô ngoài xù xì nứt rạn, từ trên những cành cây của mình mà rủ xuống trăm ngàn dây leo màu nâu đỏ chóp đỉnh là một màu trắng sữa non nót, Vân Lam đưa tay chạm vào dây leo nhẹ nhàng lay lay, nàng đến cái thế giới này đã hơn ba năm nhưng những gì ở nơi này vẫn đối với nàng mới mẻ vô cùng, đóa hoa nho nhỏ màu tím kia rất giống với hoa layon ở hiện đại, tuy mang tên từ đằng- một loài cây quen thuộc ở nơi đó nhưng sao lại khác biệt đến thế? Phải chăng nó cũng giống như thế giới này cũng khác biệt mà xa lạ?

Bạch y phiêu phiêu trong gió gương mặt nghiêng nghiêng tuyệt mỹ, mái tóc dài vấn lên dùng một trâm định vị, tay áo phất phơ bay bay tựa như tiên tử hạ phàm làm đám người Dạ Minh ngơ ngẩn.

- Vân Lam muội thật đẹp!

Thanh Tiêu thốt ra một tiếng than, đồng loạt hai hướng mắt tựa laze chiếu vào hắn, Thanh Tiêu ủy khuất tròn mắt trắng hắn có nói gì sai sao? Hắn rõ ràng không nói sai gì a, hai cái tên kì quái này trùng hắn làm gì chứ?

- Ha ha Thanh Tiêu huynh đệ ngươi có ánh mắt thật tốt muội từ nhỏ nhà ta thật xinh đẹp.

Ai là muội từ nhỏ nhà hắn chứ từ khi nào a, Vân Lam phòng phòng má nàng đâu có huynh trưởng, hắn nhưng lại vô lại đến mức như thế này a!

Lúc này trong rừng cây phát ra vài tiếng xoạt xoạt kì lạ, mọi người nhanh chóng đứng lên cảnh giác nhìn quanh, một bóng dáng màu xám tro vụt qua trước mắt mọi người rồi biến mất, lại xuất hiện rồi biến mất vài lần như vậy làm đám người Vân Lam bất giác căng thẳng. Dạ Minh nắm nhuyễn kiếm nhắm mắt tập trung tinh thần niệm:

- Hòa Trảm, Trảm Xuyên Thiên!

Một vòng lửa đỏ bao quanh nhuyễn kiếm lửa nóng đốt cháy không khí, ầm ầm Cổ đằng ngã rạp xuống đất, bụi cát bay mịt mù, nhưng sau khi bụi đất tan đi, cái bóng xám tro kia vẫn như trước vụt qua vụt lại tầm mắt mọi người. Thấy tình huống không ổn, Vân Lam hơi nhíu mi đứng rồi Nghịch Thiên Tàn lục!

Tập trung huyền lực hai tay kết thủ ấn, ngón trỏ đưa lên ấn mi tâm rồi mở nhẹ hai tay rộng ra.

- Nghịch Thiên Đại Pháp thức thứ nhất: Định Thân Thuật!

Luôn khí xoáy vô hình từ kẽ tay nàng bật ra, lan tràn xung quanh không khí trong phạm vi 1 dặm con người, linh thú hay đến cả thực vật có thể chuyển động đều bị trói buộc, không thể cử động. Vân Lam thả tay ra cái trán rịn ra một tầng mồ hôi mỏng, nàng tu vi không đủ cao nên Định Thân Thuật mới có thể có tác dụng trong phạm vi nhỏ như vậy, Nghịch Thiên Đại pháp là một góc của Nghịch Thiên Tàn lục càng tu luyện lên cao càng thấy được uy lực của những chiêu thức người tu luyện thi triển ra, đặc biệt là thời gian tấn chức ngắn hơn, huyền lực tu luyện ra cũng tinh khiết hơn. Chỉ là nàng thực lực còn không đủ để phát ra tất cả uy lực của tầng thứ nhất Nghịch Thiên Đại pháp, xem ra nàng phải cố gắng hơn nữa.

Bọn Cảnh Thiên Dật há hốc mồm, trước giờ bọn họ chưa từng gặp loại huyền kĩ này, thật thuận tiện a! Lúc này mọi người mới nhìn rõ được các bóng trắng xám kia là gì, nó chính là một con hầu có hai mắt to lớn màu nâu, hàm răng sắc bén nhe ra thể hiện nó đang rất tức giận, nó chỉ vừa phát hiện con mồi thôi a, nó còn đang định đùa bỡn một chút rồi mới xoi tái họ, thì liền bị trói buộc thế này.

- Là Tùy Hầu a!

Thanh Tiêu vui sướng kêu lên, đúng là đi mòn gót giày tìm không thấy, đến khi tìm được không tốn chút công sức nào. Nếu Vân Lam biết được suy nghĩ của hắn nàng sẽ một chiêu đập bay đi, con mắt nào của hắn thấy nàng không tốn công sức, huyền lực trong đan điền hơn phân nửa đều bị tiêu hao cho chiêu thức vừa rồi a.

Sau đó linh thú Tùy Hầu rất ủy khuất bị đào thủ hạch ra trong khi nó chưa kịp thi triển chiêu thức đáng kiêu ngạo kia của nó mà oanh oanh liệt liệt chết đi.

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 29: Phượng Kinh Hồng

Đến khi đám người Vân Lam truyền tống ra khỏi cái địa phương kia thì bên ngoài đã có ba đội người hoàn thành nhiệm vụ mà trở lại. Được sư từ hai bên quảng trường chạy ra kiểm tra từng thí sinh một, rồi đưa đan dược chữa thương cho từng người. Thanh Tiêu chạy khỏi đám người Vân Lam mà hưng phấn chạy về phía một trung niên nam tử mà meo meo mà khoa chân múa tay, bộ dáng kia làm ai cũng phải lắc đầu ngao ngán. Khoảng một khắc sau lại thêm một đội người lại được truyền tống ra, bộ dáng nhếch nhác, quần áo lộn xộn không hoàn chỉnh chứng tỏ họ vừa trải qua ác chiến, nhìn nhìn họ Vân Lam lại sờ mũi đúng là chỉ có đội của nàng vấp phải vận cực chó kia mà hoàn thành nhiệm vụ thoải mái như vậy. Đưa mắt nhìn lại bộ dáng mình một chút, nàng hơi nhú mồm, tuy chỉ có vài vết rách nơi tay áo cùng vạt váy, nhưng nàng lại khó chịu, nàng muốn trở lại phòng tắm rửa.

- Đại tiểu thư!

Lạc Nhi cùng Nghiên Y chạy đến, bỏ qua bộ dáng nhếch nhác lúc này của mình mà vui sướng kêu nàng.

- Hai người các muội thẳng cấp rồi?

- Ân hai muội đều tấn chức lên Mặc Huyền rồi a! Nhưng mà lại không thể tiếp tục thi nữa.

Hai nàng xụ mặt xuống, đội của hai nàng không hoàn thành hết nhiệm vụ được giao trong thời gian ngắn nhất, thật đáng tiếc, nhưng cái lý do tiếc nhất là không thể đứng sau lưng tiểu thư. Hai nàng thê nhất định sẽ trở nên cường đại để có thể có đủ tư cách đứng sau hai vị tiểu thư, có khả năng giúp đỡ họ. Nhận lấy đan dược trong tay Vân Lam hai nàng nhanh chóng ngồi xuống điều tức huyền lực đang tán loạn trong đan điền.

- Tỷ tỷ, muội vượt qua thử thách trận này rồi a

Tuyết Dao từ trong đám người ló đầu ra sau khi thấy nàng liền cấp tốc chạy tới, vừa kêu vừa vui mừng khoe khoang. Nhìn bộ dáng của Tuyết Dao nàng thật có chút dở khóc dở cười, quần áo rách nát, gương mặt phấn nộn xinh đẹp bao phủ một tầng bụi đất, nhưng ánh mắt lại tỏa hào quang sáng rực làm người khác khó bỏ qua.

- Muội a càng ngày càng lỏi thôi, nhìn xem bộ dáng hiện tại của mình một chút đi.

- Uy chỉ là muội cao hứng một chút thôi a.

Vân Lam tay phải cầm khăn lụa chà lau gương mặt cho Tuyết Dao, giọng nói có chút trách cứ, cái tiểu nha đầu này cũng đã 15 tuổi rồi a, mà chẳng có tí gì trưởng thành cứ như trẻ con vậy, Lạc Nhi xem ra còn chừng chặc hơn nàng (Tuyết Dao).

- Các thí sinh, chúc mừng cái người vượt qua vòng thứ hai, những gì các người bỏ ra sẽ được báo đáp xứng đáng, còn những thí sinh bị loại cũng đừng vội nản tâm thoái chí, các người hãy trở về cố gắng hơn nữa, ba năm sau lại có cơ hội a. Năm đội đứng đầu sẽ tiếp tục thi đấu vòng cuối diễn ra vào mười ngày sau, hi vọng các người sẽ chuẩn bị tốt cho vòng thi cuối cùng này.

Thanh y lão đầu vuốt vuốt chòm râu trắng mà cao giọng nói, bên dưới những thí sinh bị loại đang chán nản cũng sục sôi ý chí.

Trở lại quán trọ, Vân Lam gọi người đem nước vào phòng, mọi chuyện ổn thỏa nàng liền bước vào đục bồn, chôn thân thể trong nước ấm, tay khoát nhẹ nước những cánh hoa hồng trời nổi trên nước dính lấy cánh tay nàng, tinh thần mệt mỏi của nàng cũng tan biến mất.

- Đi xuống!

Vân Lam quát một tiếng tay búng nhẹ, ba cánh hoa hồng rời nước mà bay về phía xà nhà. Cánh hoa mỏng manh lấy tốc độ chớp nhoáng mà vụt tới, nam tử hồng y xoay người tránh thoát, hạ xuống đất đối mặt với nàng.

- Thật nóng này a.

Đừng tưởng cánh hoa kia mềm mại vô hại, nhưng vừa rồi chỉ cần đụng chạm vào nó sẽ bị thương không thể nghi ngờ.

- Người có bệnh?

- Ách không có! Chẳng qua tại hạ nghe danh tài nữ kinh thành Vân gia đại tiểu thư đã lâu, nay lại được vinh hạnh gặp qua, nên đến bái kiến, tại hạ Phụng Kinh Hồng.

- À, ý người nói chỉ là "vô tình" nhìn thấy ta, rồi vô cùng vinh hạnh mà "bất chấp" tới "bái kiến"?

Vân Lam cười đến khuynh quốc khuynh thành, giọng nói mềm nhẹ nhấn mạnh những chữ mà bản thân muốn cái đồ bệnh hoạn kia nghe, nếu Dao nhi ở đây sẽ đảm bảo chạy xa trăm dặm, Vân Lam cười càng xinh đẹp động lòng người bao nhiêu càng tức giận bấy nhiêu, nàng mà tức giận thì...

- Ha ha cứ cho là như vậy đi.

Phụng Kinh Hồng cười đến mị hoặc, nàng nhún nhẹ chân mày hai tay hơi xoa nhẹ, một đạo tia chớp liền bỏ xuống người hắn ta.

- Oái Vân tiểu thư đừng tức giận a.

Phụng Kinh Hồng vừa tránh né vừa la toáng lên, chặt vật chạy trốn lời điện của nàng, cuối cùng hắn không cam lòng mà phá cửa sổ bay đi. Vân Lam cho lời điện giáng thêm vài đạo nữa thì thu tay lại tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần. Bên kia Phụng Kinh Hồng một thân hồng y cháy loang lổ, mái tóc bảo bối của hắn cũng bị cháy khét vài nơi, gương mặt đen đen trông vô cùng buồn cười.

- Mỹ nhân thật dễ nổi giận!

.....

- Thái tử nói thế nào?

- Thưa tiểu thư ngài ấy hẹn ngày một tháng sau sẽ đến Thịnh Thiên đón người, đây là thư ngài giao cho tiểu thư.

Hắc y nam tử về mặt lạnh băng nhìn nữ tử trước mặt, trong mắt lóe lên tia khinh thường rất khó phát hiện, hắn là thuộc hạ của Thái tử chỉ vâng lời ngài ấy đến đây đảm bảo an toàn cùng giao nhiệm vụ cho nàng, một quân cờ có tư sắc a!

Lam Nhu Tuyết đọc xong nội dung thư rồi phức tạp nhìn ra cửa sổ, suy nghĩ trôi đến phương nào, hắc y nam tử cũng không nôn nóng, Thái tử chỉ nói với hắn khiến cho nàng tình nguyện chấp nhận việc này, nếu không nữ nhân này sẽ quay lại cắn họ một ngụm.

- Được rồi người trở về nói với Thái tử, bản tiểu thư chờ chàng tới đón, mặc khác cũng nói với chàng kẻ hoạch kia đã hoàn thành được phân nửa chỉ cần đợi một tháng sau hắn sẽ chết!

- Dạ.

Hắc y nam tử lắc mình biến mất để lại Lam Nhu Tuyết ngồi ngẩn người trong phòng, phong thư kia bị nàng bóp nát hóa thành tro bụi.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 30: Lôi đài chiến thắng!

Mười ngày chớp mắt trôi qua, mấy ngày gần đây Thanh Tiêu cùng Tuyết Dao hay ồn ào tới tìm nàng nhưng bị nàng không khách khí đuổi ra ngoài, nàng cứ vui đầu vào tu luyện, thỉnh thoảng xuống lầu dùng thiện dụng phải tên tao lắng lơ kia làm nàng khinh bỉ hẳn một hồi, lần nào hắn cũng cười đến mị hoặc làm nàng vô cùng tức giận. Vân Lam luôn cảm thấy khó hiểu rõ ràng từ lúc sống lại tới nay, tính tình của nàng đã rèn luyện rất tốt, luôn một bộ dáng ý cười treo trên khóe môi mà cân trọng đánh giá người nhưng từ khi đụng phải tên tao nam tử kia cái tính khí trẻ con bị nàng chôn lấp từ lâu lại bắt đầu nổi dậy, điều này làm nàng vô cùng ảo não, tên đáng ghét! Ở sao mình lại nghĩ đến cái tên đó vậy, hừ hừ!

Vân Lam lắc đầu đập bay cái ý nghĩ vẩn vơ vừa rồi ra khỏi đầu, nàng đưa mắt nhìn đài cao ở quảng trường một chút, buổi sáng hôm nay sẽ diễn ra vòng thi cuối cùng, thi đấu lôi đài. Theo đó hai mươi lăm người sẽ tiến hành rút thăm để chọn ra đối thủ, trong đó sẽ có một thăm trắng, người này sẽ tranh mười hạng đầu tiên với mười hai thí sinh chiến thắng. Vị thanh y lão giả vẫn một bộ dáng gât gù, đạo mạo. Bên dưới hai mươi lăm người mang theo ánh mắt phức tạp quét nhìn lại, mười ngày trước họ là đồng đội, kẻ vai sát cánh mà hoàn thành nhiệm vụ, hôm nay lại trở mặt thành đối thủ của nhau, thật buồn cười mà. Vân Lam cúi đầu vờ vờ ngón tay nhỏ, bộ dáng lạnh nhạt truyền kỳ phả ra, bốn đạo ánh mắt nóng rực nhìn nàng, không cần nàng đầu cũng có thể đoán ra là ai. Thanh Tiêu vờ tóc nhăn mi, nếu như bắt hắn đi làm đối thủ của nàng chỉ bằng bảo hắn bỏ cuộc thi hơn, Thanh Tiêu hẳn nhất định sẽ không đánh với nàng, ân quyết định vậy đi, suy nghĩ xong đường lui Thanh Tiêu thoải mái trở lại bình thường, hướng ánh nhìn lên đài cao. Bên kia Cảnh Thiên Dật, Táp Nhận cùng Dạ Minh không mưu mà hợp có cùng suy nghĩ với Thanh Tiêu.

- Được rồi lão già xin mời hai mươi lăm thí sinh lên đài rút thăm!

Dứt lời một vị lão nhân khác bung một hộp gỗ hình thù kì quái tiến đến, hộp gỗ kia có một cửa nhỏ đủ để đưa bàn tay vào trong, bên dưới cửa nhỏ là một đạo chất lỏng màu xanh nhạt tỏa ra hương thơm nhẹ, phía trên nóc hộp gỗ là một viên cầu thủy tinh trong suốt to bằng đấm tay người lớn, lúc này nó đang phát ra ánh sáng dịu dịu nhu hòa. Thí sinh bên dưới xếp hàng tiến lên đài cao, người đứng đầu bước tới cạnh hộp gỗ đưa tay vào trong cửa nhỏ bên dưới, viên cầu thủy tinh liền tỏa ánh sáng trắng bên trong hiện lên số 8, cứ như vậy từng người từng người đều tiến đến lấy số. Vân Lam rút tay ra khỏi cửa nhỏ hộp nhỏ, liền giơ lên xem xét, chất lỏng màu xanh bên trong nếu nâng đoán không lầm đây là từ Thanh Chi thảo dùng Hỏa diễm bậc trung mà nấu chảy ra, nó được xem là thuốc dẫn cho viên cầu thủy tinh kia chọn đối thủ cho thí sinh, đây là hình thức công bằng, sẽ không có chuyện gian lận, người mạnh sẽ đấu với kẻ mạnh, kẻ yếu sẽ đấu với kẻ yếu. Vân Lam tán thưởng, điều này vừa làm tăng sức chiến đấu của thí sinh mà ngay cả kinh nghiệm thực tiễn còn muốn thực tế hơn tu luyện suôn rất nhiều. Thanh y lão già hí hửng nhìn mọi người đã rút thăm lấy số xong, lão già liền đứng dậy đến cột đá giữa lối đài mà ẩn xuống một nơi, theo sau đó một loạt rung chuyển, đất bên dưới đài tách ra sáu lối đài tỷ võ âm âm xuất hiện, mọi người vây quanh quảng trường xuyt xoa thảo luận, bọn họ bất quá là bá tánh bình dân nghe nói hôm nay là ngày thi cuối cùng mới kéo đến xem cái gọi là cường giả, nay được chứng kiến cảnh tượng hoành tráng vừa rồi thật sâu trong tâm họ đều bị rung động. Vân Lam nâng chân bước xuống đài cao hướng về phía lối đài thứ ba đi tới. Khi nàng đứng trên lối đài thì một bóng dáng hoàng y như yến lệng xuống phía đối diện, mày nhíu cao mắt hạnh hung ác nhìn nàng, Vân Lam hơi nhíu mi cái nữ tử từ này cũng được xem là kẻ thù của nàng ở kinh thành, Lâm Xảo Như điều ngoa.

- Hừ Vân Lam hôm nay bản tiểu thư sẽ đánh ngươi rơi khỏi lối đài.

Dứt lời Xảo Như rút trường tiên giắt bên hông ra hung hăng đọc khẩu quyết:

- Hòa Thân, Hòa Thôn Thiên!

Trường tiên trong tay ả uốn khúc như xà, toàn thân phát ra lửa đỏ rực đốt cháy không khí xung quanh, ngọn roi tóe ra vài tia lửa như pháo hoa hướng gương mặt khuyên thành của Vân Lam mà lao thẳng tới.

- Trời ạ là Thiên huyền trung cấp tứ phẩm a.

- Đúng vậy quá cường đại rồi.

....

Vân Lam vẫn đứng thẳng nơi đó không nhúc nhích, bên dưới Dạ Minh lo lắng nhìn, hai tay vô thức siết chặt, bách tính bên dưới lắc đầu than thở một nữ tử tuyệt thế như vậy lại sắp bỏ mệnh thật tiếc nuối a, Thiên Dật ở lối đài kế bên cũng nhíu mày nhìn sang đây làm đối thủ của hần thừa cơ chém một đao trên vai trái, Thiên Dật thu ánh mắt nâng cao kiếm trên tay đọc khẩu quyết, bỏ mặt máu trên vai chảy ra ướt đầm một mảng lớn trường sam. Xảo Như cười lạnh, cứ tưởng tiên nhân ngươi rất tài giỏi nhưng thật ra cũng chỉ là phế vật, nhìn xem chẳng phải là đã bị vũ kỹ của bản tiểu thư mà kinh hách đến độ kia sao, hừ hừ hôm nay Xảo Như ta sẽ đòi lại món nợ mà ngươi thiếu ta ngày đó.

Xoạt, một tiếng vang trầm đục vang lên mọi người kinh ngạc nhìn một màn trên lối đài, Xảo Như cũng không tin vào mắt mình nữa. Vân Lam nâng tay nắm chặt trường tiên trong tay, hơi lạnh từ lòng bàn tay nàng trào ra lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy mà đóng băng toàn bộ trường tiên của Xảo Như, ả gấp gáp vung roi ý đồ thủ lại nhưng không được liền buông tay, băng hàn theo chuôi roi leo lên tay ả làm ả rung mình nhanh chóng vận huyền lực thuộc tính hỏa ra hòa tan băng. Vân Lam vẫn như cũ đứng im nơi đó, bộ dáng lạnh nhạt chọc tức Xảo Như. ả oán độc liếc nhìn Vân Lam, được lắm bản tiểu thư sẽ cho ngươi biết thế nào là cường giả chân chính. Xảo Như nhanh chóng thu hồi ánh mắt, hai tay như đàn như thất vẽ ra thủ ấn phức tạp, Vân Lam cười nhẹ xem ra Xảo Như này quyết tuyệt rồi, cả sát chiêu cũng muốn tung ra. Hai tay trắng nõn như ngó sen của nàng khẽ vuốt ve tóc, mặt không đổi sắc mà nhìn Xảo Như đang kết thúc thủ ấn, phía sau ả nổi lên một ngọn hỏa diễm đỏ rực tạo thành một đám mây lửa khổng lồ.

- Hòa Thân, Hỏa Diễm Kích!

Theo tiếng thét của Xảo Như đám mây lửa phía sau hợp lại tạo thành một thanh trường kích to lớn nhắm thẳng Vân Lam mà âm âm bay đến, Vân Lam tay trái giơ cao lộ ra cánh tay trắng muốt, một đầu tóc đen biến thành màu tím rực rỡ, lúc này trên trời mây đen ùn ùn kéo tới một tia Tử Sấm bộ dọc xuống cánh tay nàng, mọi người bệ dưới sợ toát mồ hôi thán than cô nương kia quá cường rồi. Chỉ thấy Tử Sấm bộ xuống một đường thẳng rồi uốn lượn quán quanh tay nàng ba vòng, nàng nắm chặt bàn tay kéo tia lôi điện từ trên trời xuống, nó giống như dây xích nặng nề bị quật xuống dưới xé ngang vũ kỹ của Xảo Như, rầm rầm ùng, bụi bay mịt mù, âm hưởng của hai vũ kỹ ma sát nhau làm lối đài bị oanh tạc đến thê thảm, thanh y lão già tạo ra kết giới bảo vệ mọi người xung quanh. Đợt cát bụi tan đi mọi người liền kinh hoàng mở to mắt, chỉ thấy bên kia Xảo Như một bộ hoàng y rách nát không chịu nổi, khoe miệng rỉ máu, cả người vô lực nằm trên sàn thờ hỗn hển, bên này Vân Lam một thân bạch y phiêu phiêu xinh đẹp không nhiễm một hạt bụi nào, kết quả đã quá rõ ràng đi.

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 31: Lãnh Tiêu Dương nguy kịch

- Vân Lam thắng!



Một vị áo bào xám tro tiến lên hắng giọng nói to kết quả. Nói xong lão lắc lắc ống tay áo rồi ngồi trở lại chỗ ngồi đánh cái ngáp mệt mỏi. Đệ tử phía sau lắc đầu thờ dài, thật không có cốt khí a. Lâm Xảo Như được hai trắng niên chạy lên đài khiêng xuống cho được sư chữa trị. Vân Lam bước xuống bậc thềm, dõi ánh mắt đến lò đài cuối cùng, chỉ thấy Tuyết Dao đang khổ chiến với một hắc bào nam tử, bộ dáng của nàng có chút chật vật chứng tỏ đối thủ của Tuyết Dao còn có sát chiêu phòng thân, Vân Lam nhú mày đầy mắt hiện lên lo lắng, lúc này nam tử kia chợt mất thăng bằng trượt một cái, kiếm trên tay Tuyết Dao liền rạch vài nhát lên quần áo hấn xả giận, những người có tu vi cao sẽ nhìn ra vừa rồi là Tuyết Dao giả trò dùng Phong Quang đánh vào chân nam tử kia mới khiến hấn mất đà mà thua thiệt. Cũng không thể trách Tuyết Dao âm hiểm, mà đều là do Vân Lam dạy dỗ mà thành, không cần nhìn quá trình chỉ cầu kết quả. Chính thức từ lúc ở Trúc Thanh Am nàng tỉnh lại đã hiểu sâu sắc đạo lý kia. Đáng thương Tuyết Dao thuần khiết đã bị Vân Lam dạy hư, đã vậy Tuyết Dao còn sùng bái nàng mù quáng nữa. Cuộc tỷ thí đầu tiên diễn ra đến giờ mùi thì kết thúc, ngày mai tiếp tục thi đấu sáu lò đài cuối cùng.

Lúc này trong cung Dương Vụ của tứ hoàng tử Lãnh Tiêu Dương thập phần quý dị, hần một thân thanh y nhàn nhạt, thiếp đi trên tháp mặt mũi tái nhợt không còn sức sống, một đầu tóc đen xõa tung rơi một phần trên đất, một mỹ nữ mặc cung trang màu vàng quý giá đang vật vã khóc không ngừng, nàng dung nhan bảo dưỡng vô cùng tốt nhìn qua như chỉ hơn hai mươi, nàng chính là mẫu thân của Tiêu Dương, Giang quý phi. Trong hậu cung này bà tuy không thể sánh bằng hoàng hậu mẫu nghi thiên hạ, nhưng cũng biết cách đối nhân xử thế hợp lòng người, nay nghe tin nhi tử của mình lâm nguy, mắc bệnh kì quái nàng vội vàng từ Thiên Âm tự chạy về. Lãnh Tiêu Dương là một trong những người con mà hoàng đế yêu thích, vừa văn võ song toàn lại có tài trị quốc, hoàng đế Lãnh Tinh của Thịnh Thiên quốc xem hần là quân sư của mình, nay trợ thủ đắc lực nhất của ông tính mệnh nguy kịch, làm ông như già đi mười tuổi, dù sau đây cũng là nhi tử của ông, hoàng đế thở dài một hơi nhìn tình cảnh trong phòng cũng như nhói tâm can, suốt một tháng nay ông đã cho người tìm danh y khắp nơi đến xem bệnh cho Tiêu Dương nhưng đều không có thu hoạch gì, đây chính là nỗi khổ tâm của ông. Trong triều các đại thần đều biết nhưng cũng không phân ưu được cho hoàng thượng.

- Lão gia về rồi!

- Ai phu nhân, ta thật mệt mỏi.

Vân Chi ngồi xuống ghé thờ dài hai đầu lông mày nhíu chặt với nhau, Hương Ninh đưa cho ông chén trà, rồi ngồi xuống hỏi.

- Hôm nay lại có chuyện gì sao?

- Trong cung đưa tin từ hoàng tử sắp không trụ được nữa!

Vân Chi nhấp một ngụm trà rồi để cái chén lên bàn, hai tay chai sạn nắm lại.

- Thật không còn cách cứu ngài hay sao? Lão gia.

- Phu nhân a, bao nhiêu danh y đến xem bệnh cũng đã lắc đầu hết cách rồi. Trừ phi..

Hương Ninh đang nhíu mày, đột ngột nghe phu quân ngáp ngừng liền gấp gấp quay sang, bà cũng biết phu quân nhà mình là trung tâm với hoàng đế với Lãnh gia, nên trước giờ hoàng đế cũng không kiên kị ông mà thu ba vạn binh trong tay ông. Nay hoàng đế có muộn phiền ông lại không giúp được gì nên mới đau khổ như vậy.

- Trừ phi gọi Vân Lam về xem qua thử, đây là cách cuối cùng rồi!

- A đúng rồi nữ nhi chúng ta là luyện được sư a, để xem, chừng ba ngày nữa là cuộc thi toàn quốc kết thúc đến lúc đó đưa nàng tiến cung xem bệnh cho tứ hoàng tử đi.

- Tốt quá phu nhân, ta đứng ra nên nghĩ tới nữ nhi a. Hi vọng tứ hoàng tử trụ đến ngày đó.

Lam gia, trong lương đình nghỉ mát, một nữ tử đứng đón gió tóc đen bay bay, trong đôi mắt chứa đầy sự phức tạp, nàng là Lam Nhu Tuyết. Theo ước định của nàng với Thái tử thì một tháng sau hần sẽ đến đón nàng, tay trái của nàng xòe ra một bình sứ màu đỏ, thứ này sẽ kết thúc sinh mạng của người nàng yêu nhất, nhưng nàng lại chậm chạp không thực hiện được, chỉ cần một giọt, một giọt thôi thì hần sẽ hoàn toàn rời khỏi nàng. Tỉ tách nước mắt của Nhu Tuyết rơi xuống bị gió cuốn đi, tay nhẹ nâng lau đi, nàng chưa sót cười, nàng làm vậy có đúng không? Tim nàng đau quá, lạnh quá.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 32: Mười vị trí đầu

Đại lục Tranh Thanh có bốn quốc gia cùng hơn một trăm nước chư hầu vây quanh, phương nam thời tiết bốn mùa rõ rệt, đất đai phì nhiêu, rộng lớn ít núi cao là nơi Thịnh Thiên đế trị vì, phương bắc lạnh giá, mười hai tháng thì hết năm tháng là mùa đông vây quanh, nhưng lại có nhiều sản vật, tinh thạch vô cùng trân quý nơi này là Tinh Trêu quốc. Phía tây tương đối ôn hòa con đường giao thương của bốn nước đều phải qua đây, Tây Sư quốc, quốc gia giàu nhất trong bốn nước. Phía Đông nhiều núi giáp biển lớn đông bằng thừa thớt, ít dân tộc sinh sống, đa phần là thảo nguyên trồng cỏ chăn nuôi, nhưng người dân nơi đây đều rất thiện chiến, những cường giả tu luyện cũng rất nhiều - Đông Cương quốc.



Lúc này trong Thiên Hòa cung của Thái tử, một nam tử mặc một thân trường bào đen tuyền đang đứng trong thư phòng, tay trái cầm hai viên minh châu đang không ngừng đảo vòng quanh nhau, mà sát nhau tạo nên âm thanh cách cách, ở góc phòng còn có một hắc y nhân lặng lẽ đứng đó, người này chính là ám vệ bên cạnh Lam Nhu Tuyết, cũng chính là thủ lĩnh quân Hắc Lang bên người Thái tử Tịnh Trêu quốc, mà vị nam tử kia chính là vị Thái tử ấy - Hạ Hầu Ân, người này tâm tư âm trầm, hắc có một đôi mắt dài hẹp lóe lên sự mưu tính, hắc tuy toàn thân phát ra khí chất vương giả nhưng cũng không kém phần âm lãnh, một từ để hình dung hắc là nguy hiểm!

- Thất trở về xem nàng đi, tháng sáu là sinh thần hoàng thượng Thịnh Thiên, bản cung sẽ đích thân đến, ha ha đến lúc đó bản cung muốn nhìn xem thi thể của Lãnh Tiêu Dương ha ha ha.

-----□□□□-----

Hôm sau tại quảng trường mười hai người chiến thắng lời đài đứng thành một hàng ngang cuối cùng là người rút được thăm trắng, hôm nay họ sẽ thi đấu để tranh mười hạng đầu tiên của bảng cường giả. Thanh y lão giả lại một bộ dáng cao nhân đạo mạo, đứng trên đài cao mà tuyên bố.

- Các vị trụ đến đây chứng tỏ các người là những anh tài chân chính, là những trụ thủ đắc lực của Thịnh Thiên đế quốc ta, sau đây lão phu sẽ trình bày thể lệ vòng tranh đấu cuối cùng này, các người sẽ thi đấu xoay vòng, tự bản thân chọn ra đối thủ nếu người chiến thắng sẽ thay vị trí người đó, nếu người thua sẽ chờ đến lượt khiêu chiến tiếp theo. Tốt rồi mời các người lên đài!

Sáu lời đài hôm trước đã thu lại bốn chỉ còn hai lời đài ở giữa quảng trường, có lẽ do sự oanh tạc quá kinh người của Vân Lam mà hai cái lời đài này hôm nay có kích thước lớn gấp đôi cái hôm trước và lại bốn góc trụ của lời đài còn gắn thêm bốn viên kim tinh thạch để tạo nên kết giới vây bốn góc lời đài lại, bảo vệ người dân vây xem bị liên lụy. Cảnh Thiên Dật bay lên lời đài đầu tiên, hắc hôm nay trên vai còn quán một tầng băng trắng, hắc lặng lẽ đứng đó, liền có một nam tử thanh bào nhảy lên đứng đối diện với Thiên Dật người này chính là đại ca của Điền Nghiên, Điền Thanh. Điền Thanh một bộ dáng nho nhã lễ độ hướng Thiên Dật chấp tay một cái rồi mới rút vũ khí của bản thân ra hướng Thiên Dật lao tới. Vũ khí của Điền Thanh là một cây sáo ngọc thuần xanh nếu luyện khí sư có phẩm chất cao sẽ nhận ra cây sáo này là thượng phẩm bảo khí tạo nên. Thiên Dật rút kiếm chống lại công kích của Điền Thanh, hai người nhanh chóng tách ra tay kết thủ ấn, vũ khí của họ trôi lơ lửng giữa không trung, niệm xong khẩu quyết chỉ thấy trên thân kiếm của Thiên Dật bao phủ một màu xanh lá nhàn nhạt, hắc cư nhiên hệ kỹ Mộc hệ, bên kia Điền Thanh cây sáo trước mặt hắc làm trung tâm trào ra cỗ năng lượng to lớn là Thủy hệ. Hai thuộc tính này tương đối ôn hòa nhưng chỉ cần nhìn động tác tiếp theo của họ thì đạo lý này liền sai lệch. Chỉ thấy kiếm của Thiên Dật vươn ra hai nhánh cây mềm dẻo mà rắn chắc chứa nguồn huyền lực mà Thiên Dật truyền vào hóa thành từng đạo chiếc lá màu xanh nõn, sắc bén mà nhanh chuẩn bay qua Điền Thanh, Điền Thanh vung tay sáo ngọc xoay ba vòng tạo nên một cái khiên bằng nước màu u lam chắn trước mặt hắc, chặn hết đám lá cây kia công kích đến. Hai người cứ giằng co mãi đến gần hai canh giờ, hai bên kịch chiến đến bất phân thắng bại. Bên lời đài thứ hai tình trạng chiến đấu khác xa hoàn toàn, nói chính xác hơn là kẻ truy người trốn, Dạ Minh như hung thần ác sát vung kiếm trong tay đuổi theo nam tử phía trước khiến tên kia kêu khóc om sòm, chẳng phải là hắc yếu kém mà bởi vì Dạ Minh là một tên cuồng tu luyện, hắc thật hối hận chỉ vì một câu nói kia mà bị tên mặt lạnh này truy đuổi hại hắc chưa kịp thả ra huyền thú đã thua thảm như vậy rồi. Tên nam tử kia chỉ nói câu: "Người thật giống nữ nhân" đã khiến Dạ Minh truy sát như vậy rồi, mấy thí sinh phía sau liền rút ra bài học chớ chọc tên điên này, nếu không chết không được từ tể.

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 33: Mười vị trí đầu (2)

Qua vài lượt so tài thì Vân Lam liền tung người nhảy lên đài cao, đối thủ của nàng là một nam nhân xa lạ toàn thân vây kín áo choàng đen, chỉ lộ ra một đôi mắt ung đen láy có tia lam sắc lóe lên, tay áo dài rộng phát phát bay trước gió lộ ra âm lãnh, hắc giương mắt nhìn nàng rồi nhanh chóng cụp mặt xuống đất. Vân Lam chấp tay chào một cái rồi vung kiếm mà lên, huyền lực từ đan điền tràn ra thân kiếm, nàng nhanh như chớp lao đến nam tử kia, một chiêu chuẩn xác vun đến ngực nam tử kia, không hoa lệ không rườm rà. Nam tử kia tay như trào vồ tới hóa giải chiêu chiêu hiểm ác mang theo huyền lực của Vân Lam. Hai người đấu gần hơn trăm chiêu liền bức ra xa, tay hai người nhanh chóng kết ấn chú phức tạp, tay ấn ngày càng mau, mau đến người ta khó mà nhìn được. Vân Lam sắc mặt hơi trắng lượng huyền lực từ đan điền tràn ra tiêu hao vào chiêu thức kia hơn phân nửa. Phía sau nàng hiện lên một bảo đao đỏ thẫm trong suốt, kích thước cực kì to lớn, tay trái ngón trỏ giờ ra đọc khẩu quyết.

- Hòa Đại Thiên Đao! Tiến!

Theo tiếng quát của Vân Lam bảo đao trong suốt lấy tốc độ kinh người phóng về phía nam tử, thân đao nhanh chóng đổi thành một màu đỏ rực rỡ. Bên kia, nam tử cũng kịp kết thúc ấn kết chỉ thấy trong không khí dao động kịch liệt một luồng khí đen tràn ra từ tay hắc, tạo thành một trường kích dài mang theo hơi thở khủng bố, hướng Vân Lam mà lao thẳng đến. Trên đài quan sát thanh y lão giả hai mắt lóe lên kinh ngạc, cư nhiên cư nhiên là hắc ám chi thuật.

- Hắc La Kích! Đi!

Một tiếng quát trầm thấp từ miệng nam tử kia phát ra, hai kinh lực nặng nề va chạm trên không trung, ầm ầm nổ vang, xoát xoát chống lại nhau tạo ra tia lửa điện, không khí bị nén ép đến kịch liệt dao động, một trắng một đen trên lời đài đối mắt nhau mà đứng khi thể ngắt trời cao, đây chân chính là cuộc so tài của cường giả. Dân chúng dưới khán đài đều trợn to hai mắt mà theo dõi trận đấu, sợ rằng chỉ cần một cái chớp mắt sẽ bỏ lỡ thứ hấp dẫn. Đám Thanh Tiêu gất gao nhứ chặt mày nín thở chờ đợi kết quả, bộ dáng kia như thật sự là hắc chiến đấu chớ không phải nàng. Mà phía xa kia trên đỉnh cao gần đó một bóng dáng tím nhạt, nam tử có gương mặt tuyệt thế cũng đang nhìn chăm chăm vào thân ảnh bạch y xinh đẹp trên lời đài, bạch thần mím chặt, ánh mắt cũng lóe lên tia lo lắng.

Ầm ầm ùng, hàng loạt tiếng nổ vang lên, bốn viên tinh thạch xoát vài tiếng nứt ra thành từng đường dài rồi vỡ nát, kết giới ầm ầm sụp đổ, trong nháy mắt kinh lực đáng sợ kia tràn lan vào không khí đè ép mọi người hít thở không thông. Thấy tình hình không ổn thanh y lão giả liền giơ cao hai tay tạo ra một kết giới mới bao quanh lõi đài kia lại, lực lượng bị đè nén kia đánh vào kết giới từng đợt từng đợt, mặt thanh y lão giả tái nhợt, vung tay nhờ trợ giúp, đồng loạt tám vị lão đầu trên đài cũng vận huyền lực bổ khuyết vào kết giới kia. Mà trên lõi đài lúc này hỏa đại đao cùng hắc trường kích vẫn luôn đối đầu đang có xu hướng yếu đi, vũ kỹ qua hai nén hương liền tiêu hao hết huyền lực mà va chạm nhau rồi tan biến nhưng dư âm của nó quá mạnh mẽ trực tiếp đánh hai người ở thế đối đầu kia vào thành lõi đài. Một ngụm máu tươi phun ra Vân Lam sắc mặt nặng nề chống thân người đứng dậy, nội thương không nhẹ xem ra lực phù ngũ tạng bị chấn rung rồi. Nam tử hắc bào ôm ngực đứng lên lưng tựa vào vách lõi đài ổn định thân mình, đúng lúc này khăn trùm trên đầu hắc chợt rơi xuống lộ ra gương mặt tuấn mỹ, mày kiếm dày, mắt ung sắc bén có thần, mũi cao, môi hồng dày mỏng vừa phải, bộ dáng kia kết hợp với một thân hắc bào càng làm cho hắn thêm một phần bí ẩn. Sừng sốt, kinh ngạc xuất hiện trong mắt hắn, qua một khắc sau đó hắn liền nâng vạt áo bước đến chỗ Vân Lam, cách này năm bước thì dừng lại, môi mỏng giơ lên cực chất nhưng lời hắn nói ra làm toàn trường lặng ngắt:

- Hôm nay người đã thấy diện mạo của ta, sau này ta sẽ đi theo người, vị hôn thê này Độc Cô Hàn ta nhận định rồi.

Vân Lam hóa đá nàng có nghe lầm chẳng, cái gì mà thấy mặt hắn thì phải làm vị hôn thê của hắn, cái này là phụ trách, máu chó thật mà. Một bên nàng rồi rầm một bên đình cao kia lại là một bộ dáng âm lãnh, từ y nam tử nghiêng kẻ rãnh mà rít.

- Hào cho một cái Độc Cô Hàn dám ngang nhiên đòi nàng phụ trách, hừ bản cung không khiến người ném mùi đầu khổ thì sẽ không mang tên Hàn Liệt.

Dứt lời hắn vung lên tay áo biến mất vô tung, toàn trường phía khán đài đều ta nhìn người người nhìn ta, vị trọng tài ngủ gật kia cũng xám mặt rớt cục hắc phải nêu kết quả sao đây?

- Độc Cô Hàn ta chịu thua! Người chiến thắng là vị hôn thê của ta!

Độc Cô Hàn quay đầu hướng mọi người nói, rồi xoay người bước xuống đài.

- Người chiến thắng là Vân Lam!

Hô xong tên người chiến thắng vị trọng tài kia lại tiếp tục cái đức hạnh cũ mà ngủ gật. Vân Lam xuống đài nuốt hai viên đan dược trắng muốt vào miệng rồi ngồi xuống điều tức cơ thể. Qua một khắc nàng đứng dậy nâng bước đến chỗ Tuyết Dao, lúc này Tuyết Dao trông vô cùng mệt mỏi, nàng đứng là ăn không ít thiệt thòi nói ra cũng do tính lười biếng vận động của Tuyết Dao mà gây nên. Trong khi Vân Lam thi đấu nàng cũng lên đài đối thủ của Tuyết Dao có tu vi ngang nàng nhưng do hắn có huấn luyện về thân thể nên sức chịu đựng rất cao, hai người đánh nhau náo tung lõi đài nhưng vì cuộc đấu của Vân Lam quá đặc sắc nên mọi người cũng ít chú ý bên lõi đài này, qua bao phen nguy hiểm Tuyết Dao mới đập bay được đối thủ xuống, chính xác là đập bay bởi chiêu Phong Quyết mà Tuyết Dao vừa luyện từ Nghịch Thiên Đại Pháp, Vân Lam lắc đầu cái muội muội này có điểm rất giống nàng là khá cứng đầu nhất định phải đánh người ta thua chứ nhất định bản thân không được bại. Đưa cho nàng một viên đan dược rồi hai người liền yên lặng chờ lượt đấu cuối, lượt đấu này là của thí sinh được thăm trắng, người này không xa lạ với Vân Lam - Thanh Tiêu.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 34: Mười vị trí đầu (3)

Nhắc đến Thanh Tiêu thì phải cảm khái một tiếng hắn chính xác là may mắn đến chết tiệt, lần trước gặp Hắc Báo Mộng hắn không bị mộng cảnh vây huyễn vì bản thân hắn được phụ thân cùng ca ca hắn bảo hộ quá tốt nên trong tâm trí không có tâm ma cùng chấp niệm vì vậy mà tránh thoát một kiếp cứu được mọi người, mà hôm nay hắn là người duy nhất được thăm trắng, điểm đáng nói của vấn đề là cái đối thủ của hắn lại là một tên tu vi không thể khen tặng mấy vòng trước là đánh bại đánh bại vài cái mà giành chiến thắng, vì vậy chỉ sau một khắc mà Thanh Tiêu đã đánh cho tên kia thành đầu heo mà chẳng tốn hao đến huyền lực trong đan điền. Thanh y lão giả trên đài cao vuốt râu trầm ổn lên tiếng.

- Các vị hơn một tháng tranh tài nay cuộc thi toàn quốc đã đến lúc kết thúc, mà mười vị cường giả những anh tài của Thịnh Thiên ta cũng đã được tìm ra, nào mời mười vị bước lên đài cao.

Mười người bước lên đài Thanh y lão đầu vung tay ấn lên trụ đá, hào quang vàng óng quét qua người họ, trong tay liền nổi lên ấn kí hình song nguyệt, sau khi hào quang tan đi ấn kí kia cũng chậm rãi ẩn vào lòng bàn tay. Vân Lam khó hiểu nhìn chăm chăm vào tay mình, ấn kí này nàng không biết nó để làm gì a. Như nhìn ra được thắc mắc của nàng Thanh y lão giả cười nói.

- Đại lục Tranh Thanh ta có một loại ấn chú có niên đại cổ xưa gọi là Bảo Hồn chú, đây chính là ấn chú đó, nó có khả năng bảo trì hồn phách của người có ấn kí song nguyệt trong trăm ngày. Thứ này là một trong những phần lễ mà chúng ta cùng hoàng thượng tặng cho các người. Tốt lắm bây giờ mười vị cường giả mời các người theo lão đầu ta vào Hoàng cung điện thánh.

Vân Lam thông thả phát phát ồng tay áo gọi Nghiên Y cùng Lạc Nhi trên khán đài, rồi kéo tay Tuyết Dao xuống đài cao, sau khi dẫn dò hai người Nghiên Y và Lạc Nhi trở về Hoàng thành trước rồi mới theo Thanh y giả tiến vào truyền tông trận tại phủ thành chủ. Truyền tông trận có hình mái vòm tựa như một cánh cửa, phía trên có tám lỗ hồng hình tròn to bằng nắm tay trẻ con. Lúc này Thanh y lão đầu quét mắt nhìn một lượt qua mười người rồi nâng tay lấy ra tám tinh thạch có màu sắc khác nhau lấp vào tám lỗ hồng trên truyền tông trận. Tám tinh thạch sáng lên chuyển động vòng tròn trên cửa

teuyền tống, một tấm màn huyền cảnh bảy màu hiện ra, thanh y lão giả dẫn đầu bước vào, mười người phía sau cũng cất bước theo sau, Văn Lam thích thú đi trong đường hầm truyền tống bên trong như lọt vào máy dịch chuyển không gian từng thành trì làng mạc vụt qua trước mắt, sau nửa khắc bên kia cửa ra cũng sáng lên một loạt ánh sáng chói lóa. Mười một người rời khỏi truyền tống trận liền thấy có tám thái giám cùng ba quan ngũ phẩm xếp hàng đứng chờ, nhìn thấy thanh y lão giả liền cúi đầu chào.

- Cung nghênh Thanh trưởng lão, cùng mười vị cường giả, hoàng thượng chờ mọi người đã lâu, mời bên này.

Đoàn người lục đục theo sau tám thái giám qua hai cửa, mười các, tám lầu thì đến điện Nghị Chính, nơi mà hoàng đế châu triều mỗi ngày, không khí uy nghiêm toát ra từ điện làm hô hấp mọi người hơi ngưng trệ, sau ba tiếng hô của giám quan mười một người mới tiến vào Nghị Chính điện. Phía trên ghế rồng uy nghiêm là Thịnh Thiên đế, nhìn qua ông chỉ như bốn mươi tuổi, cơ thể cường tráng kết hợp với long bào vàng óng làm tăng thêm nét trực nghị mà một quân vương cần có. Nhưng giữa hai hàng lông mày lại dâng lên một cổ bi thương ưu phiền. Thanh trưởng lão chấp tay vái hoàng đế Lãnh Tinh một cái rồi tiến lên một bước nói:

- Hoàng thượng đây là mười vị cường giả năm nay của Thịnh Thiên quốc ta!

- Bái kiến hoàng thượng!

Mười người đồng loạt khụy một gối xuống hướng Lãnh Vô Hạ mà hô. Ở nơi cường giả vi tôn thì hoàng đế cũng phải kính họ ba phần sắc mặt, nên mười người họ hành bán lễ như vậy là đã cho hoàng đế mặt mũi rất lớn rồi.

- Mời đứng lên a, trăm thật vinh hạnh khi tuyển chọn ra được mười vị cường giả trên đại lục Tranh Thanh này. Người đầu đem lễ vật lên đây.

Lãnh Tinh khoát tay, mười cung nữ liền tiến vào điện trên tay mỗi người là một khay ngọc được phủ lớp vải đỏ rực. Mười cung nữ hành lễ với hoàng thượng rồi cúi người phúc thân với mười cường giả, tay nâng khay ngọc đến trước mặt họ. Mười người nâng tay vén lên vải đỏ, mắt Văn Lam sáng lóe lóe, ánh lên hai ngôi sao màu hoàng kim. Chỉ thấy dưới vải đỏ là một trương nhỏ đựng đầy minh châu to bằng quả trứng gà, ngoài ra còn mười tinh thạch thượng phẩm cùng hai tấm phiến mỏng như tờ giấy, có màu tím bất mắt, đây chính là hai tấm tứ tinh a, tứ tinh ở cái thế giới này như một thẻ tín dụng sức chứa là mười ngàn vạn hoàng kim hai cái là hai mươi ngàn vạn hoàng kim, tiền a. Văn Lam mừng rỡ mày liễu cong cong, trông hết sức đáng yêu. Đầu óc nàng xoay một vòng tính ra kho bạc của nàng lại được thêm vào nữa rồi.

- Bẩm hoàng thượng Văn tướng quân cầu kiến!

- Truyền.

Chu công công phúc người lui xuống, lát sau đi vào cùng với phụ thân Văn Chi, Tuyết Dao nháy nháy mắt nếu đây không phải đại diện của hoàng thượng đảm bảo nàng sẽ bay qua ôm phụ thân ngay.

- Thần mạo muội quấy rầy hoàng thượng, mong hoàng thượng trách phạt!

- Văn ái khanh mau đứng lên đi, trăm biết khanh nhớ thương nữ nhi đây cũng là tình phụ tử trong thiên hạ, trăm không trách khanh.

Lãnh Tinh nét mặt ưu thương thở dài khoát tay, hoàng nhi ông kiêu hãnh nhất giờ đây sự sống mong manh. Văn Chi cúi người tạ ơn sau đó tiến về hai nữ nhi mà ông nhớ thương nhất.

- Phụ thân khỏe!

Văn Lam sờ mũi cười nhẹ, tình phụ tử chỉ đơn giản một câu như vậy là đủ. Văn Chi vuốt nhẹ đầu nàng rồi cười nói:

- Lam nhi lại trưởng thành hơn rồi! Tàu hoàng thượng nữ nhi của thần cũng có chú ý hiểu biết về y dược không biết hoàng thượng có thể chuẩn cho nữ nhi thần xem bệnh cho tứ hoàng tử?

- Thật sao Văn tiểu thư?

Hoàng thượng trên long ý kích động đứng lên, giọng nói run run.

- Tàu hoàng thượng thần nữ chỉ hiểu sơ đôi chút!

Văn Lam không kiêu ngạo không siểm nịnh, lưu loát trả lời.

- Chuẩn, mau mau a đưa Văn tiểu thư đến điện của tứ hoàng nhi!

Truyền lệnh xong Tinh liền khẩn cấp bước xuống ngai vàng bộ dáng hấp tấp của ông không mất đi vẻ uy nghiêm của bậc đế vương, xem ra Lãnh Tiêu Dương thật sự không chịu được nữa rồi, hẳn tuy có bộ dáng không đứng đắn với hai tỷ muội nàng nhưng tâm tính hẳn thật sự không xấu. Cách đối nhân xử thế của hắn còn rất hợp lòng người, người này nếu để chết đi thật sự rất đáng tiếc. Văn Lam tăng nhanh tốc độ dưới chân, Lãnh Tinh cũng không đi kiệu mà trực tiếp vận kinh khí bay vút đi, xem bộ dáng thật sự rất lộ lạng. Đến Tiêu Dương điện của tứ hoàng tử, Văn Lam liền nhíu mày khó chịu trong viện này không khí thật ngột ngạt sức nức mùi thuốc, hỗn độn mà ngậy mùi, hoa cỏ nơi đây đều biến thành dược thảo.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 35: Cứu

Vân Lam đảo mắt vài vòng trong phòng rồi lập tức nói:

- Mau vén tất cả các màn che lên, mang lư hương này ra ngoài.

Cung nữ cùng thái y đứng ở kia đều sửng sốt. Phải biết rằng tình trạng hiện tại của tứ hoàng tử rất kì quái, trên người đã bắt đầu lở loét và ứ mủ triệu chứng này sẽ diễn ra nhanh hơn khi ánh sáng mặt trời chiếu vào cơ thể chính vì thế mà thái y viện mới hạ lệnh buông rèm cả đêm lẫn ngày như hiện nay. Trương thái y người phụ trách chăm sóc của Lãnh Tiêu Dương trong thời gian này nghe nàng nói vậy liền khinh thường, mở miệng:

- Vân tiểu thư có thể người là quán quân cuộc thi vừa rồi nhưng có lẽ người không hiểu về phương diện y lý này bằng hạ quan, hạ quan đã có hơn bốn mươi năm nghiên cứu y thuật, tứ hoàng tử rõ ràng là bị trúng độc, mà độc này lại không thể tiếp xúc với ánh sáng nếu không tình trạng của tứ hoàng tử càng trầm trọng thêm. Xem ra Vân tiểu thư cũng không chữa trị được bệnh tình của tứ hoàng tử, hạ quan khuyên người nên khiêm tốn lại.

Vân Lam xoay người đánh giá vị thái y kia, chỉ thấy lão ta cũng tầm hơn năm mươi tuổi bộ dáng thuộc loại sắc bén mà thâm trầm của kẻ xu nịnh, nàng ghét bỏ bĩu môi, rõ ràng lão cũng không có cách mà lại cứ huênh hoang bản thân.

- Trương thái y nói vậy là đang nghi ngờ y thuật của ta sao, vậy ông có nhìn ra tứ hoàng tử trúng độc gì sao?

- Chuyện này...

- Tứ hoàng tử trúng Sa Bì Thi độc, độc này sẽ khiến người trúng lở loét khắp người nhưng lúc trúng độc không có biểu hiện ra da thịt, chỉ khiến người trúng yếu ớt và hôn mê thôi. Nay tình trạng của tứ hoàng tử đã là rất nghiêm trọng rồi, nếu trong vòng bốn canh giờ tới không cứu được thì tứ hoàng tử sẽ mất mạng. Được rồi các người mau kéo tất cả các rèm cửa lên.

- Dạ.

Cung nữ phúc thân rồi nhanh chóng theo lời dặn của nàng mà làm, đem lư hương trong phòng đi, sau đó kéo rèm cửa lên. Lúc này nàng mới thấy tình trạng hiện tại của Lãnh Tiêu Dương, gương mặt ưu mỹ chắn chắn những đốm lở loét đầy nước vàng, tay chân khô quắt như xác chết nhưng bụng thì trương phình lên như có thai. Vân Lam nhanh chóng ngồi xuống mép giường, rút ngân châm trong tay áo ra, đâm vào huyết bách hải, huyết tử ô, trên đỉnh đầu đâm ba châm và một châm là trên bụng dưới cuốn rốn. Mớ lọ được ra nhét cho Lãnh Tiêu Dương một viên Bảo Mệnh đan. Hoàng thượng này giờ vẫn yên lặng đứng sang một bên, giờ mới Lén tiếng bất an hỏi thăm:

- Vân tiểu thư tứ hoàng nhi của trẫm cứu được không?

- Độc đã xâm nhập vào mệnh căn, nhưng bất quá không sao vẫn còn có thể cứu được, hoàng thượng yên tâm.

- Vân tiểu thư người có cần dược thảo gì cứ vào Dược Bảo hiên lấy, tính mệnh của Tiêu Dương trông cậy vào người. Tiểu An tử mau đi lấy chìa khoá Dược Bảo hiên cho Vân tiểu thư.

- Nô tài tuân lệnh!

Lát sau Tiểu An tử liền bưng khay vàng lên trên lớp vải đỏ là một chiếc chìa khoá vàng chạm tường vân, giao chìa khoá cho nàng xong hoàng thượng liền mời một thờ dài. Ông cũng không thể nán lại đây lâu, dù sao bên kia yến hội thiết đãi những người chiến thắng cũng cần ông lo, trong số đó vẫn có người của các gia tộc lớn.

Vân Lam cầm chìa khoá trong tay đầu suy nghĩ một chút rồi dặn dò cung nữ:

- Ta đi Dược Bảo hiên lấy dược thảo các người mau chóng chuẩn bị nước ấm cùng dục bồn để tứ hoàng tử ngâm dược.

Nói xong nàng nâng bước rời khỏi Tiêu Dương Các, theo sự chỉ dẫn của cung nữ nàng đã đến trước Dược Bảo hiên, bên ngoài Dược Bảo hiên có ba tầng thị vệ toàn là Ngự lâm vệ tu vi thất cấp, nàng cười nhẹ, tiến lên.

- Ta phụng mệnh hoàng thượng đến lấy dược thảo cứu tứ hoàng tử, đây là chìa khoá.

- Mời.

Ngự lâm vệ tách ra một con đường cho nàng vào, sau đó liền trở về vị trí lúc này, bộ dáng quy củ và tác phong nhanh nhẹn làm nàng cũng phải tán thưởng một phen. Nếu không làm thì đây là một trận pháp ngũ hành dùng để bảo vệ Dược Bảo hiên. Mở khoá cửa Dược Bảo hiên ra là một vùng tối đen, mất vài giây để nàng thích ứng với bóng tối này, qua một con đường hẹp nàng mới chính thức bước vào Dược Bảo hiên này, bên trong có rất nhiều kệ gỗ, tủ gỗ, trong không khí mùi thảo dược nhẹ nhàng thoảng qua quần quanh chớp mũi nàng. Hai mắt Vân Lam toả sáng, lần này không thừa cơ "mượn" nguồn dược thảo miễn phí này dùng thì thật đáng tiếc. Kéo ngăn tủ phía dưới là Bách Sâm ba trăm năm dược hiệu, cái này cần cho đan dược nàng luyện

ché để bỏ ngư tặng cho Lãnh Tiêu Dương, phải lấy! Bên này là Từ Đình Sương hứng trên Núi tuyết, cũng phải lấy, bên này, bên kia, chỗ đó... càng phải lấy a.

- Được rồi đủ rồi a.

Vân Lam vừa lòng rồi khỏi Dược Bảo hiên, tay chỉ cảm không tới sáu loại dược liệu. Bất quá bên trong Dược Bảo hiên lúc này thì... Giống như đạo tặc ở vùng Sơn Nam vừa tràn vào cướp bóc, Dược thảo quý hiếm đều sạch sạch sẽ sẽ hoa hoa lệ lệ bị nàng cầm đi hết.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 36: Hắc ám ở phía sau

Sau khi lấy xong dược liệu Vân Lam liền nói với Lãnh Vô Hạ nàng muốn dùng dược phòng trong cung để luyện đan, hoàng đế không nói hai lời liền đưa nàng đến dược phòng của Thái y viện. Vân Lam nhìn trời đo thời gian chỉ còn nửa canh giờ nữa Lãnh Tiêu Dương sẽ bị độc phát mà chết, nàng nếu đã xác định cứu hần thì phải mau ra tay thôi. Vân Lam nhắm mắt lại thở ra một hơi, sau khi mở ra đôi mắt hoa đào xinh đẹp thì bên trong chỉ còn lại một mảng yên tĩnh, tay xuất ra lò luyện đan thả một hoá cầu nóng rực xuống đáy lò, rồi nàng khống chế độ nóng của hoá cầu, lần lượt bỏ cái dược liệu bên bàn vào lò, nàng liền thả tinh thần lực vào bên trong quan sát tình trạng của dược liệu, qua chưa tới hai khắc trong lò luyện truyền ra một cỗ mùi thuốc nồng đậm, Vân Lam không đẩy nhanh tốc độ mà còn thả chậm lại, độ nóng cũng bảo trì. Một lát sau nắp đan lò bật ra một viên đan dược to bằng quả trứng gà bay ra. Vân Lam mí mắt giật giật, nàng có biến thái vậy sao, rõ ràng nàng đã bỏ ra bốn phần dược liệu nhằm luyện chế ra một viên duy nhất a, đáng ra nó phải nhỏ như đầu ngón tay cái chứ, tại làm sao a. Vân Lam chợt nheo mắt tay nắm lại một cái, một đám mây tĩnh điện từ trên trời cấp tốc lao xuống dập liên tục lên nóc nhà Thái y viện cùng lúc đó nàng với vẻ hung thần ác sát bước ra khỏi phòng. Từ trên nóc nhà lao xuống một bóng dáng, hay nói đúng hơn là đang trốn trời chết.

- Mỹ nhân bớt giận a, ta chỉ đùa chút thôi a.

Rầm rầm rầm mùi khét bốc lên.

- Ta sai rồi a.

Rầm rầm rầm vụn y phục bay là tả....

Sấm chớp tan biến, Vân Lam tiêu sái cầm bình đan dược bước đi, phía sau nàng là một vật thể đen ngòm run run dưới đất.

- Dạ, lời hần về ném xuống hầm băng cho bản cung.

- Tuân lệnh.

Góc tối một nam nhân mặt mày đen thui nghiêng răng ra lệnh, hay cho một Phụng Kinh Hồng dám đi phá rối người của bản cung.

Đem bình dược đến Tiêu Dương điện, Vân Lam một mạch vào thẳng nội phòng ra lệnh cho cung nữ uy dược cho Lãnh Tiêu Dương, nàng tuy có lòng tốt cứu người nhưng... hần không biết là bao lâu rồi không tắm a, nàng quả thật khẩu vị không nặng như vậy đâu, hần còn bốc mùi nữa cơ. Đan dược không thể đưa vào miệng Lãnh Tiêu Dương được rằng hần cắn quá chặt, cung nữ tây chân lại yếu đuối, loay hoay mãi cũng chẳng cho hần uống xong viên dược. Vân Lam xoa xoa trán, bước tới gần mép giường tay cong như trào, cách không vận khớp má hãm của hần, chỉ thấy rắc rắc hai tiếng miệng Lãnh Tiêu Dương đã mở ra, chính xác hơn là hoa lệ bị nàng tháo trật khớp. Đáng thương tứ hoàng tử trong hôn mê vẫn bị trúng đan.

Qua độ một chung trà, Vân Lam mới bảo cung nữ cầm theo lọ thuốc bột đem đổ vào đục bồn sôi sục bột khí cùng thảo dược mà nàng đã cho người chuẩn bị. Trên giường lúc này một làn khói tan tưởi lan truyền ra từ người Lãnh Tiêu Dương, làn khói màu lục u ám bốc lên rồi theo gió bay ra khỏi phòng, Lãnh Tiêu Dương như từ bùn chui ra, trên người từng mảng từng mảng dịch nhờn nhớp nhớp như bọn lưỡng cư ếch nhái.

- Đem tứ hoàng tử đi ngâm mình đi.

- Vâng.

Qua hai canh giờ sau, Lãnh Tiêu Dương đã hồi phục trở lại làn da không còn lở loét kinh khủng nữa, mà trở nên thêm mịn màng, nhưng hần vẫn còn hôn mê, cũng phải thôi suốt hơn nửa tháng bị gãy vỡ như vậy, đến người tu luyện còn chịu không nổi huống chi hần còn không ăn uống gì được. Bất quá lúc này trong Càn Thanh cung đang tiếp đón một khách nhân không mời mà đến. Thái Tử Tịnh Triều quốc Hạ Hầu Ân. Hần một thân cung trang vàng nhạt, theo một con rồng đang giương nanh múa vuốt, vô cùng uy vũ, gương mặt tuấn tú tao nhã nhưng khí tức trên người lại âm lãnh vô cùng. Con người này không đơn giản!

- Bản thái tử không mời mà ghé thăm mong quốc quân không chê trách.

- Không trách không trách, thái tử Tịnh Triều đến Thịnh Thiên không bao trước làm bản quốc không tiếp đón kịp thời còn mong thái tử không cười chê.



- Đương nhiên bản thái tử không dám a.

Ta một câu người một câu, hai người một hoàng đế một thái tử địa vị cao cao tại thượng lại nói với nhau những lời ẩn ý sâu xa, làm người nghe như lọt vào sương mù. Lãnh Tinh cũng không phải người nông cạn, trong lúc bốn quốc rồi ren hoàng tử của ông bị bệnh kì quái nguy kịch tới nơi mà thái tử Tịnh Triều lại có ý ghé thăm phía sau không có hắc ám mới là lạ đó. Quá nhiều cho một sự trùng hợp, Lâm Vệ quân đóng tại biên thành không hề gửi mật thư cho ông chứng tỏ thái tử Tịnh Triều đã đến Thịnh Thiên từ sớm nhưng đến hôm nay hắc ám mới đến, xem ra bên trong lại có một hồi âm mưu đây. Hắc ám ở phía sau a.

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 37: Linh mạch thức tỉnh, bạo phát thăng cấp liên hoàn

Dự yển khoản đãi của hoàng đế xong ai cũng mệt mỏi, Táp Nhận lời kéo đám Thanh Tiêu trở về phủ tướng quân theo chân Vân Lam trở về. Cả đám người ngoài Vân Lam ai cũng từ các thành trì phụ cận mà đến nên nếu lên đường về sẽ mất thời gian ít nhất là hai ngày mới về đến nhà. Nếu vậy sẽ mệt chết a, bất quá Vân Lam nằng trước giờ chưa bạc đãi chiến hữu bao giờ vì thế mà đề nghị cả nhóm trở về phủ. Tuyệt Dao đang an an ổn ổn dựa vào lòng nằng mà ngủ. Xe ngựa lác lác làm nằng cũng mệt mỏi mà thiếp đi. Qua một khắc xe ngựa rốt cục cũng dừng lại, phu xe hô một tiếng:

- Đến rồi a!

Cả nhóm người giật mình tỉnh giấc, lật đật nhảy xuống xe, Tuyệt Dao ngáp một cái rồi xoa xoa đôi mắt nhem nhèm buồn ngủ rồi bước xuống xe ngựa, trời tối đen như mực lúc này ngoài phủ tướng quân chỉ có hai thị vệ canh cửa bộ dáng nghiêm cẩn như người lính trong quân doanh, làm Vân Lam phải tấm tắc khen. Thị vệ nhìn thấy hai nàng liền cúi đầu hô:

- Đại tiểu thư, nhị tiểu thư đã về!

- Ân hai người vất vả rồi!

Thị vệ nghe vậy hơi sững sốt nhưng rồi lại thấy nhiều hơn là cảm động, họ là hộ vệ có trách nhiệm bảo vệ cửa phủ trước giờ chưa có ai nói với họ một câu "vất vả rồi" tuy tướng quân có khách lệ nhưng quả thật không thể thâm tình như tiểu thư vậy.

- Tiểu thư thuộc hạ không vất vả! Đây là trách nhiệm của thuộc hạ!

- Tốt lắm ta vào trước!

- Nhị vị tiểu thư đi thông thả!

Vân Lam trực tiếp gọi quản gia đến nhờ sắp xếp cho nhóm Táp Nhận xong thì nàng liền trở về phòng nhanh chóng tắm rửa rồi tiến vào trạng thái tu luyện hôm nay khi thi đấu trong đàn điền nằng ân ân có rục rịch bất quá chỉ là rất nhỏ nằng cũng không để tâm nhưng vừa rồi trong quá trình luyện đàn thi cảm giác lại lớn hơn.

Lúc này bên trong đàn điền của nàng là một mớ hỗn độn bên trong xuất hiện một cột lốc xoáy huyền khí nó ban đầu chỉ va vào hải căn của nàng nhưng dần dần lại trở nên lớn hơn giống như một cột xoáy như bão cát. Vân Lam cả kinh nhìn tình trạng trong cơ thể bất ổn như vậy thật là lần đầu nàng gặp phải, hít sâu một hơi nàng dồn hết huyền khí ở linh mạch vào đàn điền nhằm giảm bớt độ xoáy của cột huyền khí bên trong bất quá không như nàng mong muốn, cột xoáy càng ngày càng lớn lên nó tự hút huyền khí từ linh mạch của nàng và cả trong không khí ào ạt kéo vào trung tâm lốc xoáy. Mồ hôi chảy dài trên mặt, Vân Lam cắn răng nhìn xuống cảm giác muốn phun ra ngụm máu nơi cổ họng, lúc này nàng chợt nghe một tiếng cạch cạch rúc rúc trong một trăm lẻ tám đường linh mạch của nàng đang phát ra nhiều âm thanh kì quái, giống như có thứ gì đó vừa bị nứt muốn phá tan ra... Không! Nếu phá tan ra thì linh mạch của nàng không phải sẽ bị phế sao. Trong khi nàng kìm nén mức độ nứt toát của linh mạch thì bụp một tiếng đồng loạt một trăm lẻ tám đường linh mạch của nàng liền vỡ tan như bóng nước, cảm giác đau nhứt tận trong tim làm nàng ngã thẳng xuống sàn môi mím chặt cổ không phát ra tiếng rên, nàng không muốn kinh động mọi người. Cột huyền khí bên trong không còn sự cản trở của nàng liền dừng mãnh tiến vào linh mạch của nàng mà tàn phá, huyền khí đi qua nơi nào thì nơi đó như bị nghiền nát đau đớn đến muốn ngất đi, nhưng Vân Lam cắn lưỡi cố giữ bản thân tỉnh táo.

Cứ như vậy qua một canh giờ linh mạch của nàng dưới sự tàn phá ngang ngược của luồng huyền khí bí ẩn đấy mà được mở rộng ra gấp tám lần lúc ban đầu, một đường linh mạch bí ẩn đầu đó trong cơ thể nàng cũng được mở ra. Linh mạch thức tỉnh! Vân Lam mơ to mắt nàng không làm đi, đường linh mạch kia nàng từng nghĩ nó là một đường linh mạch phế, bởi vì không cách nào có thể đã thông được. Hôm nay nó lại mở ra dưới tác động của cột huyền khí bạo ngược bên trong đàn điền, xem ra đường linh mạch này thích bị ngược đãi a. Khoan đã không tốt! Vân Lam bất chấp thân thể đau đớn vô cùng mà phóng nhanh ra khỏi phòng dưới chân không ngừng sử dụng Mê Tung bộ chạy khỏi thành vào một khu rừng thì nàng mới dừng lại. Oanh oanh oanh ba đạo sấm chớp đánh lên người nàng, đám mây đen cấp tốc bay tới hưng phấn mà bỏ xuống sấm chớp liên hồi, mười hai đạo, hai mươi đạo, ba mươi hai đạo, bốn mươi chín đạo.....

Vân Lam lúc này nằm bệt dưới đất, xung quanh nàng có rất nhiều lỗ sâu hoắm do sấm sét tạo nên, mặt đất cháy đen, mà cơ thể nàng lúc này lại chặt vật không nở nhìn, y phục rách nát, cả người lem luot, lúc này bỗng nhiên một tia sáng trắng tràn ra khỏi cơ thể nàng, bao bọc Vân Lam lại, vết cháy do sét

đánh trúng lấy tốc độ mắt thường nhìn thấy mà từ từ bong ra rồi trở nên trơn mịn, vàng sáng nhu hoà giống như từ trong cái ô ẩm áp của mẹ đang xoa dịu từng nơi trong cơ thể nàng, chữa trị từng tắc đa thịt bị cháy xém của nàng. Lúc này ở một nơi u ám hắc Lân từng ánh hoà điểm nóng rực một nữ nhân nhìn không rõ mặt đang ngồi thiền đột ngột mơ to mắt, một giọt nước mắt lăn dài trên má, môi run run, nội tâm là sự sung sướng và kích động!

Lại nói sau khi vàng sáng trắng kia tan đi thì thân Amherst Vân Lam hiện ra, bất quá lúc này nàng đã có sự khác biệt rất lớn, khoé mắt bên trái không biết lúc nào đã có một hoa văn hình tường vân màu hoàng kim, giữa mi tâm của nàng lại là một đoá phượng vĩ đỏ rực và ánh lên ánh sáng mị hoặc, mê người. Nhưng nàng còn không có chú ý đến đâu lúc này nàng đang cao hứng đến phát điên a. Bên trong đan điền của nàng lúc đầu là một mảnh hoàng hải mông lung nhưng lúc này nó đã đặc quánh lại bên trong hiện lên một viên ngọc hình thoi màu trắng, nhưng đây cũng không mang lại khiếp sợ cho nàng mà chính là dị năng của nàng bất chợt đã thăng cấp và mở ra thêm vài cái dị năng mới, phong, ám, quang dị năng biến đi từ ngũ hành đã xuất hiện đầy đủ trên người nàng. Trong không gian linh thú Tiểu Hoàng và Phong Lang đã tự động đi ra ngoài vàng sáng thăng cấp theo đó bao phủ lên người bọn chúng, Phong Lang từ thần thú cấp 4 thăng lên thần thú cấp 8, Tiểu Hoàng cũng thăng lên thần thú cấp 9. Còn Vân Lam kia thì... từ Thiên Huyền trung phẩm tứ giai thăng đến Thiên Huyền thượng phẩm thất giai, thăng đúng một cấp ba giai, còn oanh động hơn lần khế ước Tiểu Hoàng cùng Phong Lang. Lấy lại tinh thần Vân Lam liền thu hồi hai linh thú, rồi nhanh chóng rời khỏi khu rừng. Chân nàng vừa rời khỏi thì có hai lão nhân cười phi hành thứ đáp xuống nơi vừa rồi Vân Lam đứng, lão già một thân y phục thanh sắc cúi người xoa xoa lớp đất bị cháy đen kia rồi nói:

- Thịnh Thiên này vừa có người thăng cấp oanh động như vậy, xem ra không đơn giản a.

- Đúng vậy không chừng là cao thủ của gia tộc lãnh đời đi!

Nói xong hai người lại cười phi hành thứ bay đi, bất quá nếu họ biết cái cao thủ trong miệng họ vừa nói chỉ là một thiếu nữ chưa tới hai mươi không biết họ có biểu tình ra sao đây?

Vân Lam trở về phòng liền đóng cửa lại leo lên giường trở vào trạng thái vong ngã, các dị năng vừa được thức tỉnh của nàng còn chưa có ổn định, nàng còn cần dùng khẩu pháp của Nghịch Thiên Tàn Lục tiến hành tu luyện bước đầu đã. Qua hai tháng thời gian nàng chưa chạm vào Tàn Lục rồi, Nghịch Thiên Tàn Lục này chỉ khi nàng thăng cấp dị năng hay huyền lực thì mới có thể mở ra trang tiếp theo, kiếp trước nàng chỉ mới xem được ba trang đầu mà thôi, trong mấy năm đến dị thể này nàng cũng chỉ xem được đến trang thứ sáu, như thế cũng đủ biết Tàn Lục này cầu tu vì cao đến mức nào. Vân Lam nàng đôi khi cũng tự hỏi tại sao nàng lại đến dị thể này mà đem theo được Tàn Lục, tại sao ban đầu trong giấc mơ của nàng vẫn luôn có bóng dáng hai người vẫy tay với nàng. Có rất nhiều câu hỏi nhưng không có câu trả lời thích đáng, nàng liền lắc đầu đem nghĩ vẩn chôn sâu, bí mật nào rồi cũng sẽ lộ ra thôi thời gian là chìa khoá mở ra cánh cửa sự thật, có một số việc nàng cần có năng lực kinh người mới có thể tìm hiểu. Tay lật tàn lục đến trang thứ bảy, bên trong hiện lên năm dòng khẩu quyết, Vân Lam đọc qua vài lần rồi đóng trang sách đem Tàn Lục bỏ vào không gian. Hít sâu một hơi, nàng nhắm mắt thả thần thức vào đan điền, lúc này nó là một không gian đặc quánh chứa đầy huyền lực bất quá lơ mơ vẫn thấy được có sáu màu sắc lộn vờn quanh hoàng hải của nàng ánh sáng mạnh yếu khác nhau mà màu tím tượng trưng cho dị năng lôi hệ và màu đỏ của hỏa hệ là nồng đậm nhất, nó vừa trải qua bốn mươi chín đạo thiên phạt vì thế mà từ Cực cảnh tứ giai thăng đến Cực cảnh lục giai. Dị năng có phân cấp bậc rất khác so với huyền lực từ lúc sinh ra cơ thể mang dị năng thì đã cơ bản ở cấp Sơ cảnh, cấp Sơ cảnh có tất cả ba bậc sơ giai, trung giai và thượng giai, lúc này dị năng già có thể ngưng tụ dị năng của bản thân thành dạng khí và lưu trữ ở đan hải phía trong đan điền. Tiếp sau Sơ cảnh là Minh cảnh, cảnh giới này cũng chia làm ba giai, dị năng trong đan hải sẽ tụ lại thành một khối liên kết khi dị năng già bước vào trung giai sẽ ngưng tụ nguyên tố bẩm sinh của mình ra ngoài. Sau Minh cảnh là Cực cảnh, cảnh giới này có bốn giai từ sơ giai đến trung giai muốn thăng cấp phải trải qua bảy đạo lôi quang, từ trung giai đến thượng giai trải qua ba hai mươi một đạo và từ thượng giai đến đỉnh giai là ba mươi hai đạo. Bất quá Vân Lam của chúng ta trong lúc đó thức tỉnh linh mạch trong cơ thể nên phải thừa nhận đến bốn mươi chín đạo. Trên Cực cảnh là Kỳ Môn cảnh, Lam Tinh cảnh, Thiên Anh cảnh, Thánh Linh cảnh, Thần cảnh. Nhưng càng Lên cao càng khó thăng cấp vì vậy nên các cường giả dị năng đều chỉ ở Thiên Anh cảnh mà thôi, nhưng họ cũng phải là trăm tuổi mới có được cấp bậc đó. Vân Lam năm nay chỉ mới mười bảy nhưng đã ở đỉnh giai của Cực cảnh, năng lực này không phải ai cũng có thể có được.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 38: Đến học viện Thiên Dục

Từ ngày tứ hoàng tử tỉnh lại tới nay đã một tháng, Lãnh Tiêu Dương bình phục rất nhanh mới vừa nằm liệt giường mấy hôm trước thì mấy hôm sau lại sinh long hoạt hổ chạy khắp nơi rồi. Thái tử Hạ Hầu Ân của Tịnh Trêu đành hậm hực rời khỏi Thịnh Thiên, ngoài ra nữ nhi của Lam Thượng thư lại bỗng nhiên treo cổ tự vẫn vài ngày sau đó. Bá tánh trong Đế Đô cũng có dịp bát quái một phen. Trong Tướng quân phủ nhóm người Thanh Tiêu, Dạ Minh cùng Cảnh Thiên Dật đều lên đường trở về gia tộc còn Táp Nhận không có chỗ đi nên đã ở lại phủ tướng quân còn khăng khăng đòi nhận Vân Lam cùng Tuyệt Dao làm muội tử làm mẫu thân hai nàng dớ khóc dờ cười, tưởng tượng xem một buổi sớm khi lão nãi nãi đi dạo thì Táp Nhận sẽ chạy ra hộ tống bà, chọc cho lão nãi nãi phì cười mới thôi, còn với lão gia gia càng quá đáng hơn, lúc nào mà phủ tướng quân vắng bóng lão cha nàng hẳn liền cùng lão gia gia mua rượu về so tấu lượng, một lần uống đến năm mươi vỏ Nữ nhi hồng, hai người say đến ba ngày mới tỉnh. Còn phía phụ thân Vân Chi của nàng còn kinh khủng hơn miễn rảnh rảnh là gọi Táp Nhận cùng so quyền cước, hai người có hôm hăng hái quá làm sập một toà lương đình và một khoảng hoa mẫu đơn của mẫu thân nàng. Sau đó đương nhiên là bị mẫu thân phạt trồng chuối hết ba canh giờ đã vậy còn phải dọn dẹp chiến trường của họ, bất quá hai người họ lại tìm được chỗ so đầu mới chính là trong rừng trúc nên bây giờ phủ tướng quân tương đối yên tĩnh.

Ám Dạ Cung...

- Chủ nhân bên kia vừa đem tin bảo người trở về gia tộc một chuyện.

Nam nhân toàn thân đen nhánh nhưng có gương mặt trẻ con chính là Hạo Kinh mà nhóm người Vân Lam gặp tại lầu lần trước lúc này bộ dáng hần

không còn về cột nhà khi đó mà là một thân khí độ trầm ổn chính chắn, nghiêm chỉnh cúi đầu bảm báo cho nam nhân đang nhắm mắt dưỡng thần trên ghế, một bộ áo bào hắc sắc thêu chỉ bạc, cùng nốt chu sa nơi khoe mắt càng tăng thêm sự thần bí, gương mặt góc cạnh tuấn mĩ làm điền đảo chứng sinh - chính là Âm Dạ Thiên Vương của Âm Dạ Cung.

- Máy lão già kia lại rục rịch muốn bản cung thú mấy nữ nhi nhà máy lão sao?

- Ngoài ra còn có việc trở lại học viện Lam Dục!

Hàn Liệt vuốt cằm hí hóp đôi từ mâu của mình, học viện Lam Dục, a nàng chẳng phải cũng sẽ đi sao, tốt!

- Được rồi báo tin cho đám lão bất tử kia biết hai ngày sau bản cung sẽ về!

- Vâng.

.....

Phi Tinh Cung, một bóng dáng xinh đẹp đang dựa lưng trên ghế bên trái nàng là một chàng y nữ tử đang đùa giỡn với một nam tử hắc y sắc mặt của hắn đang rồi rầm khi đỏ khi trắng, cổ họng nghẹn ứ không thốt ra một câu, đành phải đem ánh mắt cầu cứu nhìn bạch y thiếu nữ đang nhàn nhã xem trò vui. Vân Lam ho nhẹ một cái rồi nói:

- Dao nhi được rồi đừng chọc Âm Thiên nữa, hắn vừa trở về từ Tịnh Trêu thôi, muội còn dọa hắn nữa thì hắn sẽ trốn đi luôn a!

- Được rồi vì cuộc sống nửa đời sau của muội muội sẽ không trêu hắn nữa.

Tuyết Dao bắt mắt nhìn nhìn Âm Thiên vài lần rồi mới buông tha hắn, trong Phi Tinh Cung ngoài Vân Lam ra thì Tuyết Dao thân thiết với Âm Thiên nhất sau đó là huynh muội Phi Ứng, Phi Yến. Bởi vì Âm Thiên là người đi theo Vân Lam sớm nhất lại chỉ lớn hơn Tuyết Dao có một tuổi vì thế mà hắn trở thành thanh mai trúc mã với Dao nhi, chịu sự giày vò của nàng nhưng chỉ là biểu tình sùng nịnh cùng bất đắc dĩ. Nếu Tuyết Dao thích Âm Thiên nàng cũng không nghĩ ngăn cản bởi vì nàng là người hiện đại nên suy nghĩ không cổ hủ như vậy, không quan niệm chuyện môn đăng hộ đối nhất là trong thế giới cường giả vì tôn này thì càng không quan trọng. Thân thể của Âm Thiên hai người các nàng không biết rõ, cũng không quan tâm vì với Vân Lam nàng đã nói nghi người sẽ không dùng người, dùng người sẽ không nghi người.

- Sắp tới chúng ta phải đến học viện Lam Dục ghi danh bản tiểu thư sẽ đem theo Phi Yến, Nghiên Y cùng Lạc Nhi còn chuyện trong Phi Tinh Cung phiền toái người cùng Phi Ứng lo lắng rồi, có việc cứ truyền tin cho ta!

- Vâng!

- A Thiên trong khi bản tiểu thư đi người nhất định phải hảo hảo làm việc a, còn có nhất định phải nhớ ta a!

Tuyết Dao nháy nháy cặp mắt đen láy của mình với Âm Thiên mà dặn dò làm mọi người trong Phi Tinh Cung đều co rút khoe miệng, Tiểu diện hồ ly lại thương nhớ Âm Thiên hộ pháp rồi.

- Về thôi!

Nghiên Y thân thể quý dị lóe lên bám sát sau lưng Vân Lam từ ngày tiểu thư đưa nàng tiến nhập Phi Tinh Cung thì nàng đã biết cuộc sống sau này của nàng sẽ không còn bóng tối nữa, mối thù kia của nàng cũng sẽ có cơ hội báo rồi, đại tiểu thư đã nói có thù tất báo mà phải dùng chính thực lực của mình mà báo thì mới thỏa mãn, đúng vậy, nàng sẽ dùng chính đôi tay của mình mà bóp chết kẻ thù. Lạc Nhi bên này cũng một cái ý nghĩ hai cái tiểu thư của nàng quả là cường giả muốn đứng bên người họ cần phải trở nên mạnh hơn nữa. Vân Lam không thể ngờ hành động hôm nay của nàng sau này lại đem đến cho bản thân hai cái cường giả trung thành tận tâm với nàng.

Mười ngày sau, hai chiếc xe ngựa từ phủ Tướng Quân chạy đi rồi để đồ phồn hoa mà hướng đến phía đông chạy tới. Vân Lam xoa trán nhắm mắt lại, lúc sáng các nàng đã sớm có thể lên đường nhưng bất quá nãy nãy cùng mẫu thân nàng khóc lóc sụt sùi rồi kéo dặn dò đến giờ tỵ mới có thể xong. Ai thật ảm áp, tình cảm gia đình bao giờ cũng ảm áp như vậy!

Xe ngựa lắc lư chạy trên đường qua một thôn trang các nàng liền thấy Thanh Tiêu đứng trên đường ôm một tay nãi to tướng sắc mặt như bánh bao ướt mưa, ỉu xìu cuối đầu. Vân Lam phát tay với Thanh Tiêu, xe thú dừng lại trước mặt hắn, Thanh Tiêu ngược mắt nhìn Vân Lam, mắt hắn hồng hồng như mới khóc.

- Vân Lam!

- Người làm sao mà ở đây không phải ở thành Thiên Tường sao?

- Ta...Ta bị...bỏ lại thôn trang rồi!

Thanh Tiêu lên xe thú, vừa ừ ừ kể lại chuyện của mình, hắn được hộ vệ trong gia tộc hộ tống đến học viện Thiên Dục, bắt quá vừa qua thôn trang này hắn liền bị bỏ rơi bởi biểu ca của hắn. Hắn có làm sai cái gì đâu a. Vân Lam cười nhạt, vỗ vỗ bả vai hắn rồi nói:

- Đứng trước lợi ích thì kẻ cả người thân cũng có thể thay lòng!



- Nhưng... hần là biểu ca ta a, hần còn hứa sẽ bảo vệ ta!

Thanh Tiêu uất ức xoắn xuýt góc áo, chẳng phải hai người họ rất thân thiết sao, biểu ca làm sao có thể bỏ mặc hần như vậy.

- Thôi được rồi đừng buồn nữa, ngày mai chúng ta sẽ đến thành Mặc Nguyệt, Cảnh Thiên Dật chắc chắn đang đợi chúng ta ở đó.

- Ân

.....

- Thiên Dật!

Thanh Tiêu hôm qua còn u oán hôm nay lại tràn đầy sinh khí ngồi bên ngoài xe thú, vừa vào thành Mặc Nguyệt hần vẫy tay với Thiên Dật đã sớm đợi ở trên đường.

- Thanh Tiêu, Vân Lam, Táp Nhận!

Cảnh Thiên Dật mỉm cười hướng xe thú của nàng đi tới. Hần đợi hạo lâu a.

- Đến phủ ta ở lại mai rồi lên đường được không?

- Tốt ta còn chưa thăm phủ của huynh đâu!

Vân Lam cười nhẹ nhàng sau đó lay tỉnh Tuyết Dao dậy. Cái cô nương này vài ngày qua cũng làm khó nàng rồi, trên xe ngựa không êm ái nên ngủ cũng không thoải mái.

- Tỷ tỷ sao vậy? Tới rồi sao?

- Ha ha muội đó chúng ta mới đi có năm ngày thôi làm sao tới được chứ!

- A còn chưa tới sao?

Tuyết Dao rì rì xuống xe ừ rừ tựa vào vai Lạc Nhi ngủ gật. Cảnh Thiên Dật cười khan, muội muội của Vân Lam thật đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 39: Náo loạn buổi ghi danh

Sáng sớm hôm sau, nhóm người Vân Lam lại lên đường theo hướng đông mà thúc xe thú chạy đi, giữa đường hội họp với Dạ Minh rồi vội vàng đi tiếp qua hơn mười ngày liền đặt chân đến Lam Dục thành. Lam Dục thành là thành trì không thuộc sự cai quản của tứ quốc mà độc lập đứng một phương. Vùng đất rộng lớn thuộc quyền của Thiên Dục học viện, tứ quốc chẳng những không gây khó dễ cho học viện mà còn lôi kéo thế lực của học viện, đua sao bao nhiêu nhân tài của tứ quốc đều tụ lại đây. Dù là hoàng đế đi nữa cũng phải dùng lễ mà đối đãi với viện trưởng học viện Thiên Dục. Vân Lam bước xuống xe, ngược mắt trông lên cổng thành uy vũ đang mở to cửa hai bên là tám người lính canh, vũ khí sáng loáng ánh lên u quang, hạo vũ khí a.

- Dừng lại, muốn vào thành phải nộp phí!

Một tên lính gác nâng đại chùy to lớn bước tới trước mặt đám người Vân Lam mà chặn đường.

- Chúng ta phải nộp bao nhiêu?

- Hai mươi kim tệ!

Bảy tên lính còn lại hai mắt sáng rỡ nhìn sang, trong mắt hiện lên ánh sáng tham lam. Vân Lam nhíu mày cái này có phải là cướp hay không a, một kim tệ bằng một ngàn đồng vàng, một đồng vàng bằng một trăm đồng bạc, một đồng bạc bằng một trăm tiền đồng, một gia đình bình thường một năm chỉ tiêu ba kim tệ là cùng, vậy mà tên lính canh này lại đòi nàng hai mươi kim tệ?

- Này người là cường đạo sao? Hai mươi kim tệ? Công phu sư tử ngoạm của ngươi cũng thật lớn đi!

Thanh Tiêu chỉ vào tên lính kia mà rống lớn, gia tộc nhà hần có một chi chịu trách nhiệm là thương nhân, làm sao mà hần không biết mách khoé của bọn lính canh công này được. Bọn hần chuyên chọn đoàn thương buôn hay người tứ phương lịch luyện đến đây mà ra tay thu phí cao ngắt ngưỡng.

- Một nộp phí vào thành, hai rút khỏi đây. Các ngươi tự mình lựa chọn đi.

Tên lính kia vun đại chùy xuống đất, mặt hướng lên khiêu khích nhìn đám người Vân Lam, như chắc chắn các nàng sẽ bỏ hai mươi kim tệ ra vậy.

- Được, tỷ tỷ đã dạy ta, không khiếm tốn được thì phải cuồng ngạo, không vào được bằng quy củ thì đường đường chính chính phá cửa đi vào.

Tuyết Dao mắt hạnh nhếch lên, tỷ tỷ nàng đã vài ngày chưa được chợp mắt rồi, muốn vào thành sớm một chút để người có thời gian nghỉ ngơi nhiều một chút, không ngờ cái tên lính này lại khó nhai như vậy, phiền phức nha, hôm nay ta không đánh cho các người kêu cha gọi mẹ thì bản cô nương sẽ không còn là Tiểu diện hồ ly lừng lẫy kia nữa.

Hai đạo phong nhận sắc bén từ tay Tuyết Dao phóng tới tên lính kia, hần liền nâng đại chùy lên đánh tan công kích của nàng. Hai người quần lấy nhau đánh đến bất diệc nhật hồ, qua hai khắc sau, Tuyết Dao thoả mãn duỗi thẳng tay chân, vỗ vỗ bụi trên vạt áo đi đến chỗ Vân Lam, nhìn lại tên lính vừa rồi bây giờ mặt hần sưng như đầu heo, thiết chùy lấy làm tự hào nhất của hắn đã bị gãy đôi nằm trên đất, thân thể cường tráng bị đánh đến biến dạng quần áo rách mướp như hành khát, bảy người còn lại trừng lớn mắt, tên thủ lĩnh bị đánh kia là võ giả Hoàng cấp cấp năm tương đương với ma pháp sư Thiên Huyền cấp hai, bình thường họ vẫn ức hiếp thương gia cùng lễ khách như vậy nhưng hôm nay họ thấy gì họ thấy hắn ta bị đánh đến biến dạng, ực họ xem ra đã đá vào thiết bản rồi.

- Vậy chúng ta vào được chưa?

- Được, được.

Đám lính canh còn lại run run người mở rộng cửa thành thỉnh tôn đại thần đi mau một chút, đám người Vân Lam cũng không khách khí lôi kéo nhau bước vào Lam Dục thành, tên lính bị thương được đám lính canh đỡ đứng lên lau mặt một cái rồi phun một bãi nước bọt, chửi tục:

- Hừ tiện nhân, lão tử đi bẩm báo Cơ công tử xem bọn họ còn phách lối được trong Lam Dục thành không?

- Đường Bác huynh đi thật đó hả?

- Hừ các người cứ ở đây chú ý tình hình, lão tử đi ngay về ngay.

Nói xong Đường Bác tập tễnh xoay người hướng toà đình viện xa hoa chỉ trông thấy nóc ở xa xa mà đi. Đám lính phía sau chỉ lộ ra nụ cười bỉ ổi đáng khinh rồi trở lại nhiệm vụ gác cổng thành, trong đầu tự mình YY vài lần cách hành hạ đám người Vân Lam.

Lúc này đám người Vân Lam đã thuê được phòng trọ trong khách sạn Lam Dục lớn nhất thành, họ thật may mắn những căn phòng cuối cùng vừa vặn được họ nhanh chân tới thuê sạch, làm đám người chậm chân chỉ còn tức đến giậm chân thôi.

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thê Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 40: Náo loạn buổi ghi danh (2)

Chiều hôm đó, Vân Lam cùng bọn Thanh Tiêu đi dạo phố tìm mua thêm một chút dược liệu để Vân Lam luyện dược, đúng lúc nàng đang xem trái cây tươi bên quán hàng rong bên đường, thì có một đám người tiến đến vây bọn họ lại. Vân Lam nâng mắt nhận ra trong đám người này có tên lính mà Tuyết Dao đánh khi sáng, nàng liền biết hắn kéo đồng bọn tới trả thù đây mà, đúng kiểu tiểu nhân vật phụ trong truyền thuyết.

- Đây chính là đám người mà ngươi nói sao?

- Vâng, đúng là bọn họ.

Đường Bác chân chó lên tiếng trả lời một nam tử mặc trường sam lam sắc phía trên y phục thêu hoa văn tường vân cùng giao long giương nanh múa vuốt, gương mặt tuấn mĩ âm nhu, cùng giọng nói tà mị kia hết sức câu hồn, bất quá khí chất quanh thân hắn vô cùng quý dị, sau khi nghe Đường Bác thêm nắm đậm muối tổ cáo hắn liền hứng thú đi tới đây xem đám người không nề mặt hắn ra gì thì hứng thú ấy càng nồng đậm hơn, nữ nhân tay cầm quả táo xanh kia một thân lam y thanh tú, gương mặt tròn nhắn mịn màng, đặc biệt là đôi mắt hoa đào hút hồn người kia, thật đẹp, đẹp đến hắn muốn chiếm giữ.

- Nay ngươi thu lại ánh mắt ghê tởm đó lại đi, tỷ tỷ ta chứ có phải đồ ăn đâu mà ngươi lại nhìn như vậy, thật thiếu lễ phép!

Tuyết Dao hừ hừ hai tiếng tay trái cầm một xâu thịt nướng đưa qua cho Vân Lam.

- Tỷ tỷ thịt này rất không tồi nha, người mau ăn thử đi.

Cơ Phong đưa mắt nhìn Tuyết Dao liền không dời ánh mắt đi chỗ khác, miệng run rẩy lợi hại.

- Dao nhi!

Tuyết Dao giật mình liếc mắt nhìn sang, khó hiểu nhìn Cơ Phong, hình như nàng và hắn không quen biết nha, tại sao hắn lại biết tên nàng còn tròn to mắt nhìn nàng như quái vật vậy?

- Đây ta và ngươi quen biết nhau sao?

- Muội không nhận ra huynh?

Cơ Phong ủ rũ cúi mặt xuống, nàng không nhận ra hắn, nàng không nhận ra hắn...

- Cơ công tử người làm sao vậy? À tiện nhân này là người đánh ta đấy?

- Hừ nàng giáo huấn người chính là vinh hạnh của ngươi, ngươi còn đến cáo trạng, lần đi cho bản công tử!

- Dạ dạ thuộc hạ lạy.

Nói xong Đường Bác cùng nhóm binh lính đồng loạt chạy mất, Cơ công tử thật đáng sợ.

- Tỷ tỷ hắn làm sao vậy a?

- Tỷ không biết!

Tuyết Dao đưa mắt nhìn nhìn Cơ Phong càng nhìn càng cảm thấy kì quái hắn có vấn đề ở đâu sao? Cứ vẽ vòng tròn trên đất miệng run run lẩm bẩm một mình, chốc chốc lại liếc nhìn nàng, a hắn bệnh thật nặng nha.

- Dao nhi nàng không nhận ra ta sao?

- Ngươi là ai?

- Ta là tiểu Phong của nàng a.

- Ai, ngươi là cái tiểu Phong hay khóc nhè ở cạnh phủ tướng quân bốn năm trước?

Tuyết Dao miệng há thật to, nha cái nam hài nhỏ nhỏ thường bị đại ca hắn bắt nạt mà chạy qua tường nhà nàng trốn đây sao. Lớn lên rất khác a, cái này theo tỷ tỷ nói là dậy thì thành công đi. Vân Lam nhìn nhìn hắn lần nữa đúng là nếu hắn không nói nàng cũng không nhận ra tên tiểu tử ngày trước a, sáu năm trước nàng mười một tuổi, Tuyết Dao chín tuổi, lúc đó hai tỷ muội nàng còn chưa đến Trúc Thanh Am, hàng ngày tên tiểu tử này đều bị ca ca hắn đánh phải chui từ góc tường hồng sau hậu viện phủ nhà nàng mà trốn sang, lúc đầu hắn chỉ trốn trong gốc cây đào mà ngồi khóc, đến chạng vạng mới trở về phủ, sau này Tuyết Dao nghịch ngợm muốn trèo cây đào hái trái cây mới phát hiện hắn ngồi ở đó, tuy ban đầu hắn rất cứng miệng không chịu nói chuyện nhưng dần dần cũng làm quen với tỷ muội hai nàng, từ đó hắn thường xuyên trốn nhà chạy sang đây chơi với Dao nhi, hắn còn thân thiết gọi nàng một tiếng Lam tỷ tỷ, không ngờ năm đó hai tỷ muội nàng rời khỏi phủ không bao lâu cả nhà hắn cũng dọn đi mất, Tuyết Dao tiếc hận vị tiểu Phong bằng hữu của nàng đến hơn một năm mới quên đi sự có mặt của hắn, bây giờ gặp lại ở Lam Dục thành thế này nói không kích động là giả, vì thế Tuyết Dao liền nhào qua nắm ống tay áo của Cơ Phong vỗ vỗ ngực nói:

- Tiểu Phong cái tên đại ca gì đó của ngươi có ở đây sao?

- Có làm chi a?

- Mau dẫn ta đến gặp hắn, Tuyết Dao dạy dỗ hắn giúp ngươi, bao năm qua hắn khi dễ ngươi như vậy mà, đi!

Cơ Phong để mặc Tuyết Dao kéo góc áo mình, cười khê nói:

- Không cần, hắn, ta tự giải quyết được không cần Dao nhi ra sức nha.

- Ày được rồi. A ngươi xem đây là tỷ tỷ ta a.

Cơ Phong vuốt vuốt mũi hắn nhưng vừa rồi lại dám có chủ ý muốn chiếm giữ Lam tỷ tỷ, thật không lễ phép rồi.

- Lam tỷ tỷ, ngươi vẫn khỏe chứ?

- Ân ta khỏe lắm, mấy năm nay tiểu Phong ngươi cũng tốt lắm a.

- Ân vì thiên phú của ta cao nên được gia tộc xem trọng, cũng vì thế mà cuộc sống của ta cùng mẫu thân cũng rất tốt.

Vì để mẫu thân có địa vị ở Cơ gia hắn đã ngày đêm tu luyện, trốn vào Ám Ma lâm đại chiến với Ma thú để nâng cao sức chiến đấu, vào ngày hội gia tộc hắn đã đem cái ca ca con nhĩ đi nương mà phụ thân sủng nhất đánh bại, từ đó hai mẫu tử hắn mới được gia tộc chú ý rồi bồi dưỡng nên, nhưng hắn sẽ không quên những ngày tháng mà hai mẫu tử hắn bị nhĩ đi nương cùng đại ca nhục nhã, đánh mắng.

- Được rồi cũng không còn sớm nữa chúng ta phải về rồi, tiểu Phong ngày mai tại buổi ghi danh gặp lại.

- Tạm biệt.

.....Hôm sau.....

Tại học viện Thiên Dực người đến ghi danh chật như nêm cối, đám người Vân Lam vừa đến chính là cảnh tượng xếp hàng dài như không có điểm cuối này, tuy là có đến hơn hai mươi bàn phụ trách việc ghi danh này nhưng vẫn như cũ chen chúc như vậy. Vân Lam cũng xếp hàng ở phía sau, nàng nói bọn Tập Nhận chia ra từng người ở mỗi bàn để tránh việc chen lấn và chờ đợi, Tuyết Dao vừa này nhìn thấy Cơ Phong liền cùng hắn xếp chung một chỗ mà huyền thuyên, nha đầu kia đã lâu không gặp lại vị bằng hữu này nên nói nhiều đáng sợ. Không bao lâu liền đến lượt nàng ghi danh thì ở đầu xôn ra một nam nhân chen vào chỗ nàng ghi danh, hắn ta hất cằm nói:

- Dân đen hạ tiện tránh đường cho bản thiếu gia! Bản thiếu gia là Tiêu Vĩ cấp bậc thiên huyền trung phẩm tứ giai.

Nói xong hắn còn hất cằm lên với mọi người như đang nói mau ngưỡng mộ ta đi, mau nịnh nọt ta đi. Vân Lam bất đắc dĩ thở dài, đi đến đâu cũng gặp loại người ham hư vinh, ngạo mạn này, nàng đứng là bị ai nha. Lão giả ghi danh vuốt chòm râu một cái rồi liếc mắt nhìn Tiêu Vĩ, nhàn nhạt lên tiếng:

- Tiêu tử xuống cuối hàng xếp đi, lượt ghi danh này là của nha đầu kia.

- Đây lão đầu nàng cũng không có mở miệng bắt mẫn, người bảo bản thiếu gia xếp hàng làm gì, bản thiếu gia không có thời gian.

Bốp, lão giả vỗ bàn đứng lên, râu tóc lão dựng đứng lên.

- Tiêu tử ngươi không có thời gian thì mau rút về nhà đừng đứng đây kêu ngạo với lão tử. Mẹ nó người đầu ném tên tiêu tử này ra khỏi cửa học viện cho ta.

Dứt lời một đám đệ tử liền chạy ra, xách Tiêu Vĩ như xách gà ném ra cửa học viện, mọi người thấy được một cảnh này đều cười Tiêu Vĩ ngu xuẩn, lão giả kia đường đường là trưởng lão trong học viện Thiên Dực hắn đứng ra cần phải lấy lòng nào ngờ hắn đã mất chó nhìn người thấp thì thôi đi còn rống to với lão, xem xem không phải là bị người ta ném ra khỏi cửa hay sao, đúng là ngu xuẩn hết chỗ nói.

- Nha đầu người mau tới báo danh!

- Ô Vân Lam 18 tuổi Thiên huyền bát cấp bát giai!

Hít đồng loạt mọi người xếp hàng phía sau Vân Lam đều dùng ánh mắt nhìn quái vật nhìn nàng, Thiên huyền bát cấp bát giai cũng không có gì hiếm lạ nhưng nhìn xem ai trong số những người đó đều không phải là ba mươi tuổi đều không đạt đến còn nàng, mười tám tuổi đã đạt đến cảnh giới này vậy con đường tu luyện sau này của nàng sẽ không có giới hạn. Tu luyện giả khó khăn gặp phải lớn nhất chính là bình cảnh, vì vậy mới có những loại đan dược tăng tu vi ra đời để bù lại sự khiêm khuyết ấy, còn nàng với tuổi đời như vậy mà đã có một thân tu vi đáng ngưỡng mộ này đồng nghĩa với việc bình cảnh nàng gặp rất ít.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 41: Khảo hạch

Sau khi ghi danh xong Vân Lâm liền hội họp với đám người Tuyết Dao bước chân vào vòng khảo hạch thứ nhất. Danh mục khảo hạch của Lam Dực học viện là thử sức chịu đựng, mức độ tinh khiết của nguyên tố và thi đấu lời đài xếp hạng tân sinh tại học viện. Bảng tân sinh này chỉ dành cho người mới của học viện, vì vậy mà năm học sau tên của những người trên bảng tân sinh sẽ biến mất mà thay vào đó là tên của những người của năm sau, thứ tự xếp hạng trên bảng tân sinh sẽ quyết định thứ hạng lớp học, lão sư đứng lớp và tài nguyên mà người được học viện cung cấp, thứ hạng càng cao thì điều kiện phát triển của người càng cao và tốc độ cũng như cấp bậc của người cũng khác hơn so với người xếp sau người. Học viện Lam Dực ngoài bảng tân sinh còn có bảng thiên tài và bảng anh hùng dành cho học viên từ năm hai trở đi, bảng thiên tài có năm mươi danh mục, bảng anh hùng có hai trăm danh mục, vì vậy tài nguyên được cung cấp sẽ có sự khác biệt giữa hai bảng xếp hạng trên, người có tên trên bảng thiên tài đứng ở vị trí mười người đứng đầu một năm sẽ được nhận năm mươi tinh thể thượng phẩm của nguyên tố mà mình tu luyện kèm theo một trăm cao cấp tinh thể, có ba lần cơ hội vào tu luyện ở cấm địa học viện, được cấp lệnh bài vào Tầng Thứ Các đọc bí tịch mà không hạn chế thời hạn cuối cùng là được chọn lão sư đứng lớp của mình theo đó mười người tiếp theo sẽ bị giảm một phần mỗi thứ tài nguyên lại. Bảng anh hùng thì so kém hơn bảng thiên tài, hai mươi người đứng đầu, một năm người đó được nhận hai mươi tinh thể thượng phẩm cùng năm mươi tinh thể cao cấp, được vào Tầng Thứ Các ba tháng, tuy vậy họ có thể ra ngoài lịch lãm tham gia thi luyện thay cho việc vào tu luyện trong cấm địa. Nếu người có tên trên bảng anh hùng muốn thăng cấp bậc trên bảng anh hùng hay tham vọng có tên trên bảng thiên tài thì có thể thách đấu với người mà mình muốn thay thế vị trí đó.

Vân Lam đi theo đám người đến một đài đá lớn, được chế tác từ đá Thái Ất độ cứng rắn chỉ xếp sau đá kim cương mà thôi, đài cao hai trượng xây thành hình tròn với tám cột đá lớn ở mặt trên, có hai cầu thang đi lên được mài nhẵn phiếm bạch quang dưới ánh mặt trời, trên đài đặt hai tấm bia thật lớn màu đen dày gần năm tấc, một tấm bia trên đó mờ mờ có một vết nứt chừng một tấc rất nhỏ. Đây chính là danh mục khảo hạch đầu tiên của mọi người, theo thứ tự báo danh mà tiến lên đài, vận hết sức lực mà đâm vào một trong hai tấm bia trên đài, sau đó con số hiện lên trên tấm bia sẽ quyết định người đó có vượt qua khảo hạch hay không, ngưỡng an toàn mà một người có thể qua khảo hạch là ba trăm. Vân Lam nắm tay thành nắm rồi suy nghĩ, liệu nàng sẽ đạt con số bao nhiêu trên tấm bia đó thì nàng chợt hứng thú với câu nói mà thanh y nữ tử đứng cạnh nàng bát quái:

- Này các ngươi có thấy vết nứt trên tấm bia đá bên trái không?

- Có a, nhưng làm sao, nó có lai lịch gì sao?

Thanh y nữ tử liếc mắt xem thường nữ tử mới lên tiếng rồi hạ giọng nói với mọi người:

- Đương nhiên đây chính là vết tích mà thiên tài đứng đầu học viện hai năm trước lưu lại!

- Ngươi là nói thiên hạ đệ nhất mỹ nam Hàn Liệt sao?

- Coi như ngươi nắm bắt thông tin rất đúng.

Tiếng la hét của đám hoa si lớn lên, làm lão giả đứng trên đài phải nhíu mày, ánh mắt sắc bén quét qua làm tâm can của đám cô nương hoa âm nhộn nhạo như chìm vào hầm băng, tiếng thét ngưng bật. Sau đó lão mới cầm danh sách người tham gia khảo hạch lên rồi nói:

- Lão phu sẽ đọc tên từng người trong các ngươi lên đây khảo hạch, người có tên sẽ vận hết sức lực mình đâm vào tấm bia trên đây, ai dưới ba trăm sẽ bị đào thải. Người đầu tiên Hạo Hạo, Phúc Chi.

Hai người được gọi tên liền chia nhau lên đài theo hai hướng cầu thang, hai tấm bia đá tuy nhìn như được đặt cạnh nhau nhưng thực chất nó lại cách nhau đến một soải tay người trưởng thành, hai thí sinh nhanh chóng hoàn thành hạng mục khảo hạch của mình với con số an toàn lần lượt là Hạo Hạo 350, Phúc Chi nhìn như thư sinh ốm yếu nhiều bệnh nhưng lực đâm của cánh tay lên đến 480, lão giả liếc mắt nhìn Phúc Chi nhiều hơn vài lần rồi giờ búng danh sách lên tiếp tục gọi tên thí sinh lên khảo hạch, qua gần nửa canh giờ sau Vân Lam tưởng như sắp ngủ gật đến nơi thì nghe tên mình được gọi, nàng đưa mắt nhìn xung quanh ba nghìn người đến khảo hạch đã voi đi hơn ba trăm những người khảo hạch xong cũng đi khỏi gần hết nên quảng trường trở nên trống trải hơn lúc ban đầu, nàng thở ra một hơi rồi nhanh chân bước lên đài, khảo hạch chung với nàng chính là một nữ tử vận y phục màu tím thêu hoa văn hình hoa mẫu đơn, đôi lúc người chỉ là người qua đường trong cuộc đời của một ai đó nhưng họ lại cứ thích tìm phiền toái vào thân và người chính thức bị xem là kẻ địch của họ chỉ sau một cái liếc mắt, vâng chính là tình cảnh hiện tại của nàng, vị nữ tử kia sau khi liếc mắt nhìn nàng liền quăng một cái ánh mắt như lâm đại địch về phía nàng, ánh mắt ấy mang theo thâm thù đại hận giống như nàng cướp của nhà nàng ta, cường bức phu quân nhà nàng ta vậy, ách nàng vẫn là không có ham mê bất lương đó nha. Vân Lam thu lại ánh mắt sau đó thả lỏng tinh thần tập trung hết sức lực dồn vào tay trái định ra một quyền lên tấm bia thì tiếng ồ lên đầy kinh ngạc của mọi người vang lên, tò mò nàng đưa mắt nhìn qua thì thấy tấm bia trước mặt từ y nữ tử kia xuất hiện mộ đạo vết nứt chừng 1cm con số hiện lên là 920, về mặt nàng ta đặc ý đào dật hất cằm về phía Vân Lam mà khiêu khích, Vân Lam lắc lắc đầu lại một nữ nhân nào tàn ham hư vinh, nhắm mắt lại nàng tập trung tinh thần một lần nữa rồi ra quyền nhanh gọn vào tấm bia trước mặt, mọi thứ vẫn chưa có gì xảy ra con số vẫn chưa hiện lên, từ y nữ tử cười nhạt:

- Ha ha không có con số nào hiện lên có phải chứng tỏ ngươi là phế vật hay không a.

Nàng ta vừa dứt lời toàn trường liền lặng ngắt như tờ, bảng danh sách trên tay lão giả cũng rơi xuống phát ra thanh âm thanh thúy trên mặt đá Thái Ất, thấy biểu hiện bất thường của mọi người nàng ta liền xoay người nhìn sang tấm bia đá của Vân Lam, không nhìn còn tốt nhìn xong nàng ta liền hận không có một cái lỗ cho nàng chui vào, chỉ thấy trên tấm bia đá in hằn một dấu đầm tay lõm vào chừng hai tấc lấy đó làm trung tâm mà vô số vết nứt như mạng nhện chạy khắp mặt tấm bia đá, vụn đá rơi rải rác xung quanh, mà con số hiện lên kia còn khiến nàng ta muốn cắn lưỡi mình đi, 1800! Nàng ta (Vân Lam) là quái vật a, biểu ca năm đó cũng chỉ đạt 1250 điểm thôi a.

- Phi! Đây mà là phế vật hả, con mẹ nó nàng mà là phế vật vậy lão tử ta là cái gì còn thua cả phế vật sao?

Hàn Ngữ Yên cắn phần liếc nhìn Vân Lam rồi nhanh chóng phi thân trốn mất, trước khi đi nàng ta còn để lại một câu nói kinh điển của nữ phụ không lên nổi mặt bàn:

- Hừ ngươi chó vớ đực ý ta nhất định sẽ trở lại đánh bại ngươi.

Vân Lam lắc đầu thở dài, nàng kết oán rất nhanh a bất quá lần này nàng còn không biết khuê danh của nàng ta đâu.

- Tiểu muội tử ngươi đúng là trâu bò a.

- Táp Nhận huynh là đang khen Vân Lam hay là mắng muội ấy vậy?

Thanh Tiêu vỗ đầu Táp Nhận một cái rồi kêu, cái tên đàn này khen người rất khó nghe a.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 42: Khảo hạch 2

Vì thí sinh đồng đảo nên học viện Thiên Dực chia ba hạng mục thi đấu ra làm bảy ngày khác nhau, hai ngày đầu là hai hạng mục đơn giản nhất là thử sức

chịu đựng cùng mức độ tinh khiết của nguyên tố, năm ngày còn lại là thi đấu lôi đài, các thí sinh vượt qua hai hạng mục đầu sẽ được chia ra thi đấu lôi đài và xếp hạng trên bảng tân sinh. Hôm nay là ngày sẽ diễn ra hạng mục thứ hai, rất đơn giản thí sinh chỉ cần đặt tay lên thủy tinh cầu sau đó thả ra huyền lực màu sắc hiện lên cùng với mức độ tinh khiết cũng sẽ hiện lên, mức độ tinh khiết chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm và cực phẩm. Khác với hôm qua nơi diễn ra khảo hạch hạng mục thứ hai là ở quảng trường phía tây của học viện, sau ngày khảo hạch đầu tiên số thí sinh bị loại chỉ có hơn ba trăm người, đem so với hơn ba nghìn người tham gia khảo hạch thì như muối bỏ biển không đáng kể. Người chủ trì buổi khảo hạch hôm nay cũng là lão giả hôm qua nhưng có khác biệt là còn có thêm hai học viên của học viện đến hỗ trợ.

- Các thí sinh, đầu tiên lão phu chúc mừng các người đã vượt qua hạng mục đầu tiên trong kì khảo hạch ngày hôm qua, số người bị loại năm nay so với năm ngoái ít hơn rất nhiều cho thấy đại lục Tranh Vành chúng ta nhân tài xuất hiện lớp lớp, Trường Giang hậu lăng thời tiền lăng \* a là điều đáng mừng của đại lục, tiếp theo lão phu xin công bố hạng mục khảo hạch ngày hôm nay chính là mức độ tinh khiết của nguyên tố cùng với loại nguyên tố huyền lực mà mọi người tu luyện ai có độ tinh khiết cao hơn khả năng vượt qua khảo hạch sẽ cao hơn và năm nay học viện chỉ chọn học viên có độ tinh khiết nguyên tố thượng phẩm trở lên. Mọi người đã nắm rõ nguyên tắc rồi thì khảo hạch chính thức bắt đầu, người đầu tiên Văn Tuyết Dao.

( Trường Giang sóng sau xô sóng trước)

Tuyết Dao nghe tên nàng được gọi liền bước ra khỏi hàng tiến đến cái bàn đá lớn được đặt giữa quảng trường nơi mà lão giả cùng hai học viên đang đứng, trên bàn đặt một quả cầu thủy tinh to bằng quả bóng rổ dưới ánh sáng mặt trời mà lóe ra từng vòng sáng bảy màu xinh đẹp.

- Tiểu cô nương đặt tay lên quả cầu sau đó đem huyền lực truyền vào là được.

Tuyết Dao gật gật đầu sau đó đem hai tay đặt lên quả cầu, huyền lực theo tay nàng rót vào, quả cầu từ vô sắc trong suốt dần chuyển sang màu trắng ngà bên trong còn nổi lên từng vòng từng vòng lốc xoáy.

- Văn Tuyết Dao Phong hệ nguyên tố, mức độ tinh khiết là thượng phẩm, vượt qua!

Lão giả cao giọng tuyên bố, hai học viên ở phía sau thì một người chịu trách nhiệm ghi chép tên người vượt qua khảo hạch người còn lại có trách nhiệm gạch tên người bị loại, vì yêu cầu của học viện chỉ chọn người có mức độ tinh khiết nguyên tố từ thượng phẩm trở lên nên một canh giờ sau hơn hai nghìn người đã giảm xuống còn hơn một nghìn người, độ đào thải rất cao. Tiếp theo là đến lượt Văn Lam khảo hạch, lão giả chăm chú nhìn vào quả cầu nơi Văn Lam đặt tay lên màu sắc hiện lên trong quả cầu là màu lam, lão giả chuẩn bị tuyên bố kết quả thì màu sắc lại chuyển đổi sang màu đỏ rồi một lần nữa chuyển sang màu tím, lão giả triệt để im lặng cho đến khi một trong hai học viên gọi ông.

- Lão sư, lão sư người mau công bố kết quả.

- A, khu khu Văn Lam tam hệ nguyên tố, Hòa hệ mức độ tinh khiết cực phẩm, Băng hệ mức độ tinh khiết cực phẩm, Lôi hệ mức độ tinh khiết cực phẩm, thông qua!

Đầu năm nay yêu nghiệt xuất hiện lớp lớp a, đúng là Trường Giang hậu lăng thời tiền lăng, thế thượng tân nhân hân cựu nhân\* mà, thiên hạ này là của người trẻ tuổi a. Lão giả thờ dài oán thán một phút trong lòng ( Trường Giang sóng sau xô sóng trước, đòi người mới phải đuổi theo xưa). Trong đám người một bóng dáng vận tử y đang dùng ánh mắt oán độc nhìn Văn Lam, năm tay nắm chặt lại một nụ cười nham hiểm hiện lên môi nàng ta. Cùng lúc này trong một góc quảng trường ít người chú ý một người toàn thân bao phủ trong áo choàng đen, đầu lập che cả khuôn mặt của người đó không thể phân biệt được là nam hay nữ, bất quá bàn tay hần lộ ra khỏi áo choàng trắng bệch và tái nhợt bất thường hẳn đang nắm hai quả đạn cọ xát vào nhau tạo thành những âm thanh " khà, khà " quái dị.

- Xuất hiện rồi, Huyền nhi nàng giấu nàng ta thật kĩ a! Sớm thôi nàng ta nhất định sẽ trở về đúng nơi của nàng nên ở.

Cường phong nổi lên bóng dáng hắn đã biến mất không thấy tăm hơi giống như hắn chưa từng xuất hiện tại nơi đó, Văn Lam chợt cảm thấy sống lưng lạnh lẽo, có người tính kế nàng sao?

Một màn âm mưu đầy máu tanh đã vô hình được dựng lên báo hiệu một hồi gió tanh mưa máu sẽ xảy ra mà tỷ muội Văn Lam chính là bị cuốn vào trong cuộc tranh phong đầy rẫy những bẫy rập và âm mưu ấy....

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 43: Tỷ thí lôi đài, xếp hạng trên bảng tân sinh

Văn Lam phun ra một ngụm trọc khí rồi khỏi thế giới tu luyện, nàng vờn vai từng khớp xương trên người vang lên tiếng rắc rắc, trưa ngày hôm nay sẽ diễn ra thi đấu lôi đài, từ hơn một nghìn người sẽ tiến hành đấu loại lấy bốn trăm người, vì thế một người phải đấu ít nhất là bốn trận nếu chiến thắng hết cả bốn trận và nhiều nhất là sáu trận nếu người để thua một trận đấu. Việc chiến đấu xoay vòng như vậy rất tiêu hao thể lực vì thế mỗi trận đấu sẽ diễn ra cách một ngày để thí sinh có thể phục hồi thể lực.

Văn Lam đơn giản thay một thân xiêm y trắng thuần đeo kiếm vào bên hông rồi mở cửa phòng đi ra ngoài sau khi hội họp cùng đám người Thanh Tiêu ăn xong bữa sáng thì đoàn người mới đi đến lôi đài phía nam học viện tham gia trận thi đấu ngày hôm nay. Khoảng đất rộng bày bốn cái lôi đài làm từ huyền



thiết nghìn năm, nền lôi đài làm từ đá Thái Ất vô cùng cứng rắn, giữa bốn lôi đài có một cột trụ cao mười trượng lúc này dưới huyền lực của bốn lão sư truyền vào liền phát ra thất thái quang mang ánh sáng chiếu qua các thí sinh tham gia thi đấu. Sau khi ánh sáng quét qua người các thí sinh thì trên lòng bàn tay mỗi người đều hiện lên một con số, con số này chính là thứ tự thi đấu cũng như là cho phép đối tượng thi đấu tìm được đối thủ của mình bằng cách tìm người có cùng số thứ tự với mình. Hôm nay chỉ là đấu loại vòng đầu tiên nên Ấn Thiên trụ chỉ ngẫu nhiên lựa chọn một đối thủ cho các thí sinh, những ngày sắp tới thì nó sẽ tiếp tục lựa chọn người thi đấu, người thắng sẽ đối chiến với người thắng người thua sẽ đối chiến với người thua, Ấn Thiên trụ sẽ lựa chọn đối thủ cho các thí sinh cho đến khi nào đủ số lượng tân sinh năm nay mà học viện muốn thu. Vân Lam cảm thấy thật thần kì cái Ấn Thiên trụ này cũng quá hiện đại đi! Xòe bàn tay phẩn nộn ra xem con số trên tay nàng là số 15 chắc chắn sẽ rất mau đến lượt đấu của nàng rồi. Đưa mắt nhìn xung quanh một chút rồi nâng chân đi đến lôi đài gần nhất lúc này xung quanh tập trung không ít người a có cả dân thường và quan viên xem ra Học viện Thiên Dực tuyển tân sinh cũng là oanh động các quốc gia a. Mỗi một lôi đài đều có kết giới vây chung quanh đây là để phòng những chiêu thức của thí sinh vô tình sẽ tạo ra dư chấn gây ảnh hưởng cho khán giả phía dưới mà trừ tính, trọng tài ở mỗi lôi đài là khác nhau màu sắc trang phục cũng khác nhau chứng tỏ thân phận của họ chính là trưởng lão của học viện người có uy vọng cao sau viện trưởng. Lúc này trên bốn lôi đài trận đấu diễn ra vô cùng kịch liệt, Táp Nhận ở lôi đài số 2 đang quơ Thiết Sát Dao trong tay theo đó nguyên tố kim bị nén thành từng đạo ánh đao chói mắt như một cái lưới khổng lồ bao vây đối thủ lại. Hôn một nén hương sau trận đấu mới đến hồi kết thúc, Táp Nhận giành chiến thắng đối thủ của hắn bị khiêng xuống đài khắp thân thể người kia bao phủ những vết thương chi chít vẫn còn lóe lên ánh vàng sáng chói. Vân Lam co quắp khốe miệng nếu nàng không nhìn lầm thì người kia là kẻ buông lời cợt nhả với nàng - Tiêu Vĩ, không biết làm cách nào hắn ta trốn được vị lão đầu ở bản báo danh mà vào được đây nhỉ. Táp Nhận chính là ghi thù hắn mới đùa bốn lâu như vậy nha, cái đại ca ngang trời xuất hiện này của nàng thật phức tạp mà.

- Số 15 ra sân!

Châm y lão đầu lật trang sách trên tay lại nhìn sang một vị lão sư khác xem số thứ tự rồi cao giọng hô.

Vân Lam nhắc chân bước lên lôi đài mái tóc dài đen nhánh tung bay trong gió bội kiêu bên hông lóe lóe ra màu tím chói mắt, lúc này ở phía dưới lôi đài một nữ tử cũng đồng dạng bạch y giống như nàng chọt vận huyền lực bay lên lôi đài, trước khi đáp xuống nàng ta còn xoay hai vòng trên không tay áo dài bay múa theo động tác của nàng khiến cho mọi người liên tưởng đến tiên nữ giáng trần, lại nhìn đến dung mạo của nàng càng là diễm lệ như hoa hồng, đôi mày tinh tế khẽ nhếch, trông mắt màu u lam phỉếm ánh sáng tối tăm, bờ môi căng mọng đỏ tươi hơi cong lên làm cho ánh mắt mọi người không thể dời đi được, bất quá khi so sánh giữa nàng ta và Vân Lam thì mọi người liền cảm thấy kém quá xa, Vân Lam dung mạo pha sáu phần tiên diễm hai phần mị hoặc lơ đãng lộ ra sự quyến rũ tự nhiên cùng hai phần thanh tao quý khí, nếu nàng ta là hoa hồng diễm lệ thì Vân Lam lại là đoá hoa mẫu đơn vương giả, nhìn một chút là khuynh quốc khuynh thành lại nhìn lâu một chút thì là quyến rũ kiều sa cuối cùng là khí chất thanh lãnh quanh thân làm cho Vân Lam tuy có vẻ mị hoặc nhưng sinh nhưng không làm cho người ta liên tưởng đến sự dung tục mà là sự cao quý tự nhiên như thần.

- Tiệp nhân câu dẫn người khắp nơi, căn bản là không xứng đáng với Hàn biểu ca, hừ bất quá lần này đối thủ của ngươi là Tuyết Ngọc Văn chính là vị hôn thê trên danh nghĩa của Hàn biểu ca ta xem ngươi thế nào bị nàng dẫm dưới chân.

Ánh mắt oán độc của Hàn Ngữ Yên cứ quanh quẩn theo từng cử động của Vân Lam, nàng ta chỉ là một đích nữ bên chi thứ hai của Hàn gia mà thôi, cho dù gia gia cùng phụ thân nàng ta muốn gả nàng ta cho Hàn Liệt thì cũng chỉ làm thiệp nhưng với sự si mê của nàng ta thì bao nhiêu đó cũng là điểm xuất phát hoàn hảo rồi, bất quá Hàn Liệt cũng không bao giờ liếc mắt nhìn nàng ta dù chỉ một lần, nàng ta từng cho rằng trên đời này căn bản là không có người nào lọt được vào mắt của hắn nhưng không ngờ vô tình nàng biết được Hàn biểu ca để mắt tới một nữ tử tầm thường bên ngoài Lạc Hà cảnh, Lạc Hà cảnh xuất hiện ở đại lục này đã mấy vạn năm là nơi ở của các gia tộc lớn như Hàn gia, Tuyết gia, Độc Cô gia, Vân gia, Đông Phương gia cùng 18 môn hộ xuất hiện nghìn năm trước có sự cống hiến và uy vọng cao trên đại lục mới được chuyển tổng đàn vào Lạc Hà cảnh này, bất quá thế nhân bên ngoài chỉ biết một chút da lông bên ngoài của địa phương này thôi, còn vị trí cụ thể hoàn toàn là một tầng sương mờ, thiên tài trẻ tuổi xuất hiện lớp lớp mà Hàn biểu ca là một trong những người có thiên phú cùng tu vị xuất sắc nhất trong nhóm thiên tài ấy, vậy tại sao hắn có thể chú ý đến một nữ tử bên ngoài lại tầm thường như vậy được, chắc chắn là nàng ta ( Vân Lam) dùng kế dụ dỗ biểu ca rồi. Nhất định phải khiến nàng ta xấu mặt, để biểu ca thấy nàng dơ bẩn như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](http://EbookFull.Net).

## Chương 44: Tuyết Ngọc Văn

Tuyết Ngọc Văn đưa mắt đánh giá Vân Lam, trong đôi mắt xinh đẹp đầy ma mị kia tràn đầy khinh thường, dường như nàng ta không biết đối thủ trước mặt này của nàng ta chính là người mà Hàn ca ca cho người tìm kiếm suốt hai năm, hừ xem ra cũng chỉ có mỗi dung mạo câu nhân này thôi. Được lắm tiệp nhân không biết tốt xấu hôm nay thế tử tương lai của Hàn ca ca này sẽ tự tay dạy dỗ ngươi một bài học, như thế nào là tiệp nhân sẽ sống kiếp tiệp nhân.

Vân Lam lãnh đạm nhìn cảm xúc không ổn định của Tuyết Ngọc Văn, giống như năm nay nàng đã quên thấp hương cho Phật tổ thì phải chỉ cần bản thân nàng đi đến đâu cũng sẽ kết thù, nàng xin tự vấn lương tâm 1 phút nàng cũng đâu có gặp qua nữ tử này và kết oán với nàng ta lúc nào chứ. Oan Đâu Nga đâu thế so sánh được với nàng a.

- Hừ tiếp chiêu đi!

Tuyết Ngọc Văn rút ra trường tiên bạc như linh xà vũ động mang theo hàn khí ngất trời hướng vào gương mặt của Vân Lam mà đánh tới, kinh khí uốn lượn, chỗ nào trường tiên đi qua cũng sẽ kéo theo băng phong mọi thứ đều bị đóng băng, Vân Lam nhú mày nhanh chóng ngã người ra phía sau, chân trái vung lên mang theo hỏa diễm đỏ rực đá vào trường tiên trên tay Tuyết Ngọc Văn, hàn băng gặp hỏa diễm liền xảy ra phản ứng dữ dội hỏa diễm hòa

tan hàn băng làm hơi nước bốc lên tạo thành một màn sương mù dày đặc, Tuyết Ngọc Văn lợi dụng thời cơ này thu mình vào màn sương trắng một lần lại một lần vun lên trường tiên vào những nơi yếu hại của Vân Lam.

- Hừ chẳng có gì kịch tính cả, tiện nhân nguoi rồi cũng sẽ bại dưới tay Tuyết Ngọc Văn mà thôi.

Hàn Ngữ Yên khinh thường nói, tuy Vân Lam có thể xuất sắc hơn ả nhưng nếu so sánh với thiên tài Tuyết gia của Lạc Hà cảnh thì không bao giờ có thể so được, kết quả trận đấu này đã quá rõ ràng rồi.

Bất quá Hàn Ngữ Yên có lẽ đã đánh giá thấp về khả năng của Vân Lam rồi, bởi vì ngay lúc trường tiên của Tuyết Ngọc Văn quán chặt tay trái của Vân Lam thì một hỏa cầu khổng lồ từ trên không giáng xuống chỗ của Tuyết Ngọc Văn áp nòng ta đến không thờ nổi. Tuyết Ngọc Văn thấy tình thế bất lợi liền muốn thu trường tiên về bất quá ngay lúc này trường tiên mà nòng ta lấy làm vũ khí đặc ý nhất lại giống như sinh trưởng trên người Vân Lam cho dù nòng ta có dùng sức như thế nào cũng không có tác dụng. vì vậy nòng ta buộc phải vứt bỏ vũ khí của bản thân để né tránh công kích của Vân Lam. Nhưng cho dù nòng ta có chạy đi đâu chẳng nữa thì Hỏa Diễm cầu kia vẫn theo sau nòng ta.

- Được là nguoi ép ta dùng đến chiêu này! Băng Phong Bạo!

Tuyết Ngọc Văn kết hai tay thành thủ ấn niệm khẩu quyết huyền kỳ mà nòng ta lấy làm đặc ý nhất, chiêu thức mạnh nhất mà nòng ta tu luyện được, Băng Phong Bạo cũng như tên gọi thu các nguyên tố thủy trong không khí sau đó đóng băng chúng lại tạo thành gió lốc với lực sát thương rất lớn, một Băng Phong Bạo và một Hỏa Diễm cầu chạm vào nhau lại tóe ra tia sáng lóa mắt, Băng Phong Bạo bị hỏa giải, Hỏa Diễm cầu cũng mất đi kích thước to lớn ban đầu nhưng sức nóng vẫn không thuyên giảm, lấy tốc độ sét đánh đập thẳng vào người Tuyết Ngọc Văn, y phục đẹp đẽ quý giá bị đốt trọi lộ ra da thịt nguyên bản trắng mịn như phấn nhưng không đến vài giây đã bị khói đen ám lên, bản thủ không chịu nổi, dung nhan xinh đẹp tái nhợt học máu không ngừng, nòng ta vừa tiêu tốn một lượng huyền khí rất lớn cho huyền kỳ Băng Phong Bạo hiện tại còn bị Hỏa Diễm cầu đánh trúng nội thương càng nặng thêm.

- Trận tỷ thí này Vân Lam thắng!

Tuyết Ngọc Văn được người đưa xuống bất quá trước khi đi nòng ta còn không quên ném ánh mắt thù hận lên người Vân Lam, người đã chà đạp uy phong của nòng ta kiêu ngạo của nòng ta dưới chân. Vân Lam rời khỏi lôi đài, Hàn Ngữ Yên liền lẫn vào trong đám người mà trốn đi, dùng đùa thiên tài của Tuyết gia còn chịu thiệt trong tay nòng thì Hàn Ngữ Yên ả lấy gì mà chống đỡ, bây giờ không trốn còn định đến khi nào bất quá dùng nghĩ ả sẽ buông tha cho nòng, hừ tuyệt không có chuyện đó.

- Tỷ tỷ nguoi quá suýt rồi a, Dao nhi yêu tỷ chết mất!

Tuyết Dao cười nghịch ngợm lại bắt đầu biểu diễn công phu đánh người của mình làm Vân Lam không biết là nên khóc hay cười nữa.

- Thiếu chủ nguoi bên kia cũng bắt đầu rục rịch hành động rồi!

Một lam y nam tử dáng người khôi ngô đang chấp tay bẩm báo với một nam tử khác ở căn phòng cao nhất từ lâu của học viện Lam Dực, chỉ thấy cả nam tử này mặt một kiện áo bào trắng bạc, mắt ung sắc bén lộ ra cơ trí, mũi cao thẳng cùng bạc môi hữu thần, sau khi nghe lam y nam tử báo xong vẫn giữ im lặng không lên tiếng, bất quá đôi mắt kia của hắn chính là đang nhìn chằm chằm một bóng dáng khuynh thành dưới lôi đài cách đó không xa. Một lát sau bạch y nam tử mới dời tầm mắt đi rồi từ từ lên tiếng.

- Không vội, các nòng đang trưởng thành, rất nhanh thôi bọn hắn sẽ không còn tự do tự tại tác quái như thế. Phụng hoàng trở về thì nhất định Không Tước tranh tổ kia sẽ phải ăn quả đắng.

- Dạ, thiếu chủ.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 45: Sự phụ quái đản

Hôm sau Vân Lam đứng giờ tới lôi đài thi đấu vẫn như hôm qua nòng phải chờ rất lâu mới đến lượt mình tỷ thí. Bất quá sau trận chiến kịch liệt hôm qua mọi người phía dưới đều lộ ra mong chờ nòng tạo nên một màn nấn nấn mới. Nhưng phải khiến họ thất vọng rồi lần này đối thủ của nòng còn chưa bắt đầu đã nhận thua trước mặt mọi người, làm quân chúng phía dưới vô cùng khó chịu, đáng thương thanh niên kia bị hàng trăm ánh mắt ném lên người mà rụt rụt cổ ko dám ngẩng mặt lên.

- Hừ cả đám vô vị, vô vị!!

Một lão đầu cả người nhếch nhác ngồi trên ngọn cây nhìn lôi đài phía dưới mà hừ hừ mũi xem thường, không ai phát hiện lão đầu cũng không ai chú tâm đến lão, nhưng đằng sau sự lười thôi ấy là một thân khí chất lãnh đạm với trần thế, khinh thường trần thế. Bình gối chế tác từ Huyết Dương thụ đeo bên hông lão đang đưa theo từng chuyển động lưỡi nhác của lão, dưới ánh mặt trời màu đỏ như máu của bình gối như thêm bí ẩn quý dị vô cùng.



- Văn Lam đấu cùng Lưu Khắc!

Đúng lúc này tiếng lão giả chủ trì trận đấu lại vang lên, lần so đấu này chính là lựa chọn đối thủ, tất nhiên là Lưu Khắc thách đấu Văn Lam rồi, Lưu Khắc một thân hắc y huyền bí, hẳn chính là kẻ có sở thích rất biến thái, thích vờn đối thủ của mình đến khi họ tiêu hao hết huyền khí, sau đó từng nhấc đưa đối thủ của hắn xuống hoàng tuyền. Văn Lam bước lên lôi đài, buộc lại mái tóc đen nhánh, thắt chặt đai lưng cùng tay áo, nhuộm kiếm bên hông lóe lên một cái đã nằm gọn trong tay của nàng. Lưu Khắc cười khục khục quái dị, ánh mắt mỉa mai từng tia hắc ám quỷ dị, áo bào vung lên thân thể hắn đã biến mất vô tung, không, nói đúng hơn là hắn đang di chuyển với một tốc độ nhanh kinh người, hắn di chuyển một cách quỷ dị xung quanh Văn Lam, hai bàn tay hắn tràn ra từng trận từng trận khói đen vây lấy lôi đài, người bên dưới hoàn toàn không thể nhìn được bên trong đang diễn ra cái gì, đám người nhao nháo kiêu cao gót chân vẫn không thể quan sát ra một chút sự tình trong đó. Trái ngược lại tình trạng nhốn nháo bên ngoài, Văn Lam lúc này cực kỳ bình tĩnh, đôi tai của nàng nhạy bén xác định mục tiêu đang di chuyển, nếu nàng không nhầm đây chính là bí kỹ Thôn Thiên Hắc Vụ. Hệ Âm Ư lại là hệ ám hiểm gặp nhất, khắc tinh của hệ ám chính là hệ quang bất quá Văn Lam nàng không có thiên phú quang hệ, xem ra đối thủ kì này không dễ dàng đánh bại a. Hắc vụ ngày càng dày đặc hơn từng trận từng trận cuộn lại như một con ốc màu đen quỷ dị thỉnh thoảng lóe thị giác của nàng như bị phong bế lại, bên kia Lưu Khắc thích thú nhìn Văn Lam chặt vật xác định vị trí của hắn, đây chính là giai đoạn hắn thích nhất đứng nhìn con mồi tự hoảng loạn mà rối loạn trận thế, cảm giác thật thỏa mãn a. Đoàn hắc vụ như một con linh thú hung tợn xẹt qua xẹt lại trong không trung mà đánh thẳng vào những chỗ yếu hại của Văn Lam, mấy lần khiến nàng ngã sấp xuống, cứ cái đà này nàng không tiêu hao hết thể lực cũng bị mệt chết mà thôi. Không được phải ra tay nhanh chóng phá tan trận thế hắn bày ra mới có đường thắng.

- Nghịch Thiên Thần Quyết thức thứ hai: Hòa Nhân Kim Tinh!

Đây chính là chiêu thức thứ hai trong Nghịch Thiên Tàn Lục, mấy hôm trước nàng mới học được còn chưa thử triển khai, hôm nay sử dụng lại có chút hơi cưỡng ép không thuần thục, chiêu thức này không có tính sát thương hay tấn công chỉ là điểm mạnh của nó nằm ở có thể phá tan mọi cấm chế thủ thuật hay vũ khí che mắt người bị thi triển, lúc này chính là mấu chốt giúp nàng chiến đấu, đôi mắt nàng lóe lên ánh sáng đỏ xuyên qua hắc vụ nhìn thấy Lưu Khắc đang thành thoi dựa vào cột đá, Văn Lam nâng kiếm đưa nguyên tố hỏa vào vào thân kiếm vung lên. Soát! Hoà kiếm xuyên qua tầng tầng hắc vụ hướng thẳng tới Lưu Khắc, hắn nhanh chóng né sang trái, kinh ngạc nhìn Văn Lam không ngờ nàng lại có thể nhìn xuyên hắc vụ mà tấn công hắn, thực lực thật sự không tầm thường a.

- Mầm non tốt a, hảo hảo tử!

Lão giả nằm trên cây ngoe nguẩy đôi chân vuốt râu khen ngợi Văn Lam, lão đã lâu chưa thấy ai có tư chất tốt lại có định lực như vậy. Hảo một cái nữ tử a.

- Tốt lắm chơi đủ rồi, bây giờ nói lời vĩnh biệt đi nào!

Lưu Khắc hất tay áo âm u lên tiếng, đại đao rời khỏi vỏ, một màu đen u ám vây quanh thân đao vô cùng quỷ dị.

- Trảm Thiên Đao, xuất, Lưu Âm!

Thanh đại đao như được lệnh vung vút một tiếng bay thẳng tới trước mặt Văn Lam, mang theo một trận huyền lực mãnh liệt, Văn Lam nhảy lên không trung vận huyền lực từ đan điền ra hai tay.

- Ngự Diễm Đao lên!

Huyền lực tập trung phía sau lưng Văn Lam tụ thành một thanh ngư đao đỏ rực, hướng tới hắc đao của Lưu Khắc mà lên. Cả hai thanh đại đao đều lấy khí thế sét đánh mà chạm vào nhau ở nơi va chạm lóe ra từng tia lửa, âm hưởng của hai nguyên tố hỏa ám bài xích nhau mà âm âm làm sụp đổ lôi đài, bụi mù cùng hắc vụ lúc trước chưa kịp tan cuộn cuộn bao trùm toàn bộ lôi đài. Người vây xem phía dưới bị bụi mù làm sặc ai oán kêu lên, mấy vị lão giả phía trên cũng đứng hết cả lên vuốt râu tròng mắt nhìn diễn biến phía trong, mấy lão đầu này tu vi ai ai cũng đạt đến ngưỡng trên Thiên Huyền cảnh, nhìn xuyên bụi mù càng dễ như trở bàn tay, nhìn một cái liền đoán ra kết quả, chỉ là không muốn công bố ngay mà thôi. Chừng một khắc sau bụi mù tan hơn phân nửa mọi người mới thấy rõ ràng tình trạng bên trong, Lưu Khắc một thân hắc y rách nát gần mạch gần như bị đứt đoạn, miệng hộc máu không ngừng, bên trong lộ phù ngũ tạng của hắn tình trạng càng tệ hơn hỏa hệ nguyên tố chạy dọc trong đan điền cùng ám hệ đầu đá lẫn nhau. Bởi vì Văn Lam sinh ra đã mang dị năng thuộc tính của Văn Lam cũng không khác hơn ngoài ý phục bị tàn phá đến đáng thương ra còn bị nội thương khá nặng, nàng chính là chiến đấu liều mạng, Lưu Khắc hơn nàng đến hai cấp nếu muốn gây ra sát thương cho hắn thật sự cần đến rất nhiều huyền lực trong đan điền, bây giờ đan điền nàng trống tuếch, cảm giác vô lực này nàng thật sự chán ghét vô cùng, bởi vì nó giống như lúc đứng nhìn ba ba cùng ma ma bị cậu giết, là lúc bị viên đạn ghim vào người, nhắm mắt thu liễm cảm xúc liền lật tay lấy ra bình sứ trắng đỏ ra viên dược Huyền Hồi Đan. Ngồi xuống vận huyền lực thu vào người sau khi hồi phục, đan điền như muốn phá tan trôi buộc mà bành trướng thêm thì âm âm đoàn sấm chớp rạch một đường sáng lóa đánh thẳng xuống Văn Lam những tưởng chỉ có một tia lôi điện là hoàn thành lần thăng cấp của nàng nên trọng tài liền cao giọng tuyên bố:

- Văn Lam thắng...

Đoàng, lại một tia lôi điện nữa giáng xuống người nàng.

- Người thắng là Văn..

Đoàng, đoàng..

- Mẹ kiếp chừng nào thì mới xong để ta còn tuyên bố a!

Lão giả nhận chức trọng tài đen mặt chửi đồng lên, cứ mỗi lần lão định kết thúc trận đấu thì lôi điện lại giáng xuống, đánh một lần không được sao, không

đủ sao, đánh nhiều tia như vậy làm gì, còn nhớ năm mươi năm trước khi bằng tuổi tiểu nha đầu này lão thăng cấp cũng chỉ đánh một tia thôi a, một tia lôi điện thôi, đằng này... yêu nghiệt tức chết người a.

Chừng hai khắc sau lôi điện mới ngừng lại, huyền khí cuộn cuộn như sóng bị hút vào người Vân Lam ầm ầm nằng từ Thiên Huyền bát cấp nhảy lên Thiên Huyền cửu phẩm đỉnh phong một bước nữa liền đến Linh Huyền.

- Sáng khoái a!

- Ha ha đồ đệ ngoan, không không tiểu nha đầu nhận lão đầu ta làm sư phụ đi!

Lão đầu lôi thôi trên cây nhanh chóng đáp xuống đất, trưng ra gương mặt hèn mọn hắc hắc cười, Vân Lam trừng mắt nhìn lão, khỏe mỗi giật giật.

- Tại sao?

- Nhận ta làm sư phụ có nhiều lợi ích lắm a, lão đầu ta nói người nghe a, ta chính là sư phụ của viện trưởng học viện Lam Dực a, còn có còn có là trưởng lão công hội luyện được a, ngoài ra còn là... ách nói chung nhận ta làm sư phụ ta chống lưng cho người chịu không?

Mau lên mau nhận ta làm sư phụ ta rất có ích a, có ta ở đây không ai ức hiếp người được. Nội tâm lão giả gào thét lão cũng có bốn đệ tử tâm đắc a, lần này muốn thu đệ tử cuối cùng sao có thể khó khăn như vậy a còn nhớ chỉ cần lão đi đến môn phái nào thì môn chủ môn phái đó còn hận không thể cầu lão nhận con của họ làm đệ tử đâu.

- Nghe cũng hơi đó! Sư phụ ở trên nhận của đệ tử một lạy!

- Ha ha, đồ đệ ngoan!

- Sư phụ quà gặp mặt của con đâu?

- Đây a!

Nói xong từ nhẫn không gian lấy ra một cái hộp gấm bên trong là một gốc Huyết Nham một vạn năm, Vân Lam thật sự kích động chỉ là vẫn im lặng nhận hộp gấm không bày tỏ một chút cảm xúc gì, lão giả nhú mày lại lôi ra một viên định hồn châu đưa đến trước mặt Vân Lam.

- Cho con sư phụ ta không dùng cái thứ này! Đây là định hồn châu này có thể chứa được linh hồn người và linh thú còn có thể chống lại công kích linh hồn!

Thần kì a bảo vật đó nếu có bất trắc gì liền kí gửi linh hồn vào định hồn châu này chẳng những linh hồn được bảo tồn mà còn có thể tu luyện được bình thường a sau đó có thể trùng tu lại thân thể mới một lần nữa, ngoài ra người giữ định hồn châu sẽ được bảo vệ lực lượng linh hồn chống lại được tất cả công kích linh hồn từ cường giả khác. Nàng đúng là được hơi rồi a.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 46: Lại một hồi sóng gió

Mấy lão giả bên dưới nhìn tình huống trên lôi đài một chút rồi lắc lắc đầu, một cái phá hoại a, nhìn xem lôi đài làm từ đá Thái Ất cũng bị nàng phá hủy thành như vậy, ai ~ thật là một cái phá hoại mà, bất quá mấy người bọn họ ai dám lên giảng đạo lý với nàng, tuy bọn họ không biết lão giả lôi thôi kia nói gì với nàng chỉ là động tác dập đầu của nàng chính là lễ tiết nhận đồ đệ a, sư phụ người ta còn ở kia ai dám đến tìm nàng tính sổ đâu, chưa nói lão đầu lôi thôi kia cũng không dễ chọc, lão nhân gia hẳn chính là Minh Giảng lão nhân, thiên hạ khiếp sợ là đây, tính tình lão cũng không quá tốt, ai biết hẳn khi nào thì mất hứng mà dạy dỗ bọn họ đây.

- Ha ha đi nào đồ đệ bảo bối sư phụ ta đem người ra mắt đám sư huynh sư tỷ kia. À nhớ một lát phải đòi bọn hắn nôn ra thật nhiều bảo bối a.

Minh Giảng lão nhân không đứng đắn cười ha ha, lại như nhớ ra vấn đề gì hệ trọng hạ thanh âm xuống nói với nàng. Vân Lam khỏe miệng co quắp lợi hại đây chân chính là sư phụ bày cách đào góc tường khó phòng của sư huynh sư tỷ a. Minh Giảng lão nhân nhắc cô áo nàng bay đến tòa bảo tháp gần cấm địa, một khắc sau bốn đạo khí tức cường đại từ tứ phương lấy tốc độ kinh người xuất hiện tại tòa bảo tháp này, đối với Minh Giảng lão nhân chấp tay chào:

- Sư phụ!

- Được rồi đứng lên, đứng lên, ta giới thiệu một chút đây là sư muội các người, nhận thức nàng một chút đi.

Vân Lam nhắc mắt nhìn, người đầu tiên đứng là một trung niên nam tử dáng người không tính là cao lớn rắn rỏi lắm, có dấu hiệu của tuổi già nơi khỏe nhất, đây là đại sư huynh đi, người thứ hai là một nữ nhân, kì quái là dung mạo nàng thật sự rất trẻ, nếu nàng không dùng đường nhan đàn thì thật sự với

dung mạo này tuổi nàng chỉ ở mức ba mươi thôi, kì quái, lại đến một người nam tử toàn thân khí lạnh cự người nghìn dặm, độ số tuổi còn trẻ hơn nhị sư tỷ đi, hơn hai mươi là cùng nhưng bất quá tại làm sao mà tứ sư huynh lại... có chút giả nhĩ trông như một lão nhân sáu mươi tuổi, Vân Lam đặt một dấu chấm hỏi rất to trên trán, sư phụ nàng đúng thật rất quái đản a.

- Tiểu sư muội hảo! Ta là Tiết Cương là đại sư huynh của ngươi a, ta đang là môn chủ Nhật Thiên môn, lần đầu gặp mặt ta không biết tặng muội cái gì đây là Nguyệt Linh Kiếm một trong thất đại thần khí thời viễn cổ lưu lại chỉ mong muội cùng nó hữu duyên trở thành chủ nhân thứ hai của nó!

- Thứ hai? Đây không phải kiếm của huynh sao?

- Muội có điều không biết thanh thần kiếm này ở vị trí thứ hai từ viễn cổ lưu lại qua hàng triệu năm nay kiếm linh bên trong đã sớm hoàn toàn độc lập suy nghĩ, chính là kiếm chọn chủ nhân chứ không phải chúng ta chọn nó! Đây là bảo vật môn chủ đời trước lưu lại cho ta, nhưng ta cũng không có duyên sử dụng nó.

- Theo như huynh nói thì tại sao huynh lại tặng nó cho muội?

- Ta cảm thấy muội cùng nó có duyên!

- Hảo thành ý của huynh muội nhận, nhưng không biết Nguyệt Linh thần kiếm có chấp nhận muội không?

- Chỉ bằng muội nhỏ máu khế ước với thần kiếm xem sao, nếu thần kiếm nhận máu có nghĩa là đã chấp nhận muội.

- Hảo.

Vân Lam cắn tay nhỏ một giọt máu lên thần kiếm, không có gì biến hóa, nàng hơi thất vọng một chút định bỏ qua thì Nguyệt Linh thần kiếm bỗng run rẩy lợi hại thần kiếm phát ra trận trập ánh sáng màu bạc tựa như ánh trăng, thần kiếm trở nên sáng bóng hơn trước, một đồ án phức tạp hiện lên cùng lúc đó là hoa văn hình Nguyệt Nha cũng xuất hiện khảm sâu vào thần kiếm, hai chữ Nguyệt Linh hiện lên đầy uy vũ.

- Thật lợi hại tiểu sư muội quả thật là người có duyên với thần kiếm.

Vân Lam trở tay thu Nguyệt Linh thần kiếm vào không gian, nàng cũng không có tự mãn đến mức lộ liễu như vậy nàng rõ ràng đạo lý Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, thần kiếm chính là tài bảo có dụng hoặc lớn nếu sơ xuất lộ ra tin tức sẽ mang tới một hồi truy sát.

- Ấy da, huynh tránh ra, tiểu sư muội sư tỷ tặng muội món pháp bảo còn lợi hại hơn của hần nhiều, nhìn xem đây chính là Thánh Linh Châu có thể che dấu thực thể, còn có thể ngự thủy a, sao lợi hại không? Còn nữa đây là lệnh bài của Mị Cơ cho muội rảnh rỗi đến thăm sư tỷ nha, a quên mất tỷ là Mị Cơ.

Mị Cơ vuốt tóc phóng cho nàng một cái mị nhãn, sư tỷ nàng chính là vu vật trời sinh a, thân hình quyến rũ cùng dung nhan câu người, rất khó có người có thể chống lại sức hấp dẫn của sư tỷ.

- Nam Cung Hạo, cho muội!

Lời nói lạnh băng, ngắn gọn như chính con người của hần. Nam Cung Hạo đưa cho nàng một hộp gấm bên trong là một đôi găng tay bằng thiên tâm ti, vô cùng mỏng nhẹ cầm trên tay có cảm giác mát lạnh vô cùng.

- Hắc hắc sư muội, tứ huynh chính là viện trưởng học viện Lam Dục, có chuyện gì muội cứ việc tìm ta, ta nhất định như thiên lôi, sai đâu đánh đó.

- Hum chỉ có vậy? Quà gặp mặt cho đồ đệ bảo bối của ta đâu?

Ách Mộ Diệc ghen hờn nhìn sư phụ lão nhân gia nhà mình, không phải sư phụ ngày bảo đệ nhận thức tiểu sư muội thôi sao, tại sao lại đòi quà gặp mặt đệ tử đây?

- Sao? Mộ Diệc nhà ngươi không chuẩn bị quà gặp mặt cho đồ đệ bảo bối của ta?

- Sư phụ đồ nhi cũng là đệ tử của người a.

Mộ Diệc trưng ra gương mặt như sắp khóc tới nơi, nhớ ngày trước bọn họ được bá sư còn không có bảo bối gặp mặt đâu a.

- Hừ, ngươi còn dám nói, mặt mặt lão đầu ta chưa đủ sao? Nhìn xem ngươi năm nay đã sáu mươi tuổi rồi đi, thực lực chỉ ở Linh huyền thất phẩm trung cấp, ngươi nhìn lại sư tỷ ngươi đi Mị Cơ mới ba mươi hai đã là Linh huyền lục phẩm đỉnh phong, hừ lại xem đại sư huynh ngươi Tiết Cương năm nay hần bao nhiêu, là bốn mươi sáu nha đã là Linh huyền thất cấp đỉnh phong rồi còn có tiểu tử Nam Cung Hạo hần bất quá mới hai mươi sáu thực thực cũng là Linh huyền tam phẩm trung cấp rồi. Hừ mặt mặt không? Còn chưa đủ mặt mặt sao? Đây nha tiểu sư muội ngươi, Vân Lam nàng tuy đang ở Thiên huyền bát phẩm đỉnh phong nhưng nàng mới bao nhiêu... đồ đệ bảo bối con bao nhiêu tuổi rồi?

- Mười bảy!

- Nàng là mười bảy tuổi a, ngươi thấy thế nào?

- Sư phụ đồ nhi đem quà gặp mặt cho sư muội là được chứ gì, người đâu cần đá kích ta như vậy! Đồ nhi tui thân.

Mộ Diệc mếu máo lấy ra một tấm da trâu đưa cho nàng rồi nói.

- Sư muội đây là bản đồ của ngôi mộ một cường giả Linh tôn, sư huynh trong một lần vô tình có được bây giờ tặng lại cho muội, còn có một miếng huyết ngọc đây có thể là chìa khóa mở ra phần mộ này, muội nhớ giữ cẩn thận.

- Vân Lam đã tạ sư huynh, sư tỷ!

- Được rồi các ngươi về đi, đồ đệ bảo bối đi với sư phụ.

- Dạ.

Vân Lam bị Minh Giảng lão nhân như xách gà con bay khỏi bảo tháp xuyên qua vài tòa viện tử liền dừng lại trước tòa lầu cao bốn tầng:

- Từ sư huynh con nhất định sẽ sắp xếp con ở đây, đồ đệ bảo bối à, sư phụ đi trước, ngày mai ta lại đến a.

Vân Lam khòe mắt giật mình liệt, cái sư phụ quái đản này của nàng, thật... ngứa da thì phải.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 47: Lại một hồi sóng gió (2)

- Thiếu chủ người định đi đâu?

- Từ khi nào mà hành tung của bản thiếu phải nói cho các ngươi biết?

- Thiếu chủ thứ tội!

Hàn Liệt một đầu tóc bạch kim gió vờn chiết xạ ra hàng vạn hàng nghìn tia sáng lấp lánh, đôi tử mâu lạnh lùng lướt qua, trước mặt hắn đứng hai mươi người mặc một thân tử y, đây là đệ tử Hàn gia, chính là hôm nay hắn nhận được tin Hạo Kinh đưa tới, nàng chính thức trở thành học viên Lam Dục học viện liền tức tốc muốn đến gặp nàng, không biết Hàn Nhất lão đầu kia từ đâu biết được tin liền huy động hai mươi đệ tử nhất đẳng của Hàn gia đến ngăn cản hắn, hừ hai mươi người cảnh giới Linh Huyền thất phẩm cũng muốn cản hắn, hừ nghĩ cũng hay lắm đây là xem thường hắn sao?

Tay áo tử sắc thêu mạn đà la vun lên huyền lực mệnh mông cuộn cuộn như thủy triều thoát ra cuộn về phía hai mươi đệ tử Hàn gia, không hổ là đệ tử nhất đẳng thấy cảnh giới không bằng Hàn Liệt liền kết hợp dàn trận, hai mươi người xếp thành hình tròn cùng ra tay đẩy huyền khí vào tâm nén huyền khí thành quả cầu có kích thước một trượng sau đó đẩy quả cầu huyền khí về phía Hàn Liệt, hai luồng huyền khí chạm nhau kịch liệt bày xích lẫn nhau, âm âm ma sát nhau khói bụi lập tức bốc lên cao, Hàn Liệt mất kiên nhẫn tay áo lại vun lên lần nữa, lần này Quang hệ nguyên tố được rót vào ném đến tâm trận đệ tử Hàn gia bày ra, đùng đùng âm liên tục những tiếng nổ lớn phát ra, hai mươi đệ tử Hàn gia bị bắn ra xa hơn một trượng thân thể đập vào phòng ốc, núi già làm một góc Hàn gia bị xóa sổ hoàn toàn, Hàn Liệt hừ lạnh trong chớp mắt xoay người liền biến mất vô tung. Thất trưởng lão Hàn Nhất nghe tin dẫn người chạy tới lại chậm một bước, lão tức đến giờ chân đầm ngực, không thể nào tưởng được hơn hai mươi đệ tử nhất đẳng của Hàn gia cũng không chịu được một kích của thiếu chủ, lão không biết nên vui hay buồn đây. Mỗi hôn sự của thiếu chủ với dòng chính nữ Tuyệt gia Tuyệt Ngọc Văn xem ra làm cho thiếu chủ không vừa ý, càng nghĩ càng cảm thấy kì quái Tuyệt Ngọc Văn luận mỹ mạo có mỹ mạo là một trong lục đại mỹ nữ Lạc Hà cảnh, luận tu vi có tu vi mười tám tuổi đã là Thiên Huyền bát phẩm trung cấp, nhìn khắp Lạc Hà cảnh này cũng là nhân vật thiên tài số một số hai, luận tài năng liền không thể chê bai, cảm kích thư họa không môn nào không tinh thông, mỹ nhân như thế thiếu chủ còn cầu gì nữa a. Thất trưởng lão lắc lắc đầu tâm tư thiếu chủ thật không dễ đoán, sau đó cho người đem hơn hai mươi đệ tử Hàn gia đi chữa trị, lại gọi thêm người đến thu thập lại sân viện bị phá hủy, sau đó lão cũng biến mất vô tung.

.....

- Vân Huyền nhìn ngươi tự tại như vậy bản cung thật hâm mộ a.

Trong một tòa cung điện hoa lệ một bóng dáng xinh đẹp quyến rũ như Xà hạt mỹ nhân đang ngồi trên bảo tọa chế tác bằng tử thạch quý hiếm, nữ nhân kia mặt mày xinh đẹp vô cùng đôi môi đỏ mọng ướm át như anh đào đang nhếch lên một nụ cười độc ác, chỉ thấy nàng ta đang đối mặt với một mặt gương khổng lồ mà nói chuyện, trên mặt gương hiện lên một bóng dáng màu trắng đang ngồi trên bộ đoàn, bóng dáng kia cũng là một nữ nhân, nàng ta cũng thật sự xinh đẹp không kém Xà hạt mỹ nhân bên này có khi lại hơn nàng ta một bậc về khí chất thanh nhã cao quý kia, chỉ là nữ nhân này chính là bị nhốt lại trong một lồng huyền khí màu đỏ mà nơi lồng huyền khí này giam người chính là trên một tảng đá lớn ở giữa dòng dung nham nóng chảy kinh người, bất quá gương mặt của nữ nhân bị giam giữ vô cùng bình thản không hề có một tia thống khổ, đau đớn như dự kiến làm cho Xà hạt mỹ nhân kia kinh ngạc lại tức giận.

- Vân Tình ngươi đến đây ở thử không phải sẽ không cần hâm mộ ta hay sao?

Vân Huyền lên tiếng nhưng mí mắt vẫn không động đậy, lồng huyền khí màu đỏ ánh lên từng vệt từng vệt hòa nguyên tố dữ tợn nhưng nếu tình mắt sẽ

nhận ra một lượng nhỏ hóa nguyên tố bị Vân Huyền hút vào cơ thể, nếu Vân Tinh biết được việc này chắc chắn sẽ không giam giữ nàng ở nơi Hoà hệ thịnh thế như vậy. Vân Tinh chính là trăm triệu lần cũng không ngờ tới Vân Huyền cũng có thể tu luyện hóa hệ, bởi vì trước mặt thể nhân Vân Huyền đệ nhất thiên tài Vân gia mười tám năm trước chính là song hệ Thủy, Quang là thánh nữ kế thừa của Thánh cung Lạc Hà cảnh, nhưng đâu ai biết rằng nàng chính là tam hệ, hỏa hệ, thủy hệ, quang hệ nàng đều thuần thực, chỉ là nàng chưa hề tính nhiệm ai để lộ ra lá bài tẩy cuối cùng của bản thân, ngoại trừ chàng người nàng yêu sâu đậm nhất, chỉ là tình yêu của họ bị đổ kỵ bởi bản bị Vân Tinh ganh tỵ thiết kế hãm hại đoạt đi địa vị Thánh nữ đoạt đi tu vi cả đời, đoạt đi tự do mà giam hãm nàng ở nơi này. Bất quá không sao bởi vì nàng biết chàng vẫn còn sống chỉ là đang trong tình cảnh như nàng bị giam lỏng ở đầu đó trong Lạc Hà cảnh này và cốt nhục của nàng cũng an toàn, như vậy nàng đã quá hạnh phúc rồi.

- Hừ, hảo miệng lưỡi, bản cung gần đây đã biết được tin tức của chàng còn cần một ít thời gian điều tra thực hư, nếu tin tức chuẩn xác, bản cung sẽ cho người đón chàng sau đó hai chúng ta đứng trước mặt Vân Huyền người ân ái, lại xem người còn giữ được gương mặt bình thân này không?

Phụt, tấm gương biến mất, Vân Tinh cũng biến mất chỉ còn lại tử thạch bảo tọa lạnh lẽo nơi đó.

Vân Huyền mở mắt ra phun ra một ngụm khí độc, bàn tay trái nâng lên một hỏa cầu xuất hiện trong lòng bàn tay nàng, hải lòng nở nụ cười xinh đẹp, sẽ không còn lâu nữa nàng có thể rời khỏi đây rồi. Tu vi nàng đã khôi phục hơn sáu phần chỉ là thủy hệ, không cách nào tu luyện trong môi trường hỏa hệ thịnh thế như vậy, chỉ là quang hệ lại khác nơi này mặt trời đi qua hai lần nàng lại tranh thủ đứng thời gian tu luyện cũng đã đến được cảnh giới Thiên Huyền thất phẩm rồi xem như khôi phục một phần thực lực. Ngạo Thần chàng chờ ta, chờ Huyền nhi một chút nữa thôi, ta nhất định thoát khỏi đây tìm được chàng, sau đó chúng ta đoàn tụ rồi.

.....

- Phi Yến, đạo gần đây Âm Thiên có đưa tin tức gì mới trong hoàng thành đến không?

Vân Lam ngồi trong viện của nàng đối với khoảng không trước mặt hỏi, trog chớp mắt Phi Yến một thân hắc y bó sát xuất hiện, cung kính cúi người xuống.

- Tiểu thư, Âm Thiên nói mọi sự đều bình yên, bất quá bên Phi Ứng vừa từ Tây Sử trở về nói, đạo gần đây một thế lực không rõ nguồn gốc xuất hiện tự xưng là đệ nhất Thánh cung, vừa ra tay liền tiêu diệt vài môn phái đối với thế lực mới này nghi ngờ, cách làm này của Thánh cung đã chọc giận vài đại môn phái lớn, các môn chủ liền liên hợp lại đấu một trận với Thánh cung này, bất quá hai hôm sau liền bị Thánh chủ Thánh cung xóa sổ, phương thức ra tay vô cùng tàn nhẫn.

Vân Lam nghe xong liền nhủ mày, Phi Tinh Cung của nàng trước giờ luôn giao thiệp rộng, cả chính tà đều kính nể ba phần cũng bởi vì thiếu ân tình của nàng, hiện tại Thánh cung hiện thế đe dọa rất nhiều môn phái, đối với Phi Tinh Cung của nàng quả thật bất lợi vô cùng, có thời gian nàng phải quay về Phi Tinh cung một chuyến.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 48: Nửa đêm đột kích

Buổi chiều Phi Yến lại mang tới cho Vân Lam một phong thư gửi từ Tuyệt Sắc Phưởng, đây là thư định kì mà lão bản trên danh nghĩa mỗi tháng sẽ gửi đến cho nàng bẩm báo về lợi nhuận mà Tuyệt Sắc Phưởng thu được trong một tháng qua. Vân Lam đơn giản xem qua liền vung tay hủy đi, Tuyệt Sắc Phưởng tháng này doanh thu lại tăng lên, xem ra tiền của nàng lại nhiều thêm một chút. Vân Lam thỏa mãn cười cười lại nhìn về phía Phi Yến một chút, nàng lúc trước đem theo Phi Yến, Nghiên Y cùng Lạc Nhi đến học viện Lam Dực ghi danh bất quá Phi Yến lại nảy ra chủ ý là che dấu hành tung vờ như không quen biết chủ tử theo ý các nàng là dễ bề hành động, vì thế mặc dù Vân Lam biết ba người bọn họ đã chính thức là học viên trong học viện nhưng không biết được chính xác nơi các nàng ở. Ngày mai nàng đến tìm các nàng vậy. Lúc này một trận huyền náo từ bên ngoài làm nàng nhíu mi liền đi ra xem, không nhìn thì thôi nhìn một cái liền trợn mắt há hốc mồm, nàng thấy cái gì, nàng chính là thấy Dạ Minh hung thần ác sát vác kiếm rượt theo một nam tử thân hùm lưng gấu, đuổi đánh từ nơi này đến nơi khác, bất quá phía sau là Thanh Tiêu một bộ dáng đáng thương hề hề mặt còn vương nước mắt, lại nhìn phía sau một chút, đại ca Táp Nhận ôm đại đao dựa vào gốc cây lớn trong sân mà nhìn nhìn, Tuyệt Dao thì không thấy đâu chắc là lại đi tìm tiểu tử Cơ Phong lôi kéo nhau cùng nháo rồi, Cảnh Thiên Dật một bộ dáng thư sinh chạy chậm tới chỗ Thanh Tiêu sau đó đưa cho hắn cái gì đó liền làm cho Thanh Tiêu khóc to hơn. Vân Lam nhìn một cảnh này liền đen mặt giật giật khóe miệng.

- Thanh Tiêu làm sao vậy?

- Hu hu Vân Lam cái tên bậm trợn đáng ghét kia làm vỡ ngọc bội nương ta tặng, đã vậy, hắn còn nói, còn nói, ta giống tiểu bạch kiếm mặt trắng nhò a...

Thanh Tiêu nghe Vân Lam hỏi liền nhếch nhác trả lời, tức chết hắn mà đường đường một đại nam nhân như hắn lại bị nói là tiểu bạch kiếm ai lại không tức giận chứ, đáng giận hơn là hắn lại không đánh lại tên chết tiệt kia.

- Vậy làm sao Dạ Minh lại hung thần ác sát như có thâm thù đại hận với hắn vậy.

- Hầy, còn không phải tại Thanh Tiêu đánh không lại hắn ta, Dạ Minh thấy vậy liền giúp một tay, sơ suất bị hắn đánh trúng một quyền lại bị tên kia trêu một câu như nữ nhân, thế là chọc điên Dạ Minh, kết quả như muội thấy đấy.

Cảnh Thiên Dật thờ dài lại hướng lên nóc nhà nhìn tình hình chiến đấu phía trên một chút.

- Hắn ta là ai vậy?

- Hắn kêu Đại Hùng là người được xếp ở chung phòng với bọn ta, vừa vào cửa liền chiếm giường của ta sau đó còn đập vỡ ngọc bội của ta, còn không có xin lỗi liền khinh thường ta.

Thanh Tiêu mở khăn tay ra trong đó là mảnh vỡ của ngọc bội trắng muốt làm từ bạch ngọc thượng đẳng, xem ra đây là thứ Cảnh Thiên Dật vừa đưa cho Thanh Tiêu. Vân Lam nhớ lại ngày thứ hai sau khi đám người các nàng vượt qua khảo hạch cũng có một kẻ không có đầu óc chọc điên Dạ Minh, kết quả hắn ta đến nay vẫn chưa xuống giường được, vậy mà lần này lại có người chui đầu vào rọ a. Đúng là ngu vô cực là có thật nha.

- Đại ca, đại hiệp tha mạng a, ta sai rồi, ta có mắt như mù vô tình chọc giận người ta sai rồi a...

Đại Hùng từ trên không bị Dạ Minh tóm được đập thẳng xuống đất cách Vân Lam một thước, mặt mũi sưng húp như đầu heo, rồi rít hướng Dạ Minh xin tha thứ, Dạ Minh lạnh mặt tra kiếm vào vỏ sau đó nhấc chân đạp hắn một cước. Dạ Minh cũng không thật sự muốn giết hắn chỉ là xả giận một chút thôi, bây giờ nghe hắn xin tha thứ liền muốn bỏ qua nhưng không ngờ một chút lơ là Đại Hùng đã nhảy lên tay thủ thế trào ung liền tóm lấy Vân Lam, cả đám người Dạ Minh ngay cả Vân Lam cũng sửng sốt, Thanh Tiêu ngừng khóc mắt tròn lên, xong rồi xong rồi cái tên đầu heo kia đúng là tìm chết rồi, bất ai không bắt lại đi bắt Vân Lam, người có cảnh giới cao nhất trong đám người họ, Đại Hùng nhìn không hiểu ánh mắt đồng tình thương hại của đám người Dạ Minh, đã vậy còn không có đầu óc đe dọa.

- Các người mau để ta đi nếu không ta bóp chết nha đầu này.

- Thật sao?

- Cái...?

Rầm Đại Hùng còn chưa kịp phát hỏa vì câu nói của Vân Lam thì đã bị Vân Lam quật ngã xuống đất, sau đó liền một trận ngược đãi đơn phương diễn ra, cuối cùng khi Vân Lam thoải mái dòi gót đi thì Đại Hùng đã không còn hình người nữa rồi, cả thân mình sưng lên như đầu heo, bầm tím. Hắn cắn răng thảm hận một phút nông nổi uy hiếp sai người mà phải nhận cái kết đắng như vậy.

.....

Tối hôm đó Vân Lam quyết định không tu luyện nữa bởi vì nàng vương phải binh cảnh, huyền khí trong đan điền đã bão hòa không thể hấp thu vào được nữa, nàng chính là thiếu một cơ hội để thăng cấp vì vậy cho dù có tu luyện thêm nữa cũng không có ý nghĩa. Cho nên Vân Lam quyết định tối nay sẽ an ổn ngủ một chút, bất quá vừa chợp mắt không lâu nàng liền nhạy bén phát hiện sát khí tới gần, không một giây chần chờ Vân Lam nhanh chóng đứng dậy, cả người hoảng một cái đã ở trên xà nhà, đôi mắt của nàng lóe lên ánh sáng vàng trực tiếp dùng Hỏa Nhân Kim Tinh quan sát xem ai muốn mạng của bản thân. Cửa sổ kết một tiếng hai hắc y nhân thăm dò bước vào sau đó sáu hắc y nhân khác cũng lục đục vào theo, ánh kiếm lưu ảnh hướng giường đâm tới bất quá khi thu kiếm chẳng thu được chút máu nào, lúc này đám sát thủ này mới phát hiện họ bị lừa.

- Rút!

- Muốn đến thì đến muốn đi thì đi sao, mơ tưởng!

Vân Lam xoay người từ trên xà ngang đáp xuống thân kiếm trong tay vun lên liền có ba người ngã xuống, năm hắc y nhân còn lại liền hợp lực tấn công Vân Lam, họ biết muốn thoát thân thành công bắt buộc phải giết được nữ nhân này, trong năm người có một người là Linh Huyền nhất phẩm còn lại là cao thủ Thiên huyền, Vân Lam nhẹ nhàng giải quyết ba người khác, sau đó thận trọng đối phó tên cao thủ Linh Huyền, khoảng cách giữa Thiên Huyền cửu phẩm đỉnh cùng Linh Huyền nhất phẩm tưởng chừng chỉ là một bước ngắn nhưng thực tế là trên trời dưới đất a, Vân Lam đối phó hơi có phần đuối sức bởi vì phía sau còn có một tên Thiên Huyền đánh lên chuyên tập kích nàng mỗi khi hắc y nhân Linh Huyền ra sát chiêu nhằm vào tử huyệt của nàng, một khắc sau trên người Vân Lam toàn là vết thương tuy không phải trí mạng nhưng cũng làm nàng thêm chật vật, huyền lực trong đan điền như muốn khô kiệt cũng bởi vì nàng không sử dụng dị năng, nàng vừa than thở thiếu cơ hội thăng cấp thì liền bị ám sát đây không phải lão Thiên gia đem cơ hội đến cho nàng sao, nàng không lợi dụng cơ hội này không phải quá đáng tiếc sao? Vân Lam ép thân thể vào hiểm cảnh huyền lực hoàn toàn cạn kiệt, nàng tay cầm thân kiếm so đầu Linh huyền cường giả thêm thêm tránh thoát từng trận hoa chiêu hiểm kiếm của hai hắc y nhân, bất chợt phụt một tiếng Vân Lam trúng một chưởng của Thiên huyền hắc y nhân, đúng lúc này ầm ầm ầm cổ huyền lực cường đại như sóng biển cuộn cuộn từ bên ngoài ùn ùn đưa vào cơ thể Vân Lam chảy qua tứ chi bách hải đi vào đan điền hình thành một con ốc huyền khí, hai hắc y nhân bị chế trụ không thể nhúc nhích, Vân Lam từ Thiên huyền cửu phẩm đỉnh tấn thăng đến Linh huyền nhị phẩm. Vết thương trên người nàng dần khép lại, khi Vân Lam mở đôi mắt hoa đào của mình ra thì chính là lúc hai hắc y nhân không tiếng động bị nổ động mạch mà chết. Lần thăng cấp này Vân Lam chính là thu lợi nhiều nhất một lần thăng hai cấp còn chưa kể Nghịch Thiên Tàn lục thức thứ tư Nghịch Lưu Huyết cũng luyện thành, Nghịch Lưu Huyết là chiêu thức dựa vào tinh thần lực cùng uy áp của cấp bậc mà làm huyết dịch kẻ địch nghịch lưu (chảy ngược) vào tim sau đó đứt đoạn động mạch mà chết, có lẽ với một số người chiêu thức này là vô cùng tà ác bất quá Vân Lam nàng chính là thích nhất chiêu thức này, không cần tốn nhiều công sức, tất sát!

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

# Chương 49: Vân Dật

Thánh Cung.

Bạch y nam tử ngồi trước thư án họa tranh, một bút cuối cùng vẽ xuống chính là một bức họa đồ sơn hiện lên, núi non trùng điệp lấp ló trong mây trắng xóa bên dưới chính là rừng rậm bạt ngàn kéo dài đến tận chân trời, rồi đột nhiên một thác nước xuất hiện ở giữa bức họa vừa đột ngột lại vừa hài hòa đến lạ thường bọt nước bắn tung tóe lên những tầng đá bên dưới chiếu xạ ra từng tầng ánh sáng.

- Dật nhi con đang làm gì vậy?

- Mẫu thân đại nhân, người sao lại sang đây?

Vân Dật bỏ bút lại nghiêng mực, sau đó ngẩng lên nhìn nữ nhân vừa bước vào kia, trong mắt hần xẹt qua một tia không kiên nhẫn nhưng rất nhanh biến mất vô tung vô ảnh. Vân Tĩnh quyền rũ cười một tiếng tiến đến quan sát bức họa của Vân Dật sau đó nói:

- Dật nhi người họa thật đẹp bất quá không nên lơ là tu luyện.

- Ta đã gặp bình cảnh cho dù có tiếp tục tu luyện cũng không thăng cấp được, chỉ bằng chờ một cơ hội xuất hiện, bây giờ có hấp tấp cũng chẳng thu được lợi gì.

- Mẫu thân chỉ nhắc nhở người một chút thôi. Dù sao người cũng là thánh tử thánh cung tu vi thấp quá thì làm sao sau này kế thừa được Thánh Cung, đem Thánh Cung phát dương quang đại.

Vân Tĩnh ánh mắt đầy nghiêm khắc nhìn Vân Dật, nhi tử của ả nhất định phải thật xuất sắc thật hoàn mỹ mới được, hần như vậy mới có tiếng nói ở Thánh Cung này chứ.

- Dật nhi phân diện của Thánh Cung ở Thịnh Thiên đã đi vào mắt người trong thiên hạ, thời gian sắp tới người cùng Hắc Nham đến đó quản lý đi.

Vân Tĩnh xoay người ra cửa hôm nay ả chỉ đơn giản muốn nhìn nhi tử này tiến bộ như thế nào thôi, ả dù gì cũng là Thánh Chủ Thánh Cung đích thân đi đến viện tử chắc cũng chỉ có người nhi tử này đi.

- Cung tiền mẫu thân đại nhân.

Vân Dật tiễn Vân Tĩnh khỏi Dật Các nhìn theo bóng dáng yếu điệu của ả ánh mắt dần trở nên tối tăm. Sóng triều trong mắt như muốn nhấn chìm mọi thứ bất quá rất nhanh Vân Dật thu lại tầm mắt xoay người trở lại phòng, nâng bức họa lên nhìn ngắm rồi vun tay một cái bức họa nhanh chóng biến thành bột phấn.

- Người đã bị ô uế phá hủy là cách tốt nhất.

.....

Trong Tướng Quân phủ Thịnh Thiên Quốc, Hương Ninh đứng dưới mái hiên nhìn ra chiếc xích đu bằng gỗ đàn dưới giàn hoa tử đằng, chiếc xích đu nhỏ nhoi đung đưa trong gió kéo theo từng trận cánh hoa tử đằng lên không trung, Hương Ninh tâm hồn đưa theo cánh hoa bay về miền kí ức xa xôi, nước mắt dâng lên làm nhòa đi tầm mắt của nàng.

- Ninh nhi, nàng lại nhớ hần sao?

Vân Chi một thân trường bào đen tuyền từ phía sau ôm cả người mảnh mai nhỏ nhắn của Hương Ninh vào lòng, theo tầm mắt của thê tử nhìn ra chiếc xích đu nhỏ nhoi kia, không khí ám trầm bao phủ lấy hai người.

- Ân, thiếp thật sự rất nhớ hần, chỉ mong hần luôn an toàn.

- Mười tám năm rồi, thời gian trôi qua thật nhanh. Ninh nhi nàng có hối hận không?

- Thiếp không hối hận bởi vì thiếp biết hần vẫn an toàn vẫn mạnh khỏe, với lại tỷ tỷ nàng đối với chúng ta tốt như vậy thiếp làm sao lại hối hận được.

Vân Chi ôm chặt thê tử ông biết thê tử nhớ hần đến mức nào nhưng bọn họ biết còn chưa đến lúc, họ có nóng vội cũng không thu được lợi ích gì.

.....

- Biểu muội đạo này người nhân hạ thật.

Vân Tĩnh đang ngồi trên ghế quý phi để cho nha hoàn sơn móng tay cho ả, một nha hoàn khác đang đắp bóp cho ả, Vân Tĩnh thoải mái híp mắt, bỗng nhiên một thân ảnh hắc y đột ngột xuất hiện trong phòng, bàn tay hần nắm hai khóa châu to bằng quả trứng gà xoay chuyển trong tay phát ra tiếng khà khà, Vân Tĩnh mở đôi mắt xinh đẹp yêu mị ra phát tay cho hai nha hoàn lui ra, sau đó nhếch miệng cười.

- Hắc Nham người đúng là thần long thấy đầu không thấy đuôi nha, bản cung chủ tìm người cũng thật khó khăn.



- Nha, biểu muội tìm bản tôn sao? Bản tôn thân mang nhiều việc đương nhiên khó tìm rồi, sao có thể nhàn hạ như biểu muội đây.

Hắc Nham phát tay áo ngồi xuống đối diện Vân Tình, đôi mắt sắc bén liếc nhìn ả, Vân Tình hừ lạnh ngồi thẳng thân mình, ngắm nhìn móng tay vừa được sơn đỏ tươi như máu.

- Sắp tới người cùng Dật nhi đến phân diện của Thánh cung ở ngoại giới đi, làm cho đám nhãi nhép ngoại giới biết đến Thánh cung chúng ta.

- Được. Không vấn đề!

Hắc Nham vuốt cằm nghiêng ngắm nhìn Vân Tình thật lâu sao mới đáp ứng, gương mặt góc cạnh cương nghị đầy sắc bén của hắn tràn ra một phần tà mị, tính toán, Vân Tình rất không thích người biểu ca này. Hắn tên thật là Vân Nham nhưng không biết vì sao lại tự nhận là Hắc Nham, Vân gia cũng không ai thay đổi bản tính âm hiểm xảo trá này của hắn được, quả thật hắn là một thiên tài chân chính nhưng lại tàn ác làm cho người người kiêng kỵ trong Lạc Hà cảnh rất nhiều gia tộc ăn quả đắng trong tay hắn. Chỉ là không ai dám xử lý hắn bởi vì tu vi hắn cao thâm khó lường ngoài ra hậu trường phía sau là Vân gia và Thánh cung thế lực nhất đẳng Lạc Hà cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 50: Gặp lại tao lăng lơ

Buổi tối ánh sao lấp lánh phía xa xa, Vân Lam được một hôm không luyện đan mà đi ra ngoài, nàng ần ần cảm thấy tinh thần lực của bản thân muốn đột phá chỉ là lúc nào cũng thiếu một chút năng đã luyện hơn trăm lò đan được Địa phẩm cửu cấp mà vẫn không có tiến triển mặt khác nàng đã tiêu hết được liệu vì vậy mới có một màn đi dạo như hiện tại. Bất ngờ là Tuyết Dao và đám người Táp Nhận lại không muốn đi cùng nàng cả đám người bọn họ đều cảm giác bản thân sắp đột phá vì vậy mà cùng nhau bế quan tu luyện.

Lúc này là mùa thu cuối tháng tám, không khí vô cùng mát mẻ, Vân Lam đi trên đường phố của Lam Dục thành, hai bên đường tấp nập người qua lại, các gian hàng rong cũng vô cùng đông khách, khách nhân ở đây cũng đa phần là học viên học viện Lam Dục. Vân Lam đi đến một quán hoành thánh liền ngồi xuống bàn trống cuối cùng.

- Lão bản, cho 1 chén hoành thánh!

- Được cô nương chờ một lát hoành thánh liền có.

Lão bản là một trung niên nam tử làn da rám nắng rắn chắc, đứng trước nồi hoành thánh chính là nướng tử của hắn thân thể mảnh khảnh mà thanh tú, hắn chốc chốc lại dùng khăn trên cổ lau mồ hôi cho nướng tử, nhìn hình ảnh ấm áp đó nàng cũng có một chút hâm mộ. Bất quá nghĩ đến hiện tại bản thân còn rất nhiều trách nhiệm trên vai nàng liền cười mĩa cho qua.

- Đây hoành thánh của cô nương!

- Đa tạ.

Vân Lam cảm muống sứ nếm thử nước dùng, quả thật rất ngon hương vị còn rất truyền thống một chút hoài niệm về thời hiện đại khi nàng cùng ba mẹ quây quần bên nhau, mẹ cũng nấu hoành thánh như thế này. Hốc mắt hơi đỏ về đau thương bao phủ nàng, một bóng dáng màu đen tuần dật cùng một đầu tóc bạc xuất hiện trong mắt mọi người, Hàn Liệt bạc môi hữu thần tà mị nhếch lên một độ cong tuyệt mỹ, trông mắt màu tím sâu thẳm chứa hình dáng nữ tử khuynh thành trong đám đông nhộn nhịp kia. Hắn xuất hiện liền thu hút phần lớn ánh mắt của nữ tử nơi đây, nam tử càng là cảm tức nhìn lại, người làm sao vui vẻ khi tình lữ của người cứ nhìn chằm chằm nam nhân khác thất bại hơn chính là bản thân người cũng cảm thấy tự ti khi so sánh với người ta. Hàn Liệt lại không một chút quan tâm động tĩnh mà yêu nhan họa chúng của mình gây ra trong mắt hắn hiện tại cũng chứa duy nhất hình bóng của nữ tử kia, hắn rất không thích ánh mắt ưu thương nàng lộ ra vừa rồi, đặc biệt khó chịu như móng vuốt sắc bén cào cào vào tâm hắn. Đi đến trước chỗ Vân Lam ngồi hắn liền không coi ai ra gì chiếm cứ vị trí đối diện nàng, còn ngoắc tay với lão bản.

- Cho một chén hoành thánh!

- A, được, được có ngay.

Lão bản thu lại ánh mắt khiếp sợ của bản thân, nhanh chóng mang ra một chén hoành thánh nóng hổi cho Hàn Liệt, sau đó rất thức thời nhanh chân cách xa hai người.

- Sao lại là tao lăng lơ người?

Vân Lam cực kì không vui chất vấn hắn, không hiểu sao mỗi khi gặp hắn nàng liền trở nên không kiên nhẫn tiểu tính tình cũng triệt để thể hiện ra, ách nàng có phải trúng tà rồi hay không?



- Tại sao nàng luôn khó chịu với ta như vậy? Ta cũng không hề làm chuyện gì có lỗi với nàng?
- Hừ ngươi không làm chuyện có lỗi với ta, nhưng vị hôn thê của ngươi thì có, vì vậy ta đặc biệt rất không vui khi nhìn thấy ngươi.

Vân Lam trực tiếp lơ Hàn Liệt đi miễn cho bản thân lại vô cớ tức giận, vài ngày trước Tuyết Dao từ đầu nghe ngóng được lí do Tuyết Ngọc Văn hạ sát chiêu với nàng thì ra là câu huyết bị trúng đạn mà kẻ đầu sỏ chính là cái tên trước mắt nàng đây, rõ ràng nàng và hắn chỉ gặp qua một lần có được hay không a. Hàn Liệt nghe xong liền ngớ người ra một chút, chuyện gì vậy hắn nằm cũng trúng đạn là sao, hắn oan uổng được không.

- Ta, rõ ràng không phải ta làm mà, nàng không thể đổ hết lên đầu ta như vậy.
- Ta với ngươi thân thiết lắm hay sao, tốt nhất sau này cách xa ta ra một chút, Vân Lam ta không thích vô duyên vô cớ dính vào rắc rối như vậy.
- Nàng quả thật không nhận ra ta sao?

Hàn Liệt hai mắt tràn ngập tình cảm nhìn chằm chằm Vân Lam, hắn thật vất vả tiêu tốn hai năm thời gian mới tìm được nàng vậy mà khi đến trước mặt nàng, nàng lại không nhận ra hắn.

- Ngươi là ai? Chúng ta đã gặp qua rồi sao?
- Hai năm trước ở núi Thanh Trúc ta bị người ám toán còn bị hạ độc chính nhờ nàng ra tay cứu giúp ta mới bảo mệnh được. Nàng không còn nhớ sao?

Vân Lam nghe hắn kể sơ lược xong khoe miệng trừu rút tha thứ cho nàng đi quả thật lúc đấy hắn như một hành khất trên cơ thể vết thương nhiều vô số, còn bị độc phát mà gương mặt biến dạng hiện lên một tầng khí đen, còn hiện tại hắn ngọc thụ lâm phong một thân lãnh khí khác xa so với lúc trước nàng làm sao mà nhận ra.

- Vậy rốt cuộc ngươi muốn gì? Báo ân cứu mạng? Nhưng ta lại không cần nha.
- Không được ta một nam tử hán đã nhận ân cứu mạng của nàng liền nhất định phải báo đáp. Hay là ta làm thị vệ cho nàng được không?

Hàn Liệt phúc hắc không cần mặt mũi dính chặt lấy Vân Lam, nhất quyết lấy lí do muốn báo đáp mà vây quanh nàng xum xuê. Đám thuộc hạ trong bóng tối có khổ không thể tả đường đường là Ám Thiên Vương người người kính sợ vậy mà lại vô lí lẽ chơi xấu trước mặt một nữ tử, tin tức này nếu lộ ra ngoài không biết sẽ hù chết bao nhiêu người đấy.

- Hạo Kinh ngươi đoán xem cần bao lâu chủ tử mới truy được chủ mẫu về đây?
- Chuyện này quả thật khó nói nha, chủ mẫu tương lai nàng muốn mĩ mạo có mĩ mạo, muốn thực lực có thực lực lại là luyện đan sư cao quý người theo đuổi nàng quả thật không ít, còn có chủ mẫu tương lai nàng giống như bài xích chủ tử rất lớn, xem ra con đường truy thê của chủ tử còn rất xa a.

Dật Hiền cùng Hạo Kinh dựa vào một gốc cây bên đường hạ giọng trao đổi, bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép kia ném vào chủ tử nhà bọn hắn. Cả đám thuộc hạ phía sau mồ hôi chảy ròng ròng xong rồi hai vị hộ pháp hai người tự bảo trọng nha, bọn thuộc hạ có lòng muốn giúp nhưng không có khả năng a. Chỉ thấy đáng lí ra người bị bọn họ bàn luận phải ngồi đằng kia chỉ là trong chớp mắt đã không thấy bóng dáng đâu, đột nhiên hơi lạnh phả ra từ phía sau hai người Hạo Kinh, ực chết rồi a.

- Hai người các ngươi rất nhàn hạ nhỉ, vậy trở về Hàn gia giải quyết chuyện bên kia đi.

Hạo Kinh mếu máo, so với khóc còn khó coi hơn, Hàn gia bên kia toàn một lũ lão bất tử cổ hủ, hắn quả thật phiền đến chạy khỏi đó rồi bây giờ còn buộc phải quay lại chẳng khác nào giết hắn, Dật Hiền bên kia cũng không khá hơn mấy, Hàn gia nữ nhi của đám trưởng lão kia lúc nào cũng tìm cách trèo lên giường của chủ tử bất quá vẫn kiêng kị người mà không dám làm quá nhưng đó là trước mặt chủ tử có được không, còn lại bọn họ cư nhiên bám theo hắc hoi đông hoi tây thói quen hằng ngày của chủ tử, hắn quả thật phiền đến chết a.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài* - Gemma được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 51: Đột phá Linh huyền

Sau khi bỏ lại tên lãng lơ đáng ghét kia lại Vân Lam liền đơn giản đi dạo một vòng rồi trở về viện tử của nàng, nàng phải tập trung tu luyện. Hiện tại cảnh giới của nàng là Thiên huyền cửu cấp đỉnh phong chỉ thiếu một bước nữa chính là đến cảnh giới Linh huyền, nàng cần phải nhanh chóng tăng lên thực lực bởi vì gần đây bản thân luôn có cảm giác bất an mãnh liệt, nàng không thích cảm giác này chút nào. Giống như vận mệnh của bản thân bị người khác nắm trong lòng bàn tay mà tùy ý chi phối điều khiển vậy. Vân Lam hít sâu một hơi nhắm đôi mắt hoa đào lại tập trung tu luyện, huyền khí tam hệ như sóng thần mãnh liệt xông vào linh mạch cần quét mà đi hướng thẳng một đường đến đan điền mà tới, bởi vì Vân Lam là trời sinh dị năng giả nên máu huyết trong cơ thể đều chứa nguyên tố lực cường hãn lần đột phá này lại vô cùng quan trọng nàng càng không thể phân tâm, huyền khí cuộn cuộn lấy nàng làm trung tâm tạo thành một ốc xoáy khổng lồ, bầu trời lúc này ảm ảm vài đạo thiên lôi màu tím bạc chực chờ đánh xuống bất cứ lúc nào. Minh Giảng lão nhân chính là đang ở viện tử của lão xóc lại vài loại dược liệu cần phải đem phơi sương đêm thì cảm nhận luồng khí tức cường đại mà bất ổn truyền từ

viện của Vân Lam đến, lão liền bất chấp cái gì mà được liệu nghìn năm trên tay nhất nhất quăng xuống đất, thân thể như lưu tinh phóng tới viện của nàng, đến nơi ông nhìn một màn trước mắt mà kinh ngạc, đồ đệ bảo bối của lão chính là đột phá Linh huyền nha, có điều trận thế này cũng quá khủng bố đi, bất quá lúc này trước viện nàng còn đứng một thân ảnh từ y quý khí lãnh ngạo khác chỉ thấy hần mày kiếm nhú lại thật sâu, tay áo vun lên một kết giới bao phủ viện tử của Vân Lam lại, sau đó như phát hiện có ngoại nhân xâm nhập mà quay người lại, một đầu tóc bạc lóa mắt, đôi mắt mầu tã mị hơi nhấc, bạc môi mím lại đầy ngạo nghễ mà bá đạo.

- Hàn Liệt, ngươi trở lại rồi?

- Minh Giảng lão nhân.

Đơn giản chào hỏi sau đó chính là trầm mặt, Minh Giảng lão nhân cũng không có tâm trạng nói những câu rầu rĩ với hần, tuy hần là thiên tài đứng đầu Lam Dục học viện còn là đồ đệ của Thánh Minh lão nhân một truyền kì tu luyện giả của đại lục này nhưng cũng không quan trọng bằng đồ đệ bảo bối của lão đang bên trong a, lo lắng chết lão đầu ta rồi, đứng nhìn Linh huyền chỉ là một cảnh giới cao hơn Thiên huyền mà xem thường nó, nó chính là cột mốc quan trọng của tu luyện giả, cảnh giới sau này cao hay thấp chính là dựa vào một bước đột phá này mà xem thành bại, trong quá trình đột phá nhất định không được xảy ra bất kì sai sót nào nếu không chính là linh mạch đứt đoạn thần trí ngốc trẻ.

Lúc này Vân Lam chính là khổ không thể tả, huyền khí như mãnh hổ lao vào nàng, linh mạch bị kéo rộng đến rách ra sau đó lại hợp lại, trải qua tuần hoàn liên tục như thế mà tiến vào đan điền, mồ hôi lạnh ứa ra đầy trán nàng cũng không có thời gian lau đi, tùy thời để nó chảy dài xuống cổ, ngay lúc này lôi điện dừng trên không trung đã lâu liền không báo trước mà đánh xuống, xuyên qua lớp kết giới đánh thẳng vào Vân Lam, một tia, hai tia, thẳng đến hai mươi tia liền ngưng, Minh Giảng lão nhân định vọt vào trong không ngờ lúc này mây đen kéo tới còn khủng bố hơn lúc trước lôi điện hai màu tím bạc mạnh mẽ đánh xuống liên tiếp, lúc này Vân Lam trên cơ thể chạy dọc lôi điện vây nàng lại tạo thành kén, khoe miệng tràn ra một tia máu vô cùng diễm dứa mà xinh đẹp. Minh Giảng lão nhân cùng Hàn Liệt bên ngoài gấp đến bộ dáng muốn điên rồi, nha đầu này do thể chất tam hệ lần đột phá này cũng làm khó nàng rồi nàng chính là chịu thiên đạo gấp ba so với người thường. Đám mây thiên đạo trên bầu trời tan gần hết nhưng lôi điện kia vẫn không ngừng đánh xuống, Hàn Liệt ước lượng canh giờ liền mạnh mẽ xông vào bên trong, từ y xinh đẹp về một đạo phù chú áp xuống cái kén lôi điện vây Vân Lam bên trong kia liền dẫn đi một phần ba thiên đạo từ trên người nàng chuyển sang cho hần, lôi điện khủng bố đánh thẳng xuống chỗ Hàn Liệt, hần không trốn tránh mạnh mẽ đưa lưng ra chịu, lúc này từng hình ảnh của Vân Lam hiện lên trong tâm trí hần, lúc nàng ra tay cứu giúp, lúc ở Thịnh Thiên bắt gặp nàng, thấy được một mặt giáo huấn chính người của nàng, nhìn trộm nàng vì luyện đan chăm chú mà bị Phụng Kinh Hồng trêu đùa, bộ dáng ghét bỏ của nàng khi gặp hần tiểu tính tình đều phơi bày ra hần vui vẻ mà đón nhận. Có lẽ ban đầu vì báo ân cứu mạng mà cho người tìm nàng nhưng sau đó theo dõi từng hành động của nàng từng cử chỉ đáng yêu kia hần từ từ đã chuyển sang thích nàng, phải chính là thích nàng hay có thể chính là yêu rồi? Hần muốn sủng nàng vào trong ngực, mặc cho nàng gây nhiều rắc rối hần đều sẽ dọn dẹp cho nàng, hần ghen khi nghe Độc Cô Hàn nhận làm vị hôn phu của nàng, khó chịu khi biết Phụng Kinh Hồng dám rình trộm nàng tắm, tất cả đều nói lên hần trúng độc của nàng rồi!

Vân Lam trong kén lôi điện cảm nhận uy lực đánh xuống của thiên đạo có phần giảm đi rất nhiều, chẳng lẽ lão thiên thấy nàng khó khăn quá mà nương tay chăng? Không thể nào a nàng chịu thiên đạo không phải lần đầu nên hoàn toàn không thể xảy ra chuyện này được. Vân Lam nhanh chóng niệm khẩu quyết của Nghịch Thiên Tàn lục hấp thu huyền khí vào đan điền, bên trong không gian linh thú Tiểu Hoàng cùng Phong Lang càng điên cuồng hấp thu, chúng nó cảm nhận sự tàn phá mạnh mẽ của thiên đạo khi đánh vào nàng như thế nào, so với ai chúng nó càng gấp hơn, chủ nhân của nó chính là đang trong giai đoạn quyết định a, nếu kẻ thù nhân cơ hội này một kích tất sát nàng liền yếu ớt mà bỏ mệnh ngay.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 52: Bạc mâu hiện, Quang Linh mạch thức tỉnh

Hai canh giờ sau thiên đạo ngừng, mây đen tan biến trên bầu trời, các thể lực cùng tông phái khắp nơi đổ dồn ánh mắt dò thám về phía Lam Dục học viện, bọn họ chính là muốn biết ai tạo ra uy lực lớn như vậy, bất quá không hề có một tin tức nào trả lời sự tò mò của bọn họ, Minh Giảng lão nhân chính là một khác sau khi Hàn Liệt nhảy vào kết giới mà gọi viện trưởng học viện Lam Dục đến dẫn dò phải giữ bí mật về oanh động ngày hôm nay. Lại nói đến Vân Lam nàng hấp thu huyền lực càng thuận buồm xuôi gió, mặc dù rất muốn biết là ai đang trợ giúp nàng nhưng bản thân cũng hiểu được cơ bản nàng không được cắt ngang quá trình này. Hàn Liệt sau khi thiên đạo ngừng toàn thân y phục cũng rách nát không kém khát cái ngoài đường, vết lôi hoa chạy dọc tấm lưng rần rần kia tựa như hoa văn xinh đẹp diễm xuyên cho thân hình săn chắc mà cân xứng của hần, không chần chờ Hàn Liệt cũng khoanh chân ngồi xuống tu luyện cách Vân Lam không xa, một đạo kết giới mới lại phủ xuống dung nhập với kết giới cũ tạo thành một không gian mờ mịt, bên ngoài hoàn toàn không thể nhìn thấy bất cứ thứ gì bên trong, nhưng bên trong thì ngược lại. Vân Lam đang dẫn khí, trị liệu linh mạch thì phát hiện trong đan điền có một vùng sáng bạc chói mắt nằm lảng lảng một góc phía trong, cùng với lôi hệ, hỏa hệ và băng hệ nằm cùng nhau, không dung nhập cũng không bài xích. Đây là quang hệ đi, rõ ràng nàng là dị năng giả tam hệ ngoài tam hệ kia ra những nguyên tố khác trong khí đều không thể hấp thu được, còn có linh mạch thức tỉnh cùng với thiên phú nguyên tố là xuất hiện cùng lúc và không thể thay đổi vậy làm thế nào mà nàng lại có thêm một nguyên tố trong đan điền cấp bậc còn không thấp Thiên huyền tam phẩm đâu.

Bạn đang đọc truyện *Khuynh Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 53: Bạc mâu hiện

Đội Hàn Liệt đi mất, Vân Lam liền thả Tiểu Hoàng cùng Phong Lang ra ngoài, nhìn cấp bậc hiện tại của hai thú nàng đúng là cười đến híp cả mắt, Tiểu Hoàng thăng thành thần thú lục cấp, Phong Lang tu vi cũng đã là thần thú ngũ cấp, hai đứa bọn nó trưởng thành thật sự rất nhanh, tuy tu vi của Tiểu Hoàng cao hơn Phong Lang nhưng sức chiến đấu lại kém một đoạn bởi vì Phong Lang chính là lấy chiến đấu mà thăng cấp để bảo vệ cho Tiểu Hoàng khi muội ấy còn là tiểu đản, Tiểu Hoàng huyết mạch chính là chu tước vừa ra đời liền là thần thú tam cấp, nhưng chưa có thực chiến bao giờ. Nàng cần phải rèn luyện sức chiến đấu cho cả hai, còn có tìm linh kĩ phù hợp với bọn chúng.

Bạn đang đọc truyện *Khuyên Thế Thiên Tài - Gemma* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.